

SLUŽBENE NOVINE

ZENIČKO - DOBOJSKOG KANTONA

Godina II - Broj 10

ZENICA, Ponedjeljak, 3. 8. 1998.

233.

Na osnovu člana 37. h) Ustava Zeničko-dobojskog kantona, Skupština Zeničko-dobojskog kantona na 21. sjednici održanoj dana 30.06.1998. godine, d o n o s i

ZAKON O PREKRŠAJIMA

DIO PRVI

Glava I

OSNOVNE ODREDBE

Član 1.

Ovim zakonom utvrđuju se opći uvjeti odgovornosti i sankcije koje se propisuju za prekršaje određene kantonalnim i općinskim propisom, uređuje prekršajni postupak i organi za vođenje prekršajnog postupka.

Član 2.

Prekršaji su zakonom ili drugim propisom utvrđene povrede javnog poretka za koje su propisane kazne, ukor i zaštitne mjere (u daljem tekstu: sankcije).

Sankcije učinocu prekršaja može izreći samo nadležni organ za prekršaje u postupku koji je pokrenut i proveden po ovom zakonu.

Član 3.

Niko ne može biti kažnjen za radnju koja, prije nego što je učinjena, nije bila zakonom ili drugim propisom određena kao prekršaj i za koju nije bilo propisano kako će se kazniti onaj koji je učinio.

Ako je poslije učinjenog prekršaja izmijenjen zakon ili drugi propis o prekršaju, primjenjuje se propis koji je blaži za učinoca.

Član 4.

Za prekršaj predviđen kantonalnim, odnosno općinskim propisom, učinilac će se kazniti, ako je prekršaj učinjen na teritoriji Kantona, odnosno općine.

Pod teritorijom Kantona, odnosno općine, podrazumijeva se suhozemna teritorija, vodene površine unutar njenih granica, kao i vazdušni prostor nad njima.

Član 5.

Prekršaji se mogu propisivati kantonalnim zakonom, uredbom i odlukom Vlade Kantona (u daljem tekstu: kantonalni propis) i odlukom općinskog vijeća.

Član 6.

Prekršaj može biti izvršen činjenjem ili nečinjenjem. Prekršaj je izvršen nečinjenjem kad je učinilac propustio da izvrši radnju koju je bio dužan da izvrši.

Član 7.

Prekršaj je izvršen u vrijeme kada je učinilac radio ili bio dužan da radi, bez obzira kad je posljedica nastupila.

Član 8.

Prekršaj je izvršen kako u mjestu gdje je učinilac radio ili bio dužan da radi, tako i u mjestu gdje je posljedica nastupila, ako propisom o prekršaju nije drugačije određeno.

ODGOVORNOST ZA PREKRŠAJE

Glava II

Član 9.

Nije odgovoran za prekršaj učinilac koji u vrijeme izvršenja prekršaja nije mogao shvatiti značaj svoje radnje (činjenja ili nečinjenja) ili nije mogao upravljati svojim postupcima uslijed trajne ili privremene duševne bolesti, privremene duševne poremećenosti ili zaostalog duševnog razvoja, (neuračunljivost).

Učinilac prekršaja čija je sposobnost da shvati značaj svoje radnje ili propuštanja ili da upravlja svojim postupcima bila bitno smanjena uslijed nekog stanja iz prethodnog stava, može se blaže kazniti (bitno smanjena uračunljivost).

Okolnost da je prekršaj učinjen pod uticajem alkohola ili opojnih droga ne isključuje odgovornost učinoca.

Član 10.

Za odgovornost je dovoljan nehat učinoca, ako propisom o prekršaju nije određeno da će se učinilac kazniti samo ako je prekršaj učinjen sa umišljajem.

Član 11.

Prekršaj je učinjen sa umišljajem kad je učinilac bio svjestan svog djela i htio njegovo izvršenje ili kad je bio svjestan da, uslijed njegovog činjenja ili nečinjenja, može nastupiti zabranjena posljedica ali je pristao na njeno nastupanje.

Član 12.

Prekršaj je učinjen iz nehata kad je učinilac bio svjestan da uslijed njegovog činjenja ili nečinjenja, može nastupiti zabranjena posljedica, ali je olahko

držao da će je moći spriječiti ili da ona neće nastupiti, ili kad nije bio svjestan mogućnosti nastupanja zabranjene posljedice iako je prema okolnostima i prema svojim ličnim svojstvima bio dužan i mogao biti svjestan te mogućnosti.

Član 13.

Nije odgovoran ko učini prekršaj pod uticajem sile, prijetnje ili prinude, ili ko je u vrijeme izvršenja prekršaja pogrešno shvatio da postoje okolnosti prema kojima bi, da su postojale, njegova radnja bila dozvoljena.

Član 14.

Nepoznavanje propisa kojima se predviđa prekršaj ne izvinjava.

Član 15.

Nije prekršaj ona radnja koja je učinjena u nužnoj odbrani.

Nužna odbrana je ona odbrana koja je neophodno potrebna da učinilac od sebe ili drugog odbije istovremeni protivpravni napad.

Član 16.

Nije prekršaj ona radnja koja je učinjena u krajnjoj nuždi.

Krajnja nužda postoji kad je radnja učinjena radi toga da učinilac otkloni od sebe ili drugog istovremenu neskrivljenu opasnost koja se na drugi način nije mogla otkloniti, a pri tom učinjeno zlo nije veće od zla koje je prijetilo.

Član 17.

Ako je učinilac prekoračio granice nužne odbrane odnosno krajnje nužde može se blaže kazniti, a ako je to prekoračenje učinjeno pod osobito olakšavajućim okolnostima neće odgovarati za prekršaj.

Član 18.

Ko s umišljajem drugog podstrekne ili mu pomogne da učini prekršaj kazniće se kao da ga je sam učinio.

S obzirom na prirodu prekršaja, kao i na način i okolnosti pod kojima je izvršeno podstrekavanje ili pomaganje i stepen odgovornosti podstrekača i pomagača, podstrekač i pomagač mogu se blaže kazniti.

Ako je podstrekavanje ili pomaganje izvršeno pod osobito olakšavajućim okolnostima ili ako do izvršenja prekršaja nije došlo, podstrekač i pomagač neće odgovarati za prekršaj.

Član 19.

Za pokušaj prekršaja učinilac je odgovoran samo ako je to kantonalnim, odnosno općinskim propisom predviđeno.

Prekršaj je učinjen u pokušaju kad je učinilac započeo izvršavanje prekršaja ali ga nije dovršio.

Član 20.

Pravno lice i odgovorno lice u pravnom licu mogu biti odgovorni za prekršaj samo ako je to propisom o prekršaju predviđeno.

Kanton, općina i njihovi organi i drugi organi ne mogu biti odgovorni za prekršaj.

Kantonalnim zakonom se može propisati da za prekršaj odgovara odgovorno lice u organu Kantona i općine i u drugom organu.

Član 21.

Pravno lice je odgovorno za prekršaj ako je do izvršenja prekršaja došlo radnjom ili propuštanjem dužnog nadzora od strane organa upravljanja ili odgovornog lica ili radnjom drugog lica koje je bilo ovlašteno da postupa u ime pravnog lica.

Član 22.

Pravno lice koje se nalazi pod stečajem odgovorno je za prekršaj, bez obzira na to da li je prekršaj učinjen prije otvaranja ili u toku stečajnog postupka, ali mu se ne može izreći novčana kazna nego samo zaštitna mjera oduzimanja predmeta i oduzimanja imovinske koristi.

Član 23.

Odgovornost odgovornog lica postoji ako je do izvršenja prekršaja došlo njegovom radnjom ili njegovim propuštanjem dužnog nadzora.

Odgovornim licem, u smislu ovog zakona, smatra se lice kome su u preduzeću ili drugom pravnom licu povjereni određeni poslovi koji se odnose na upravljanje, poslovanje ili proces rada, kao i lice koje u organu Kantona i općine ili drugom organu obavlja određene dužnosti.

Član 24.

Odgovornost odgovornog lica za prekršaj ne prestaje zato što mu je prestao radni odnos u pravnom licu ili organu Kantona i općine ili drugom organu, niti zato što je nastala nemogućnost kažnjavanja pravnog lica usljed njegovog prestanka.

Član 25.

Odgovornost odgovornog lica za prekršaj ne postoji ako je ono postupalo na osnovu naredjenja drugog odgovornog lica ili organa upravljanja ili ako je preduzelo sve radnje koje je na osnovu zakona, drugog propisa ili općeg akta bilo dužno da preduzme da bi spriječilo izvršenje prekršaja.

Član 26.

Ako drukčije nije određeno u propisu kojim je predviđen prekršaj, strano pravno lice i strano odgovorno lice kazniće se za prekršaj ako je prekršaj učinjen na teritoriji Kantona i ako strano pravno lice ima sjedište, odnosno predstavništvo u Kantonu.

Član 27.

Lice koje je u krivičnom postupku ili u postupku za privredne prestupe pravnosnažno oglašeno krivim za djelo koje ima i obilježja prekršaja, neće se kazniti za prekršaj.

Glava III SANKCIJE

1. Kazne

Član 28.

Za prekršaj se može propisati samo novčana kazna.

Pod uvjetom predviđenim ovim zakonom, učiniocu prekršaja može se umjesto novčane kazne izreći ukor.

Član 29.

Zakonom se novčana kazna za pojedinca može propisati u iznosu od 10 do 500 KM, a ostalim propisima od 10 do 300 KM.

Zakonom se za prekršaje pravnih lica, kao i za prekršaje imalaca radnje odnosno vršilaca samostalne djelatnosti, može propisati novčana kazna od 50 do 5.000 KM, a za odgovorno lice do 1.000 KM.

Ostalim propisima o prekršajima novčana kazna za prekršaje pravnih lica i imalaca radnje odnosno vršilaca samostalne djelatnosti, može se propisati u iznosu od 50 do 3.000 KM, a za odgovorno lice do 800 KM.

Zakonom se može propisati novčana kazna koja se naplaćuje na licu mjesta u fiksnom iznosu (mandatna kazna) i to za pravno lice i imalaca radnje odnosno vršilaca samostalne djelatnosti do 500 KM, a za odgovorno lice i pojedinca do 100 KM, a ostalim propisima o prekršajima za pravno lice i imalaca radnje do 300 KM, a za odgovorno lice i pojedinca do 80 KM.

Pod imalcem radnje odnosno vršiocem samostalne djelatnosti, u smislu ovog zakona, smatra se fizičko lice koje obavlja neku od zakonom dozvoljenih djelatnosti.

Član 30.

U rješenju o prekršaju određuje se rok plaćanja novčane kazne koji ne može biti kraći od 15 dana ni duži od tri mjeseca od dana pravosnažnosti rješenja.

U opravdanim slučajevima organ koji je donio rješenje o prekršaju u prvom stepenu može dozvoliti da se novčana kazna isplati u otplate. U tom slučaju organ će odrediti način isplaćivanja i rok isplate, koji ne može biti duži od šest mjeseci, ako kantonalnim propisom nije drukčije određeno.

Član 31.

Ako kažnjeni pojedinac, imalac radnje odnosno vršilac samostalne djelatnosti i odgovorno lice u pravnom licu, u određenom roku ne plati izrečenu novčanu kaznu, kazna će se naplatiti prinudno.

Ako se novčana kazna ne može prinudno naplatiti, zamijenit će se kaznom zatvora. O zamjeni novčane kazne u kaznu zatvora donijet će se posebno rješenje.

Novčana kazna ne može se zamijeniti kaznom zatvora odgovornom licu, kao ni mlađem oficiru, oficiru ili vojnom službeniku u aktivnoj službi oružanih snaga Federacije.

Pri zamjeni novčane kazne kaznom zatvora računaju se svakih započetih 50 KM u jedan dan zatvora, ali tako da kazna zatvora ne može biti duža od 30 dana.

Ako je naplaćen jedan dio novčane kazne, ostatak će se srazmjerno zamijeniti kaznom zatvora uz ograničenja predviđena u stavu 4. ovog člana.

Izvršenje kazne zatvora kojom je zamijenjena novčana kazna prekinut će se, ako kažnjeni plati ostatak novčane kazne.

Član 32.

Iznosi naplaćenih novčanih kazni za prekršaje određene propisima Kantona unose se u budžet Kantona, a za prekršaje određene odlukom općinskog vijeća unose se u budžet općine.

Član 33.

Novčana kazna se odmjerava u granicama određenim propisom u kome je prekršaj predviđen, uzimajući u obzir sve okolnosti koje utiču da kazna bude veća ili manja (otežavajuće i olakšavajuće okolnosti), a naročito težinu učinjenog prekršaja, okolnosti pod kojima je prekršaj učinjen, stepen odgovornosti, lične prilike učinioca i njegovo držanje poslije učinjenog prekršaja.

Pri odmjeravanju novčane kazne uzeće se u obzir i imovno stanje učinioca, odnosno ekonomsko stanje pravnog lica.

Ako zakonom o prekršaju nije drukčije predviđeno, kao otežavajuća okolnost za prekršaj ne može se uzeti novčana kazna ni zaštitama mjera ranije izrečena za prekršaj, ako je od dana pravosnažnosti rješenja o prekršaju do izvršenja novog prekršaja, proteklo više od dvije godine.

Član 34.

Ako prekršajem nisu prouzrokovane teže posljedice, a postoje takve olakšavajuće okolnosti koje ukazuju da će se i sa blažom kaznom postići svrha kažnjavanja, propisana novčana kazna može se ublažiti tako da će se izreći novčana kazna ispod najmanje mjere koja je propisana za taj prekršaj, ali ne ispod najmanje zakonske mjere te kazne.

Član 35.

Ako postoje okolnosti koje u znatnoj mjeri umanjuju odgovornost učinioca, tako da se može očekivati da će se ubuduće kloniti vršenja prekršaja i bez izricanja propisane novčane kazne, umjesto novčane kazne može se izreći ukor.

Ukor se može izreći i ako se prekršaj sastoji u nepunjavaanju propisane obaveze ili je prekršajem nanena šteta, a učinilac je prije donošenja rješenja o prekršaju ispunio propisanu obavezu, odnosno otklonio ili nadoknadio nanесenu štetu.

Član 36.

Neće se kazniti učinilac prekršaja ako je prekršaj prema okolnostima pod kojima je učinjen malog značaja i ako nije prouzrokovao posljedice ili su posljedice neznatne.

Neće se kazniti za prekršaj pravno lice ako je prekršaj otkrio i prijavio organ tog pravnog lica ili radnici u tom pravnom licu.

Član 37.

Ako je učinilac jednom radnjom ili sa više radnji učinio više prekršaja po kojima nije doneseno rješenje o prekršaju, a postupak se vodi pred istim organom, utvrdiće se prethodno novčana kazna za svaki prekršaj i izreći jedna ukupna novčana kazna koja je jednaka zbiru pojedinih utvrđenih novčanih kazni, s tim da ukupna novčana kazna ne može preći dvostruki iznos najveće mjere novčane kazne propisane ovim zakonom.

Na način propisan u stavu 1. ovog člana postupiće se i kod izricanja zaštitnih mjera, s tim da ukupno trajanje zaštitne mjere ne može preći najveću propisanu zakonsku mjeru te vrste zaštitne mjere.

2. Zaštitne mjere**Član 38.**

Kantonainim zakonom mogu se uz kaznu za prekršaj propisati sljedeće zaštitne mjere:

1. oduzimanje predmeta,
2. zabrana obavljanja samostalne djelatnosti,
3. zabrana upravljanja motornim vozilom,
4. udaljenje stranaca sa teritorije Kantona.

Zaštitne mjere iz st. 1. tač. 1. i 4. ovog člana mogu se, pod uvjetima predviđenim ovim zakonom, izreći i kada nisu propisane za prekršaj.

Zaštitne mjere mogu se izreći i ako kazna za prekršaj nije izrečena, samo ako je takva mogućnost predviđena u zakonu.

Zakonom se mogu propisati i druge zaštitne mjere ako to zahtijeva posebna priroda prekršaja ali se one mogu izricati samo uz kaznu za prekršaj.

Član 39.

Predmeti koji su upotrebljeni ili su bili namijenjeni izvršenju prekršaja ili su nastali izvršenjem prekršaja, mogu se oduzeti ako su svojina učinilaca prekršaja, odnosno ako njima raspolaže pravno lice - učinilac prekršaja.

Predmeti iz prethodnog stava mogu se oduzeti i kad nisu svojina učinilaca prekršaja ili njima ne raspolaže pravno lice - učinilac prekršaja, ako to zahtijevaju interesi opće bezbjednosti, čuvanja života i zdravlja ljudi, sigurnost robnog prometa ili razlozi javnog morala, kao i u drugim slučajevima predviđenim zakonom. Oduzimanjem predmeta ne dira se u pravo trećih lica na naknadu štete od učinilaca.

Organ koji je donio rješenje o prekršaju određuje da li će se oduzeti predmeti uništiti, prodati ili predati zainteresiranom organu, odnosno pravnom licu.

Novac dobijen prodajom predmeta koji je svojina učinilaca prekršaja, odnosno prodajom predmeta kojim raspolaže pravno lice - učinilac prekršaja, unosi se u budžet Kantona odnosno općine.

Ako su prodati predmeti koji nisu svojina učinilaca prekršaja ili njima ne raspolaže pravno lice - učinilac prekršaja, novac se predaje licu čija su svojina ti predmeti, odnosno pravnom licu koje raspolaže tim predmetima. Ako je to lice nepoznato i ne javi se ni za jednu godinu od dana prodaje, novac dobijen od prodaje takvih predmeta unosi se u budžet Kantona odnosno općine.

Član 40.

Zabrana obavljanja samostalne djelatnosti sastoji se u privremenoj zabrani učinilcu prekršaja da obavlja zanatsku ili drugu djelatnost za koju se izdaje dozvola nadležnog organa.

Ako zakonom nisu posebno propisani uvjeti za izricanje mjere iz stava 1. ovog člana, ta mjera se može izreći učinilcu prekršaja čije bi dalje bavljenje samostalnom djelatnošću bilo opasno po život ili zdravlje ljudi ili koji je zloupotrijebio samostalnu djelatnost za izvršenje prekršaja.

Zaštitna mjera iz stava 1. ovog člana može se izreći u trajanju od tri mjeseca do jedne godine. Vrijeme trajanja izrečene mjere teče od dana pravosnažnosti rješenja o prekršaju.

Član 41.

Zabrana upravljanja motornim vozilom sastoji se u zabrani upravljanja motornim vozilom određene vrste ili kategorije.

Ako zakonom nisu propisani uvjeti za izricanje mjere iz prethodnog stava, ta mjera može se izreći učinilcu prekršaja koji je učinio težu povredu propisa o bezbjednosti saobraćaja, ili čije ranije kršenje tih propisa pokazuje da je opasno da učinilac prekršaja upravlja motornim vozilom određene vrste ili kategorije.

Pri odlučivanju da li će se izreći mjera iz prethodnog stava uzete se u obzir to da li je učinilac vozač motornog vozila po zanimanju.

Zaštitna mjera iz stava 1. ovog člana može se izreći u trajanju od 30 dana do jedne godine.

Ako zakonom nije drukčije određeno, vrijeme trajanja izrečene mjere teče od dana pravosnažnosti rješenja kojim je mjera izrečena i upisuje se u vozačku dozvolu.

Član 42.

Udaljenje stranaca sa teritorije Kantona može se izreći strancu koji je kažnjen za prekršaj zbog koga je nepoželjan njegov dalji boravak u Kantonu.

Zaštitna mjera iz stava 1. ovog člana može se propisati u trajanju od šest mjeseci do tri godine. Vrijeme trajanja izrečene mjere teče od dana pravosnažnosti rješenja o prekršaju.

Glava IV**ODUZIMANJE IMOVINSKE KORISTI
PRIBAVLJENE IZVRŠENJEM PREKRŠAJA****Član 43.**

Niko ne može zadržati imovinsku korist pribavljenu prekršajem.

Imovinska korist oduzeće se rješenjem o prekršaju kojim je utvrđeno izvršenje prekršaja.

Imovinska korist unosi se u budžet Kantona odnosno općine.

Od učinilaca će se oduzeti novac, predmeti od vrijednosti i svaka druga imovinska korist koja je pribavljena prekršajem, a ako oduzimanje nije moguće - učinilac će se obavezati da plati novčani iznos koji odgovara pribavljenoj imovinskoj koristi.

Ako kažnjeni u određenom roku ne plati novčani iznos iz prethodnog stava, naplata će se izvršiti prinudnim putem.

Imovinska korist pribavljena prekršajem može se oduzeti od lica na koja je prenesena bez naknade ili uz naknadu koja ne odgovara stvarnoj vrijednosti, ako su ona znala ili mogla znati da je imovinska korist pribavljena prekršajem. Kad je imovinska korist prenesena na bliske srodnike, oduzeće se od njih ako ne dokažu da su kao naknadu dali punu vrijednost.

Glava V

ZASTARJELOST

Član 44.

Prekršajni postupak ne može se voditi ako protekne jedna godina od dana kada je prekršaj učinjen.

Izuzetno od odredbe prethodnog stava, zakonom se može propisati duži rok zastarjelosti gonjenja, ali ne duži od tri godine.

Član 45.

Izrečena novčana kazna i zaštitna mjera ne mogu se izvršiti ako je od dana pravosnažnosti rješenja o prekršaju protekla jedna godina.

Član 46.

Zastarijevanje gonjenja i zastarijevanje izvršenja kazne, odnosno zaštitne mjere za prekršaje ne teče za vrijeme za koje se gonjenje, odnosno izvršenje ne može preduzeti po zakonu.

Zastarijevanje se prekida svakom radnjom nadležnog organa koja se preduzima radi gonjenja učinioca prekršaja ili radi izvršenja novčane kazne, odnosno zaštitne mjere.

Sa svakim prekidom zastarijevanje počinje ponovo da teče, ali zastarjelost u svakom slučaju nastaje kad protekne dvaput onoliko vremena koliko se po zakonu traži za zastarjelost gonjenja ili izvršenja kazne, odnosno zaštitne mjere.

Glava VI

ODGOVORNOST I KAŽNJAVANJE MALOLJETNIKA

Član 47.

Protiv maloljetnika koji u vrijeme izvršenja prekršaja nije navršio 16 godina života (dijete i mladi maloljetnik) ne može se pokrenuti prekršajni postupak.

Maloljetnik koji je u vrijeme izvršenja prekršaja navršio 16 godina, a nije navršio 18 godina života (stariji maloljetnik), odgovoran je za prekršaj samo ako je u vrijeme izvršenja prekršaja, s obzirom na svoju duševnu razvijenost, mogao da shvati značaj svoje radnje i da upravlja svojim postupcima.

Starijem maloljetniku može se izreći ukor i novčana kazna, kao i zaštitne mjere iz člana 38. stav 1. tač. 1. i 3. ovog zakona.

Ukor se izriče ako je dovoljno da se zbog učinjenog prekršaja maloljetnik samo prekori.

Pri izricanju ukora ukazaće se starijem maloljetniku na štetnost njegovog postupka i predočće mu se da u slučaju ponovog izvršenja prekršaja može prema njemu biti izrečena kazna.

Starijem maloljetniku ne može se izreći novčana kazna u većem iznosu od polovine iznosa propisane novčane kazne za prekršaj, kao ni ukupna kazna za prekršaje u sticanju u većem iznosu od polovine dvostrukog iznosa najveće mjere novčane kazne.

Starijem maloljetniku ne može se novčana kazna zamijeniti kaznom zatvora u trajanju dužem od 15 dana.

Član 48.

Zakonom i propisom Vlade Kantona može se odrediti da će se roditelj, usvojilac, odnosno staralac maloljetnika koji je učinio prekršaj kazniti ako je učinjen prekršaj posljedica njihovog propuštanja dužnog staranja o maloljetniku, a u mogućnosti su da takav nadzor obavljaju.

DIO DRUGI

PREKRŠAJNI POSTUPAK

Glava VII

Član 49.

Organ koji vodi prekršajni postupak dužan je da istinito i potpuno utvrdi činjenice koje su važne za donošenje rješenja i sa jednakom brižljivošću ispita kako okolnosti koje terete okrivljenog tako i okolnosti koje mu idu u korist.

Član 50.

Prije donošenja rješenja o prekršaju, okrivljenom će se pružiti mogućnost da se izjasni o onome što mu se stavlja na teret, osim ako se donosi rješenje po skraćenom postupku.

Ako uredno pozvani okrivljeni ne dode na ispitivanje i ne opravda izostanak, a njegovo ispitivanje nije nužno za utvrđivanje pravog stanja stvari, rješenje o prekršaju može se donijeti i bez ispitivanja okrivljenog.

Član 51.

Protiv pravnog lica i odgovornog lica u pravnom licu sprovodi se jedinstven prekršajni postupak, osim ako postoje zakonski razlozi da se vodi postupak samo protiv jednog od njih.

Član 52.

U prekršajnom postupku organ koji vodi postupak dužan je da savjesno ocijeni svaki dokaz pojedinačno i u vezi s ostalim dokazima i da na osnovu takve ocjene izvede zaključak da li je neka činjenica dokazana.

Član 53.

Organ koji vodi prekršajni postupak staraće se da neznanje i neukost okrivljenog i drugih lica koja učestvuju u postupku ne budu na štetu prava koja im po zakonu pripadaju u postupku.

Član 54.

Organ koji vodi prekršajni postupak dužan je da postupak sprovede bez odugovlačenja i da onemogućiti svaku zloupotrebu prava koja pripadaju licima koja učestvuju u postupku.

Član 55.

Prekršajni postupak vodi se na bosanskom i hrvatskom jeziku i latiničnom pismu.

Okrivljeni, svjedoci i druga lica koja učestvuju u postupku imaju pravo da pri izvođenju pojedinih radnji u prekršajnom postupku ili na usmenom pretresu upotrebljavaju svoj jezik.

Ako se prekršajni postupak, odnosno usmeni pretres, ne vodi na jeziku tog lica, obezbjeđuje se usmeno prevodenje onog što ono, odnosno drugi iznese, kao i isprava i drugog pismenog dokaznog materijala.

O pravu na prevodenje poučice se lice iz stava 2. ovog člana, koje se može odreći tog prava ako zna jezik na kome se vodi postupak.

U zapisniku se unosi zabilješka, da je data pouka i izjava učesnika.

Prevodenje obavlja tumač koga odredi organ koji vodi postupak.

Član 56.

Svi organi dužni su da ukazuju pravnu pomoć organu koji vodi prekršajni postupak.

Član 57.

Prekršajni postupak se ne vodi niti se izriče kazna za prekršaje protiv lica koja uživaju diplomatski imunitet.

Član 58.

Ako primjenjivanje propisa o prekršaju zavisi od prethodnog rješenja nekog pravnog pitanja za čije je rješenje nadležan drugi organ, organ koji vodi prekršajni postupak može sam riješiti to pitanje, a može odgoditi donošenje rješenja ako se po tom pitanju već vodi postupak pred drugim organom.

Rješenje prethodnog pitanja u prekršajnom postupku ima dejstvo samo za predmet o kome se u tom postupku rješavalo.

O pitanju postojanja krivičnog djela i krivične odgovornosti učionica, organ koji vodi prekršajni postupak vezan je pravosnažnom presudom krivičnog suda kojim je okrivljeni oglašen krivim za krivično djelo.

Član 59.

Protiv prvostepenog rješenja u prekršajnom postupku može se izjaviti žalba, ako ovim zakonom nije drukčije određeno.

Rješenje o prekršajnom postupku pravosnažno je kad se više ne može pobijati žalbom ili kad žalba nije dozvoljena.

DIO TREĆI**ORGANI ZA VOĐENJE PREKRŠAJNOG POSTUPKA****Glava VIII****1. Opće odredbe****Član 60.**

Prekršajni postupak vodi u prvom stepenu općinski sudija za prekršaje, a u drugom stepenu Kantonalno vijeće za prekršaje, ako zakonom nije propisano da postupak u određenim prekršajima vodi drugi organ.

Član 61.

Postupak u prvom stepenu vodi i rješenje o prekršaju donosi općinski sudija za prekršaje, kao pojedinaac.

Kantonalno vijeće za prekršaje odlučuje u vijeću sastavljenom od trojice sudija od kojih je jedan predsjednik vijeća.

Član 62.

Općinski sudija za prekršaje je samostalan organ općine i za svoj rad odgovara općinskom vijeću i općinskom načelniku.

Član 63.

Općinski sudija za prekršaje ima svoj pečat u obliku i sadržini utvrđenim u statutu općine.

Naziv općinskog sudije za prekršaje mora biti istaknut na zgradi u kojoj je smješten.

2. Osnivanje i nadležnosti organa za prekršaje**Član 64.**

Općinskog sudiju za prekršaje osniva općinsko vijeće.

Broj sudija za prekršaje utvrđuje se odlukom općinskog vijeća.

Dvije ili više općina mogu zajednički osnovati općinskog sudiju za prekršaje.

Aktom o osnivanju općinskog sudije za prekršaje utvrđuje se sjedište i područje, kao i broj sudija za prekršaje.

Akt o osnivanju općinskog sudije za prekršaje za dvije ili više općina donose općinska vijeća općina koji osnivaju općinskog sudiju za prekršaje. Istim aktom utvrđuje se način finansiranja i druga prava i obaveze općina osnivača prema općinskom sudiji za prekršaje.

Član 65.

Općinski sudija za prekršaje je nadležan da:

1. odlučuje u prvom stepenu o predmetima prekršaja,
2. odlučuje o zahtjevu za ponavljanje postupka,
3. sprovodi izvršenje odluka donesenih u prekršajnom postupku,
4. pruža pravnu pomoć i
5. vrši i druge poslove određene zakonom.

Član 66.

Za vođenje prekršajnog postupka u prvom stepenu nadležan je općinski sudija za prekršaje na čijem području je prekršaj učinjen.

Ako je prekršaj učinjen u domaćem vazduhoplovu, mjesno je nadležan općinski sudija za prekršaje na čijem se području nalazi vazduhoplovno pristanište u kojem se završava putovanje učionica prekršaja, a ako je on član posade općinski sudija za prekršaje na čijem se području nalazi matično pristanište vazduhoplova.

Član 67.

Ako se nadležnost općinskog sudije za prekršaje iz prethodnog člana ne može odrediti prema mjestu izvršenja prekršaja ili ako je prekršaj izvršen u inostranstvu, nadležnost se određuje prema prebivalištu, odnosno boravištu učinioa prekršaja, a ako je prekršaj učinilo pravno lice- prema sjedištu pravnog lica.

Član 68.

Općinski sudija za prekršaje koji je nadležan za učinioa prekršaja nadležan je i za saučesnika.

Protiv učinioa prekršaja i saučesnika provodi se jedinstveni prekršajni postupak, a ako je to svrshodno, nadležni općinski sudija za prekršaje može odvojeno da vodi postupak protiv pojedinih saučesnika.

Ako su prekršaj kao saučesnici učinili građani i vojno lice, a za postupak protiv vojnog lica nadležan je vojni organ, postupak će se voditi odvojeno za građanina, a odvojeno za vojno lice.

Član 69.

Općinski sudija za prekršaje je dužan da po službenoj dužnosti pazi na stvarnu i mjesnu nadležnost.

Ako općinski sudija za prekršaje utvrdi da je za vođenje prekršajnog postupka nadležan drugi općinski sudija za prekršaje, ustupioće bez odlaganja predmet tom sudiji za prekršaje.

Član 70.

Općinski sudija za prekršaje može, prije nego što donese rješenje o prekršaju, ustupiti predmet općinskom sudiji za prekršaje na čijem području učinilac prekršaja ima prebivalište ili boravište, ako se time olakšava postupak.

Općinski sudija za prekršaje može, u roku od osam dana od dana prijema predmeta, zahtijevati da o opravdanosti ustupanja iz prethodnog stava odluči Kantonalno vijeće za prekršaje, čija je odluka konačna.

U slučaju iz stava 1. ovog člana može se pod uvjetima uzajamnosti ustupiti gonjenje za prekršaj sudiji za prekršaje na području drugog kantona na čijem području učinilac prekršaja ima prebivalište.

Član 71.

Kantonalno vijeće za prekršaje osniva se za područje Kantona sa sjedištem u Zenici.

Broj sudija Kantonalnog vijeća za prekršaje utvrđuje odlukom Vlada Kantona.

Na zgradi u kojoj je smješteno Kantonalno vijeće za prekršaje mora biti istaknut naziv i grb Kantona.

Kantonalno vijeće za prekršaje ima svoj pečat u skladu sa zakonom.

Član 72.

Kantonalno vijeće za prekršaje je nadležno da:

1. odlučuje u drugom stepenu po žalbama izjavljenim protiv rješenja općinskih sudija za prekršaje,
2. rješava o sukobu nadležnosti između općinskih sudija za prekršaje,

3. utvrđuje načelne stavove i načelna pravna shvatanja radi jedinstvene primjene zakona i drugih propisa,
4. pruža stručnu pomoć općinskim sudijama za prekršaje,
5. donosi poslovnik o radu opće sjedinice,
6. vrši i druge poslove određene zakonom.

Opću sjednicu sačinjavaju predsjednik i sve sudije Kantonalnog vijeća za prekršaje.

Opću sjednicu saziva i njenim radom rukovodi predsjednik Kantonalnog vijeća za prekršaje.

Za punovažno odlučivanje u općoj sjednici potrebno je da sjednici prisustvuje najmanje dvije trećine sudija Kantonalnog vijeća za prekršaje, a zaključci se donose većinom glasova svih sudija tog vijeća.

Pravno shvatanje usvojeno u općoj sjednici obavezno je za sva vijeća Kantonalnog vijeća za prekršaje.

Član 73.

Kantonalno vijeće za prekršaje može vršiti pregled rada općinskog sudije za prekršaje i od njega tražiti izvještaje i podatke.

Član 74.

Sredstva za rad općinskog sudije za prekršaje obezbjeđuju se u budžetu općine, a sredstva za rad Kantonalnog vijeća za prekršaje u budžetu Kantona.

3. Imenovanje sudije za prekršaje**Član 75.**

Sudiju za prekršaje i predsjednika općinskog sudije za prekršaje imenuje i smjenjuje općinsko vijeće na prijedlog općinskog načelnika.

Predsjednik iz stava 1. ovog člana je ujedno i sudija za prekršaje.

Sudija za prekršaje imenuje se na 4 (četiri) godine i poslije tog roka može biti ponovo imenovan na tu dužnost.

Predsjednik općinskog sudije za prekršaje imenuje se na 4 (četiri) godine i može biti imenovan dva puta uzastopno na tu dužnost.

Licima iz stava 3. i 4. ovog člana koji ne budu ponovo imenovani na tu dužnost ne prestaje radni odnos, već se raspoređuju na odgovarajuće poslove u organe uprave, koji odgovaraju njihovim stručnim sposobnostima.

Nadležni organ u općini raspisuje konkurs za imenovanje općinskih sudija za prekršaje.

Član 76.

Za općinskog sudiju za prekršaje i predsjednika općinskog sudije za prekršaje može biti imenovano lice koje je državljanin Bosne i Hercegovine, koje ispunjava opšte uvjete za zasnivanje radnog odnosa u organu uprave, koje je diplomirani pravnik i ima položen pravosudni ispit ili ispit za sudiju za prekršaje i najmanje dvije godine radnog iskustva na pravnim poslovima.

Izuzetno, za sudiju za prekršaje može biti imenovano lice i ako nema ispit za sudiju za prekršaje, odnosno

pravosudni ispit, pod uslovom da taj ispit položi u roku od šest mjeseci od dana stupanja na dužnost.

Sudiji za prekršaje koji u tom roku ne položi ispit prestaje funkcija po sili zakona.

Član 77.

U općini koja ima jednog sudiju za prekršaje on je i predsjednik općinskog sudijske za prekršaje.

U slučaju iz stava 1. ovog člana općinsko vijeće će imenovati jednog ili više zamjenika sudije za prekršaje.

Za zamjenika sudije za prekršaje može biti imenovano lice koje ispunjava uvjete iz člana 76. ovog zakona.

Zamjenik sudije za prekršaje vrši dužnost sudije za prekršaje kada je sudija za prekršaje zbog izuzeća ili iz drugih razloga privremeno sprječena da vrši tu dužnost.

Na zamjenika sudije za prekršaje shodno se primjenjuju odredbe ovog zakona koje se odnose na sudiju za prekršaje.

Član 78.

Bračni drugovi, srodnici u pravoj liniji, odnosno u pobočnoj liniji do drugog stepena ne mogu vršiti službu sudije u istom općinskom sudiji za prekršaje, odnosno Kantonalnom vijeću za prekršaje.

Član 79.

Prije stupanja na službu sudija za prekršaje i predsjednik daju svečanu izjavu pred predsjedavajućim općinskog vijeća.

Tekst svečane izjave glasi: "Svečano izjavljujem da ću se u vršenju službe sudije za prekršaje - predsjednika pridržavati ustava, zakona i drugih propisa i da ću službu vršiti savjesno i nepristrasno".

Član 80.

Predsjednik općinskog sudijske za prekršaje je starješina organa, odgovoran je za zakonito i blagovremeno izvršavanje poslova uprave u organu, podnosi izvještaj o radu općinskom načelniku i općinskom vijeću na njihov zahtjev ili po svojoj inicijativi i predstavlja organ prema trećim licima.

Naredbodavac je za izvršenje finansijskog plana i predračuna sredstava organa.

Član 81.

Za sudiju i predsjednika Kantonalnog vijeća za prekršaje može biti imenovano lice koje je državljanin Bosne i Hercegovine, koje ispunjava opće uvjete za zasnivanje radnog odnosa u organu uprave, koje je diplomirani pravnik i ima položen pravosudni ispit ili ispit za sudiju za prekršaje i najmanje tri godine radnog iskustva na pravnim poslovima.

Član 82.

Sudije Kantonalnog vijeća za prekršaje imenuju se na četiri godine i poslije tog roka mogu biti ponovo imenovane na tu dužnost.

Predsjednik Kantonalnog vijeća za prekršaje imenuje se na četiri godine i može biti imenovan dva puta uzastopno.

Ministarstvo pravde raspisuje konkurs za imenovanje sudija Kantonalnog vijeća za prekršaje.

Član 83.

Predsjednika i sudije Kantonalnog vijeća za prekršaje imenuje i smjenjuje Vlada Kantona, na prijedlog ministra pravde.

Član 84.

Prije stupanja na službu sudija i predsjednik Kantonalnog vijeća za prekršaje pred predsjednikom Vlade Kantona daju svečanu izjavu.

Svečana izjava glasi: "Svečano izjavljujem da ću se u vršenju službe sudije Kantonalnog vijeća za prekršaje predsjednika, pridržavati ustava, zakona i drugih propisa i da ću službu vršiti savjesno i nepristrasno".

Član 85.

Predsjednik Kantonalnog vijeća za prekršaje je starješina organa, odgovoran je za zakonito i blagovremeno izvršavanje poslova uprave u organu, podnosi izvještaj o radu Vladi i Skupštini Kantona na njihov zahtjev ili po svojoj inicijativi i predstavlja organ prema trećim licima.

Naredbodavac je za izvršenje finansijskog plana i predračuna sredstava organa.

Član 86.

Općina odnosno Kanton odgovara za štetu koju u vršenju službe nanese sudija za prekršaje građaninu ili pravnoj osobi svojim nepravilnim i nezakonitim radom.

Općina odnosno Kanton može od sudije za prekršaje zahtijevati naknadu isplaćene svote samo ako je sudija štetu učinio namjerno ili iz krajnje nepažnje.

Zahtjev za naknadu štete iz stava 2. ovog člana zastarjeva u roku od šest mjeseci od dana isplaćene naknade.

5. Prestanak službe sudije za prekršaje

Član 87.

Sudiji za prekršaje, predsjedniku općinskog sudijske za prekršaje, sudiji Kantonalnog vijeća za prekršaje i predsjedniku Kantonalnog vijeća za prekršaje služba prestaje smjenjivanjem, udaljenjem od vršenja službe i podnošenjem ostavke.

Član 88.

Sudija iz prethodnog člana biti će smjenjen ako bude osuđen za krivično djelo koje ga čini nedostojnim za vršenje službe sudije, ako se utvrdi da je izvršio težu povredu službe, odnosno ugleda službe sudije, ako se utvrdi da nije stručno sposoban za vršenje službe sudije ili da kroz duže vrijeme neuredno obavlja službu sudije, odnosno da kroz duže vrijeme ne postiže zadovoljavajuće rezultate u radu, ako se utvrdi da je nosilac inokosne funkcije ili član izvršnog tijela političke organizacije ili ako se, na osnovu mišljenja zdravstvene ustanove, utvrdi da je trajno izgubio sposobnost za vršenje službe sudije.

Odredba stava 1. ovog člana odnosi se i na predsjednika općinskog sudijske za prekršaje i predsjednika Kantonalnog vijeća za prekršaje.

Član 89.

Prijedlog za pokretanje postupka za smjenjivanje sudije za prekršaje i predsjednika može podnijeti općinski načelnik i predsjednik Kantonalnog vijeća za prekršaje.

Član 90.

Prijedlog za pokretanje postupka za smjenjivanje sudije i predsjednika Kantonalnog vijeća za prekršaje može podnijeti ministar pravde.

Član 91.

U postupku smjenjivanja predsjedniku i sudiji za prekršaje će se omogućiti da se izjasne o razlozima smjenjivanja.

Član 92.

Sudija za prekršaje i predsjednik biti će udaljeni od vršenja službe ako je protiv njega određen pritvor.

Sudija za prekršaje i predsjednik može biti udaljen od vršenja službe ako je protiv njega pokrenut krivični postupak za djelo koje ga čini nedostojnim za vršenje službe sudije.

Odluku o udaljenju iz stava 1. i 2. ovog člana donosi općinski načelnik na prijedlog predsjednika Kantonalnog vijeća za prekršaje.

Član 93.

Sudija i predsjednik Kantonalnog vijeća za prekršaje biti će udaljeni od vršenja službe ako je protiv njega određen pritvor.

Sudija i predsjednik Kantonalnog vijeća za prekršaje može biti udaljen od vršenja službe ako je protiv njega pokrenut krivični postupak koji ga čini nedostojnim za vršenje službe sudije.

Odluku o udaljenju iz stava 1. i 2. ovog člana donosi Vlada Kantona, na prijedlog ministra pravde.

Član 94.

Sudija za prekršaje i predsjednik podnose ostavku na vršenje službe općinskom načelniku, a sudija i predsjednik Kantonalnog vijeća za prekršaje podnose ostavku Vladi Kantona.

Sudiji-predsjedniku prestaje vršenje službe sljedećeg dana od dana kada je ostavka primljena.

6. Javnost rada sudija za prekršaje**Član 95.**

Rad sudije za prekršaje je javan.

Javnost rada obezbjeđuje se naročito: javnim raspravljanjem pred sudijom, davanjem obavještenja u toku postupka zainteresovanim licima pod uslovima predviđenim zakonom, omogućavanjem javnosti da se putem sredstava javnog informisanja upozna sa radom sudije za prekršaje i obavješćavanjem općinskog vijeća.

Sudije za prekršaje mogu, saglasno zakonu, isključiti javnost u raspravljanju radi čuvanja tajne, zaštite morala, interesa maloljetnika i radi zaštite drugih posebnih interesa maloljetnika.

Član 96.

Sudije za prekršaje i sudije Kantonalnog vijeća za prekršaje prate i proučavaju društvene odnose i pojave

koje su zapazili u svom radu, a koji su od interesa za zaštitu javnog poretka i o zapaženim pojavama obavješćavaju općinsko vijeće odnosno Vladu Kantona na njihov zahtjev ili po vlastitoj inicijativi.

Sudije za prekršaje i sudije Kantonalnog vijeća za prekršaje mogu ukazati na potrebu donošenja ili izmjene propisa i preduzimanja mjera radi sprečavanja pojava koje ugrožavaju javni poredak.

Član 97.

Sudije za prekršaje su dužni jedni drugim pružati pravnu pomoć.

Svi organi, organizacije, preduzeća i druge organizacije i zajednice dužni su pružati pomoć sudijama za prekršaje u vršenju službe sudije.

Član 98.

Ako se stranoj državi, na osnovu međunarodnog ugovora, ustupa gonjenje i kažnjavanje za prekršaj iz nadležnosti sudije za prekršaje, koji je na teritoriji Kantona izvršio strani državljaniin čije je prebivalište u stranoj državi, odluku o ustupanju donosi Kantonalno vijeće za prekršaje.

Ako strana država predloži da se u Kantonu preduzme gonjenje i kažnjavanje za prekršaj koji je u stranoj državi izvršio državljaniin BiH sa prebivalištem u Kantonu, odluku o preuzimanju gonjenja donosi Kantonalno vijeće za prekršaje.

Glava IX**UNUTRAŠNJA ORGANIZACIJA I RADNI ODNOSI****Član 99.**

Unutrašnja organizacija u organima za prekršaje osim broja sudija utvrđuje se pravilnikom o unutrašnjoj organizaciji.

Pravilnik o unutrašnjoj organizaciji donosi predsjednik općinskog sudije za prekršaje uz saglasnost općinskog načelnika, odnosno predsjednik Kantonalnog vijeća za prekršaje, uz saglasnost ministra pravde.

Član 100.

Za vršenje stručnih i administrativno tehničkih poslova općinski sudija za prekršaje i Kantonalno vijeće za prekršaje ima potreban broj službenika i namještenika sa odgovarajućom spremom.

Organi za prekršaje iz stava 1. ovog člana mogu imati potreban broj stručnih saradnika i pripravnika diplomiranih pravnika.

Član 101.

Propisi o sredstvima za rad i radnim odnosima funkcionera, njihovih zamjenika, rukovodećih službenika i službenika i namještenika u organima uprave, shodno se primjenjuju i na predsjednike, sudije za prekršaje, rukovodeće i druge službenike i namještenike općinskog sudije za prekršaje odnosno Kantonalnog vijeća za prekršaje, ako ovim zakonom nije drukčije određeno.

Glava X IZUZEĆE

Član 102.

Sudija koji vodi prekršajni postupak izuzeće se:

1. ako je oštećen prekršajem,
2. ako mu je okrivljeni, predstavnik pravnog lica, branilac okrivljenog, oštećeni ili njegov zastupnik, braćni drug ili srodnik u pravoj liniji do četvrtog, a po tazblini do drugog stepena,
3. ako je u istom predmetu bio predstavnik pravnog lica, branilac okrivljenog, zastupnik ili punomoćnik oštećenog, svjedok ili vještak,
4. ako postoje druge okolnosti koje izazivaju sumnju u njegovu nepristrasnost.

Izuzeća su od donošenja rješenja u drugom stepenu lica koja su učestvovala u donošenju rješenja o prekršaju u prvom stepenu.

Član 103.

Sudija koji učestvuje u prekršajnom postupku dužan je da sam traži svoje izuzeće čim sazna da za to postoji razlog.

Zahtjev za izuzeće može podnijeti i okrivljeni, odnosno predstavnik okrivljenog pravnog lica, do donošenja rješenja o prekršaju. Sudija čije se izuzeće traži može do donošenja rješenja o izuzeću preduzimati samo radnje koje ne trpe odlaganje.

O izuzeću sudije za prekršaje rješava predsjednik općinskog sudijske za prekršaje, odnosno predsjednik Kantonalnog vijeća za prekršaje ako se traži izuzeće predsjednika općinskog sudije za prekršaje, a o izuzeću predsjednika Kantonalnog vijeća za prekršaje ministar pravde.

Prije donošenja rješenja o izuzeću uzete se izjava od lica čije je izuzeće u pitanju.

Protiv rješenja kojim se usvaja zahtjev za izuzeće nije dozvoljena žalba, a rješenje kojim se zahtjev za izuzeće odbija može se pobijati samo žalbom protiv rješenja o prekršaju.

Glava XI

OKRIVLJENI I OŠTEĆENI

Član 104.

Okrivljeni je lice protiv koga je pokrenut prekršajni postupak.

Okrivljeni ima pravo da se brani sam ili uz stručnu pomoć branioca.

Član 105.

Za okrivljeno pravno lice u prekršajnom postupku učestvuje njegov predstavnik, koji je ovlašten da preduzima sve radnje koje može da preduzima sam okrivljeni.

Član 106.

Predstavnik pravnog lica je lice koje je ovlašteno da predstavlja pravno lice na osnovu zakona ili drugog propisa, općeg akta ili drugog akta pravnog lica.

Predstavnik pravnog lica mora da ima pismeno ovlaštenje organa upravljanja.

Predstavnik pravnog lica može biti samo jedno lice.

Član 107.

Predstavnik stranog pravnog lica je lice koje upravlja pravnim licem ili predstavništvom tog pravnog lica u Kantonu, ako za predstavnika nije određeno drugo lice.

Član 108.

Predstavnik pravnog lica ne može biti lice koje je u istoj stvari svjedok.

Predstavnik pravnog lica ne može biti ni odgovorno lice protiv koga se vodi postupak za isti prekršaj, a koje ističe da je postupalo na osnovu naređenja drugog odgovornog lica ili organa upravljanja (član 25.)

Više okrivljenih pravnih lica mogu imati kao predstavnika isto lice samo ako to nije u suprotnosti sa interesima njihove odbrane.

U slučajevima iz st. 1. do 3. ovog člana sudija koji vodi prekršajni postupak dužan je da obavijesti pravno lice radi određivanja drugog predstavnika.

Sudija za prekršaje je dužan da uvijek upozori pravno lice ako je predstavnik pravnog lica u isto vrijeme i odgovorno lice protiv koga se vodi prekršajni postupak.

Za strano pravno lice obavještenje i upozorenje iz st. 4. i 5. ovog člana upućivat će se pravnom licu, odnosno predstavništvu stranog pravnog lica u Kantonu.

Član 109.

Ako pravno lice na poziv sudije koji vodi prekršajni postupak ne odredi svog predstavnika, kazniće se rješenjem sudije novčanom kaznom od 250 KM. Ako i poslije izricanja kazne pravno lice ne odredi svog predstavnika, kazniće se za svako dalje neodazivanje pozivu novčanom kaznom od 500 KM.

Član 110.

Okrivljeno pravno lice i okrivljeno odgovorno lice mogu imati svaki svog branioca ili zajedničkog branioca.

Član 111.

Oštećeni je lice čije je kakvo lično ili imovinsko pravo prekršajem povrijeđeno ili ugroženo.

Oštećeni ima pravo da predlaže dokaze, da stavlja druge prijedloge i da ostvaruje druga prava predviđena ovim zakonom.

Ako je učinjenim prekršajem šteta nanesena pravnom licu koje po zakonu zastupa pravobranilaštvo, o tome će se uvijek obavijestiti nadležno pravobranilaštvo.

Zakonski zastupnik oštećenog vrši prava koja po ovom zakonu ima oštećeni.

Oštećeni može svoja prava vršiti i preko punomoćnika.

Član 112.

Okrivljeni, predstavnik pravnog lica, branilac okrivljenog, oštećeni i zastupnik oštećenog imaju pravo da razmatraju spise predmeta. Ako je prekršajni postupak u toku, razmatranje i prepisivanje spisa dozvoljava sudija koji vodi postupak.

Razmatranje spisa može se uskratiti ako bi se time ometalo pravilno vodenje postupka. Poslije izvedenih dokaza, licima iz stava 1. ovog člana, kao i svakom drugom licu koje ima opravdan interes, ne može se uskratiti razmatranje i prepisivanje spisa.

Glava XII

DONOŠENJE I SAOPĆAVANJE ODLUKA I POVRAT U PRIJAŠNJE STANJE

Član 113.

Odluka u prekršajnom postupku donosi se u obliku rješenja, ako u ovom zakonu za pojedinu odluku nije predviđeno da se donosi u obliku naredbe.

U pogledu načina donošenja odluke, shodno se primjenjuju odgovarajuće odredbe propisa o krivičnom postupku koje se primjenjuju na teritoriji Kantona.

Član 114.

Odluka se saopćava okrivljenom i drugim zainteresiranim licima usmeno ako su prisutni, a dostavljanjem ovjerenog prepisa ako su odsutni.

Ako je odluka usmeno saopćena, to će se naznačiti u zapisniku ili na spisu. Zainteresiranom licu dostavlja se ovjereni prepis usmeno saopćene odluke samo ako se protiv te odluke može izjaviti žalba.

Prepis odluke protiv koje je dozvoljena žalba dostavlja se sa uputstvom o pravu na žalbu.

Član 115.

Poziv za saslušanje i poziv za prisustvovanje na usmenom pretresu, kao i sve odluke od čijeg dostavljanja teče rok za žalbu, dostavljaju se lično licu kome su upućene.

Član 116.

U pogledu dostavljanja, shodno se primjenjuju odgovarajuće odredbe propisa o krivičnom postupku koje se primjenjuju na teritoriji Kantona.

Član 117.

Okrivljenom koji iz opravdanih razloga propusti rok za izjavu prigovora ili žalbe na rješenje o prekršaju dozvolice se povrat u prijašnje stanje ako u roku od tri dana od dana prestanka razloga zbog kojih je propustio rok podnese molbu za povrat u prijašnje stanje i ako istovremeno s tom molbom preda prigovor, odnosno žalbu.

Nakon isteka 30 dana od dana propuštanja roka ne može se tražiti povrat u prijašnje stanje.

Za rješavanje u povratu u prijašnje stanje, zbog propuštanja roka za žalbu, nadležno je Kantonalno vijeće za prekršaje, a zbog propuštanja roka za prigovor, sudija za prekršaje nadležan za donošenje rješenja o prekršaju u prvom stepenu.

Ako Kantonalno vijeće za prekršaje, odnosno sudija za prekršaje dozvoli povrat u prijašnje stanje, odlučice o tome rješenjem o žalbi, odnosno prigovoru.

Član 118.

Molba za povrat u prijašnje stanje predaje se općinskom sudiji za prekršaje protiv čijeg je rješenja trebalo izjaviti žalbu, odnosno prigovor.

Molba ne zadržava izvršenje rješenja, ali sudija može odlučiti da se zastane sa izvršenjem do donošenja odluke po molbi.

Protiv rješenja donesenog o molbi za povrat u prijašnje stanje nije dozvoljena žalba.

Glava XIII

TROŠKOVI PREKRŠAJNOG POSTUPKA

Član 119.

Troškovi prekršajnog postupka obuhvataju stvarne izdatke učinjene radi vođenja postupka, i to:

1. troškove svjedoka, vještaka, tumača i uviđaja,
2. podvozne troškove okrivljenog
3. izdatke za privođenje okrivljenog,
4. prevozne i putne troškove službenih lica,
5. nužne izdatke oštećenog, ako je podnosilac zahtjeva,
6. paušalni iznos.

Ako je rješenje doneseno u skraćenom postupku visina paušalnog iznosa može se utvrditi u iznosu od 5 do 25 KM, ali ne u većem iznosu od izrečene novčane kazne.

Član 120.

Troškovi prekršajnog postupka padaju na teret lica kažnjenog za prekršaj.

Troškove prekršajnog postupka za prekršaj po kome je postupak obustavljen snosi općinski sudija za prekršaje koji je vodio taj postupak.

Naplaćeni troškovi prekršajnog postupka prihod su budžeta općine.

Predstavnik okrivljenog pravnog lica i okrivljeno odgovorno lice snose troškove postupka koje su prouzrokovali svojom krivicom.

Lice koje je svjesno podnijelo neistinitu prijavu za prekršaj snosi troškove postupka.

U rješenju o prekršaju odredice se ko snosi troškove i u kom iznosu. Ako za utvrđivanje visine troškova nema dovoljno podataka, donijeće se naknadno posebno rješenje o troškovima.

Član 121.

Okrivljeni može biti oslobođen od obaveza da naknadi u cjelosti ili samo djelimično troškove postupka, ako bi njihovim plaćanjem bilo dovedeno u pitanje njegovo izdržavanje ili izdržavanje lica koje je on dužan da izdržava.

Troškovi prekršajnog postupka iz tačke 1 do 4. stava 1. člana 120. ovog zakona isplaćuju se unaprijed iz sredstava općinskog sudije za prekršaje koji vodi prekršajni postupak, a naplaćuju se od lica koja su dužna da ih nadoknade po odredbama ovog zakona.

Ako lice koje je dužno da nadoknadi troškove prekršajnog postupka, u ostavljenom roku to ne učini, troškovi će se naplatiti prinudnim putem.

Glava XIV

POKRETANJE I TOK PREKRŠAJNOG POSTUPKA

1. Pokretanje postupka

Član 122.

Prekršajni postupak pokreće sudija za prekršaje na osnovu zahtjeva za pokretanje prekršajnog postupka.

Zahtjev za pokretanje prekršajnog postupka može podnijeti ovlašten organ i oštećeni (u daljem tekstu: podnositelj zahtjeva). Ovlašteni organ su tužilac i drugi kantonalni, odnosno općinski organi, ovlaštene inspektor ili ovlaštena lica koja vrše inspekcijske poslove, kao i preduzeće i drugo pravno lice koje vrši javna ovlaštenja u čiju nadležnost spada neposredno izvršavanje ili nadzor nad izvršavanjem propisa koji je prekršajem povrijeđen.

Član 123.

Zahtjev za pokretanje prekršajnog postupka sadrži: osnovne podatke za učinilaca prekršaja (ime i prezime, ime jednog roditelja, mjesto i datum rođenja, mjesto stanovanja, matični broj i zanimanje), odnosno naziv i sjedište pravnog lica, a za odgovorno lice u pravnom licu i funkciju koju to lice obavlja, činjenični opis iz kojeg proizilaze pravna obilježja prekršaja, vrijeme i mjesto izvršenja i druge okolnosti potrebne da se prekršaj što bliže odredi, pravnu ocjenu prekršaja i prijedlog o dokazima koje treba izvesti u toku postupka.

Ako zahtjev za pokretanje prekršajnog postupka ne sadrži podatke iz stava 1. ovog člana vraćće se podnosiocu da u određenom roku otkloni nedostatke. U slučaju da podnositelj zahtjeva ne otkloni nedostatke u roku koji ne može biti kraći od tri ni duži od osam dana, a nedostaci su takvi da sprečavaju dalje vođenje postupka, smatraće se da je od zahtjeva odustao pa će sudija takav zahtjev odbaciti.

Član 124.

Ako sudija ocijeni da postoje uvjeti za pokretanje prekršajnog postupka, provešće postupak i donijeti rješenje o prekršaju.

O pokretanju prekršajnog postupka donosi se rješenje.

Ako je učinilac prekršaja nepoznat, sudija može i prije donošenja rješenja o pokretanju prekršajnog postupka preduzeti one radnje koje ne trpe odlaganje.

O pokretanju postupka protiv vojnog lica sudija će obavijestiti vojnu jedinicu, odnosno vojnu ustanovu kojoj to lice pripada.

Član 125.

Zahtjev za pokretanje prekršajnog postupka sudija će odbaciti rješenjem ako je utvrdio:

1. da radnja opisana u zahtjevu nije prekršaj,
2. da postoje osnovi koji isključuju odgovornost za prekršaj,
3. da je nastupila zastarjelost gonjenja za prekršaj,
4. da je zahtjev podnio neovlašteni organ, odnosno lice,

5. da su se stekli drugi zakonski razlozi zbog kojih se postupak ne može pokrenuti ni voditi.

Rješenje iz stava 1. ovog člana dostaviće se podnosiocu zahtjeva.

Član 126.

Ako sudija ne odbaci zahtjev za pokretanje prekršajnog postupka, donijće rješenje kojim se prekršajni postupak pokreće.

Rješenje iz prethodnog stava sadrži označenje lica protiv koga se pokreće prekršajni postupak i pravnu kvalifikaciju prekršaja. Ako je zahtjev podnesen protiv više lica ili za više prekršaja, u rješenju se moraju naznačiti sva lica i pravna kvalifikacija za sve prekršaje. Nakon donošenja rješenja o pokretanju prekršajnog postupka, postupak se dalje vodi po službenoj dužnosti.

Rješenje o pokretanju prekršajnog postupka ne dostavlja se podnosiocu zahtjeva ni okrivljenom.

Protiv rješenja iz prethodnog stava žalba nije dozvoljena.

Postupak se vodi samo u pogledu onog prekršaja i protiv onog okrivljenog na koji se odnosi rješenje o pokretanju prekršajnog postupka.

Ako se u toku postupka dokaže da postupak treba proširiti na koji drugi prekršaj ili protiv drugog lica, sud će o tome obavijestiti ovlaštene organ.

Sudija nije vezan za pravnu kvalifikaciju datu u zahtjevu za pokretanje prekršajnog postupka odnosno u rješenju o pokretanju prekršajnog postupka.

2. Mjere za obezbjeđenje prisustva okrivljenog i drugih lica u prekršajnom postupku i jamstvo

Član 127.

Lice čije je lično prisustvo u prekršajnom postupku potrebno poziva se, po pravilu, pismenim pozivom. U pozivu će se naznačiti naziv općinskog sudije za prekršaje koji poziva, vrijeme i mjesto dolaska, predmet zbog koga se poziva i u kom svojstvu (kao okrivljeni, predstavnik okrivljenog pravnog lica, svjedok, vještak itd.). Ako se oštećeni poziva kao svjedok, to u pozivu mora da se naznači.

U pozivu za okrivljenog naznačiće se zašto se okrivljuje i da li mora lično da pristupi radi saslušanja ili može svoju odbranu da podnese pismeno. Kad se poziva da lično pristupi, okrivljeni će se u pozivu upozoriti da se u slučaju neodazivanja pozivu može narediti njegovo privođenje. Ako za utvrđivanje činjeničnog stanja prisustvo okrivljenog nije neophodno, u pozivu će se okrivljeni upozoriti da će se, u slučaju njegovog neodazivanja, rješenje o prekršaju donijeti i bez njegovog ispitivanja.

Odredbe st. 1. i 2. ovog člana shodno se primjenjuju i na pozivanje predstavnika okrivljenog pravnog lica. Ako sudiji nije poznato ko je određen za predstavnika okrivljenog pravnog lica, zatražiće od pravnog lica da odredi i uputi svog predstavnika.

U pozivu svjedocima i vještacima naznačiće se da se, u slučaju neopravdanog izostanka, može narediti njihovo privođenje.

Ako je pozivanje izvršeno usmeno, to će se u spisima zabilježiti.

Član 128.

Ako se lice koje je uredno pozvano ne odazove pozivu i svoj izostanak ne opravda, a njegovo je prisustvo neophodno radi utvrđivanja činjeničnog stanja, narediće se njegovo privođenje.

Privođenje okrivljenog može se narediti i bez prethodnog pismenog poziva, ako okrivljeni ne može da dokaže svoj identitet ili nije poznato njegovo prebivalište.

Privođenje oštećenog može se narediti samo ako je pozvan kao svjedok.

Privođenje se naređuje pismenom naredbom čije se izvršenje povjerava policiji. U naredbi mora biti naznačeno ime i prezime i adresa lica koje se ima privesti i razlog privođenja. Naredba mora biti ovjerena službenim pečatom i potpisom službenog lica sudije koji vodi prekršajni postupak.

Protiv vojnih lica i pripadnika policije neće se izdavati naredba za privođenje nego će se od njihove komande, odnosno komande policije zatražiti da ih privede.

Član 129.

Okrivljeni može biti zadržan:

1. ako se ne može utvrditi njegov identitet ili ako nema prebivališta, a postoji osnovana sumnja da je izvršio prekršaj i da će pobjeći,
2. ako namjerava da napusti Kanton, tako da postoji mogućnost da osuđeni vođenje prekršajnog postupka,
3. ako je zatečen u vršenju teškog prekršaja, a zadržavanje je potrebno da bi se spriječilo dalje vršenje prekršaja.

O zadržavanju okrivljenog, sudija koji vodi prekršajni postupak donosi naredbu u kojoj će naznačiti dan i sat kad je zadržavanje započeto. Okrivljeni svojim potpisom potvrđuje da mu je naredba saopćena.

Izvršenje naredbe o zadržavanju povjeriće se policiji.

Zadržavanje može trajati najduže dvadeset i četiri sata. U tom roku okrivljeni mora biti saslušan i mora se donijeti rješenje o prekršaju.

Vrijeme za koje je okrivljeni zadržan prije donošenja rješenja o prekršaju uračunava se u izrečenu kaznu. Pri uračunavanju u kaznu, zadržavanje koje je trajalo duže od dvanaest sati računa se kao 50 KM novčane kazne.

Član 130.

Na molbu okrivljenog koji ne živi stalno u Kantonu i Federaciji, a želi da ga prije okončanja prekršajnog postupka napusti, sudija može dozvoliti da okrivljeni položi jamstvo kao obezbjeđenje za ispunjenje obaveza koje mogu biti određene u rješenju o prekršaju. Sudija može zahtijevati da okrivljeni, pored polaganja jamstva, odredi punomoćnika koji će u njegovo ime primiti pismena i zastupati ga u postupku ako su u pitanju njegova imovinska prava.

Jamstvo se ne može odrediti prije nego što je okrivljeni saslušan.

Jamstvo uvijek glasi na novčani iznos koji se određuje s obzirom na težinu prekršaja, visinu propisane kazne i veličinu štete nanesene oštećenom licu. Jamstvo se sastoji u polaganju gotovog novca, vrijednosnih papira ili dragocjenosti.

Ako bude doneseno rješenje o obustavljanju postupka, položeno jamstvo se vraća.

Ako lice koje je kažnjeno za prekršaj po pravosnažnosti rješenja o prekršaju ne plati izrečenu kaznu ili imovinsku korist, iz položenog jamstva će se naplatiti ti iznosi i troškovi postupka, a ostatak će se vratiti kažnjenom licu.

3. Ispitivanje okrivljenog

Član 131.

Ispitivanje okrivljenog vrši se, po pravilu, usmeno.

Ako sudija nađe da neposredno usmeno ispitivanje nije potrebno, s obzirom na značaj prekršaja i podataka kojima raspolaže, pozvaće okrivljenog da svoju odbranu da pismeno. U takvom slučaju okrivljeni može zahtijevati da bude ispitan.

Član 132.

Kad se okrivljeni prvi put ispituje, uzeti će se od njega lični podaci: ime i prezime, ime jednog roditelja, zanimanje, dan, mjesec, godina i mjesto rođenja, adresa, porodične prilike, državljanstvo i narodnost, školska sprema, imovinsko stanje, da li je i kad osuđivan ili kažnjavan za prekršaj, a ako je maloljetan ko mu je zakonski zastupnik.

Poslije uzimanja ličnih podataka, okrivljenom se saopćava zašto se okrivljuje i pozvaće se da iznese svoju odbranu.

Ako se ispituje predstavnik okrivljenog pravnog lica, prethodno se utvrđuje njegov identitet i da li je ovlašten da predstavlja okrivljeno pravno lice.

U pogledu ispitivanja okrivljenog, suočenja i učestvovanja tumača, shodno se primjenjuju odgovarajuće odredbe propisa o krivičnom postupku koje se primjenjuju na području Kantona.

4. Saslušanje svjedoka

Član 133.

Svjedoci se saslušavaju kad je to potrebno za utvrđivanje činjenica.

Svako lice koje je pozvano kao svjedok dužno je da se odazove pozivu i da svjedoči. Lica koja se zbog iznemoglosti ili bolesti ne mogu da odazovu pozivu saslušaću se u svom stanu.

Član 134.

Svjedok koji, i pored upozorenja na posljedice, bez opravdanog razloga odbije da svjedoči, kazniće se novčanom kaznom do 30 KM.

Ako svjedok ne plati novčanu kaznu sudija može narediti da se kazna naplati prinudno.

Žalba na rješenje o novčanoj kazni ne zadržava izvršenje rješenja.

Član 135.

U pogledu oslobađanja od dužnosti svjedočenja, načina saslušanja svjedoka, suočenja i učestvovanja tumača, shodno se primjenjuju odgovarajuće odredbe propisa o krivičnom postupku koje se primjenjuju na području Kantona.

Član 136.

Ako svjedok koji je uredno pozvan ne dođe a izostanak ne opravda, ili se bez odobrenja ili opravdanog razloga udalji sa mjesta gdje treba da bude saslušan, može se kazniti novčanom kaznom do 20 KM.

Rješenje o kazni unosi se u zapisnik.

Žalba na rješenje o novčanoj kazni ne zadržava izvršenje rješenja.

5. Uviđaj i vještačenje**Član 137.**

Ako je za utvrđivanje i razrješenje kakve važne činjenice potrebno lično i neposredno opažanje izvršice se uviđaj.

Sudija koji je naredio uviđaj određuje koja će se lica pozvati da prisustvuju uviđaju.

Član 138.

Ako je za utvrđivanje ili za ocjenjivanje neke činjenice neophodno stručno znanje kojim ne raspolaže sudija određuje se vještak radi vještačenja. Vještačenje se može povjeriti i stručnoj ustanovi (bolnici, hemijskoj laboratoriji i dr.).

U slučaju odbijanja vještačenja shodno će se primjenjivati odredbe člana 134. do 136. ovog zakona.

Član 139.

Okrivljeni, podnosilac zahtjeva i oštećeni mogu zahtijevati izuzeće vještaka.

O zahtjevu iz prethodnog stava rješava sudija za prekršaje koji vodi postupak.

Žalba na rješenje kojim se odbija zahtjev za izuzeće vještaka odlaže izvršenje vještačenja, ukoliko ne postoji opasnost zbog odlaganja.

U pogledu izuzeća vještaka i načina vještačenja, shodno se primjenjuju odgovarajuće odredbe propisa o krivičnom postupku koje se primjenjuju na području Kantona.

6. Pretresanje prostorija i lica**Član 140.**

Pretresanje stana i drugih prostorija, kao i pretresanje lica, može se preduzeti samo u slučaju težih prekršaja, ako ima dovoljno osnova da će se u prostorijama ili kod pojedinih lica naći predmeti ili tragovi koji bi mogli biti bitni za prekršajni postupak.

Pretresanje u vojnim ustanovama i vojnim jedinicama, kao i pretresanje vojnih lica, može obavljati samo ovlašteni vojni organ.

Pretresanje prostorija koje pripadaju licima koja uživaju imunitet u međunarodnom pravu nije dopušteno.

Član 141.

Pretresanje određuje pismenom naredbom sudija koji vodi prekršajni postupak.

U slučaju potrebe, izvršenje naredbe o pretresu povjeriće se policiji.

Prije početka pretresanja naredba o pretresanju predaje se licu na koje se odnosi. To lice će se pozvati da dobrovoljno preda ono što se pretresanjem traži.

Pretresanje se obavlja danju, a noću samo kad treba da se nastavi pretresanje započeto danju.

Član 142.

Držalac stana ili prostorija, a u njegovom odsustvu jedan od odraslih članova domaćinstva, pozvaće se da prisustvuje pretresanju. Ako se pretresanje obavlja u preduzeću ili drugom pravnom licu pozvaće se ovlašten predstavnik tog pravnog lica da prisustvuje pretresanju.

Pretresanju prisustvuju dva punoljetna građanina.

O svakom pretresanju sastavlja se zapisnik u kome se navodi naredba o pretresanju, kao i predmeti koji su oduzeti prilikom pretresanja. Zapisnik potpisuju sva lica koja obavezno prisustvuju pretresanju.

Licu kod koga je pretresanje izvršeno izdaje se prepis zapisnika o pretresanju.

7. Privremeno oduzimanje predmeta**Član 143.**

Predmeti mogu biti privremeno oduzeti i prije donošenja rješenja o prekršaju.

Privremeno oduzimanje predmeta određuje naredbom sudija za prekršaje. Prepis te naredbe mora se predati licu od kog se predmeti oduzimaju.

Licu od kog se predmeti privremeno oduzimaju izdaje se potvrda sa tačnim naznačenjem i opisom oduzetih predmeta.

Ako je predmet podložan kvaru ili ako njegovo čuvanje iziskuje nesrazmjerne troškove, sud će odrediti da se takav predmet proda.

Sudija može, povodom prigovora zainteresiranog lica ili po službenoj dužnosti, privremeno oduzete predmete vratiti vlasniku.

Službeno lice organa inspekcije ili drugog organa, koje je na osnovu zakona ovlašteno da privremeno oduzme predmete u vezi sa izvršenim prekršajem, dužno je da te predmete odmah preda sudiji za prekršaje.

8. Prekid prekršajnog postupka**Član 144.**

Sudija rješenjem prekida postupak:

1. ako ne zna prebivalište ili boravište okrivljenog ili je okrivljeni u bjegstvu ili inače nije dostupan nadležnim organima ili se nalazi u inostranstvu na neodređeno vrijeme,
2. ako je kod okrivljenog nastupilo privremeno duševno oboljenje ili privremena duševna poremećenost.

Prije nego što se postupak prekine, prikupiće se svi dokazi o prekršaju i odgovornosti okrivljenog do kojih se može doći.

Prekinuti postupak nastaviće se kad prestanu smetnje koje su ga izazvale.

O prekidu i nastavljaju postupka obavijestiće se oštećeni.

9. Usmeni pretres

Član 145.

Sudija koji vodi prekršajni postupak odrediće usmeni pretres ako je to potrebno radi boljeg razjašnjenja stvari.

Na usmeni pretres pozivaju se okrivljeni i njegov branilac, a po potrebi, svjedoci i vještaci. Ako je okrivljeni pravno lice, na usmeni pretres poziva se predstavnik pravnog lica.

O danu, satu i mjestu usmenog pretresa obavještava se i oštećeni ako se pozivanjem postupak ne bi odugovlačio.

Član 146.

Sudija može odlučiti da se usmeni pretres održi u odsustvu okrivljenog koji je uredno pozvan, ako je ranije saslušan, a sudija nađe da prisustvo okrivljenog nije nužno za pravilno utvrđivanje stanja stvari. Pod istim uvjetima usmeni pretres može se održati i u odsustvu uredno pozvanog predstavnika okrivljenog pravnog lica.

Usmeni pretres će se održati i ako ne dode uredno pozvani branilac okrivljenog.

Član 147.

Usmeni pretres je javan.

Sudija može odlučiti da se pretres ili jedan njegov dio održi bez prisustva javnosti, ako to zahtjeva opći interes ili razlozi morala.

Ako se postupak vodi samo protiv maloljetnika, usmeni pretres će se uvijek održati bez prisustva javnosti.

Član 148.

Usmeni pretres počinje objavljivanjem glavne sadržine zahtjeva po kome se vodi postupak, a nakon toga se pristupa saslušavanju okrivljenog. Ako su okrivljeni pravno lice i odgovorno lice, prvo se sasluša predstavnik pravnog lica, a poslije njega odgovorno lice. Nakon saslušanja okrivljenog provodi se dokazni postupak saslušavanjem svjedoka i vještaka i izvođenjem drugih dokaza.

Član 149.

Okrivljeni i njegov branilac, predstavnik i branilac pravnog lica i oštećeni imaju pravo da u toku pretresa predlažu dokaze i stavljaju druge prijedloge, a po odobrenju sudije mogu da postavljaju i pitanja licima koja se ispituju odnosno saslušavaju.

Na usmenom pretresu posljednja riječ uvijek pripada okrivljenom, odnosno predstavniku okrivljenog pravnog lica.

10. Povreda reda u prekršajnom postupku

Član 150.

Lice koje se pred sudijom, i pored opomene nepristojno ponaša ili na drugi način ometa rad organa, kazniće se novčanom kaznom do 30 KM.

Žalba na rješenje iz prethodnog stava ne zadržava izvršenje rješenja.

Glava XV

RJEŠENJE O PREKRŠAJU

1. Donošenje rješenja o prekršaju

Član 151.

Prekršajni postupak završava se donošenjem rješenja o prekršaju.

Rješenje o prekršaju zasniiva se na izvedenim dokazima i činjenicama koje su utvrđene u postupku.

Rješenjem o prekršaju obustavlja se prekršajni postupak ili se okrivljeni oglašava odgovornim i kažnjava za prekršaj.

Ako se prekršajni postupak vodi zbog više prekršaja, u rješenju će se navesti za koje se prekršaje postupak obustavlja, a za koje se okrivljeni oglašava odgovornim i kažnjava.

Član 152.

Rješenje kojim se prekršajni postupak obustavlja donijeće se:

1. ako je u pitanju radnja koja nije predviđena kao prekršaj,
2. ako je okrivljeni za isti prekršaj pravosnažno kažnjen ili je prekršajni postupak bio obustavljen,
3. ako okrivljeni uživa pravo imuniteta po pravilima međunarodnog prava,
4. ako nastupi zastarjelost za vođenje prekršajnog postupka,
5. ako nema dokaza da je prekršaj učinio okrivljeni,
6. ako u toku postupka okrivljeni umre ili okrivljeno pravno lice prestane da postoji,
7. ako postoje okolnosti koje po ovom zakonu isključuju odgovornost za prekršaj, odnosno protivpravnost radnje,
8. ako podnosilac odustane od zahtjeva prije pravosnažnosti rješenja,
9. ako postoje druge okolnosti koje isključuju vođenje prekršajnog postupka.

Član 153.

U rješenju o prekršaju kojim se okrivljeni oglašava odgovornim, izreči će se:

1. za koji se prekršaj okrivljeni kažnjava, uz naznačenje činjenica i okolnosti iz kojih protizlaze obilježja prekršaja,
2. koji su propisi o prekršaju primjenjeni,
3. kojom kaznom se okrivljeni kažnjava,
4. odluka o zaštitnim mjerama i o oduzimanju imovinske koristi,
5. odluka o uračunavanju mjere zadržavanja,
6. odluka o troškovima postupka.

U rješenju o prekršaju naznačava se i rok u kome se novčana kazna ima platiti i upozorava se da će se, u slučaju neplaćanja novčane kazne u tom roku, naplata izvršiti prinudno, odnosno da će se novčana kazna zamijeniti kaznom zatvora.

Ako je izrečena zaštitna mjera oduzimanja predmeta, u rješenju se određuje i kako će se sa oduzetim predmetima postupiti. Ako tom mjerom nisu ubuhvaćeni predmeti koji su privremeno oduzeti, u rješenju se određuje da se takvi predmeti vrate vlasniku.

2. Objavljivanje, izrada i dostavljanje rješenja o prekršaju

Član 154.

Rješenje o prekršaju objavljuje se ako je okrivljeni prisutan.

Ako okrivljeni nije prisutan, rješenje o prekršaju se pismeno izrađuje u roku od osam dana od dana okončanja svih radnji u prekršajnom postupku i dostavlja se okrivljenom.

Član 155.

Rješenje o prekršaju koje je objavljeno u prisustvu okrivljenog dostavlja mu se u ovjerenom prepisu osim ako on to ne zahtijeva i ako se odrekao prava na žalbu.

Na zahtjev okrivljenog, ovjereni prepis rješenja o prekršaju dostavlja se branocu okrivljenog.

Ostalim licima koja po ovom zakonu imaju pravo na žalbu protiv rješenja o prekršaju prepis rješenja o prekršaju se dostavlja samo na njihov zahtjev.

Svim podnositeljima zahtjeva za pokretanje prekršajnog postupka dostavlja se rješenje o prekršaju.

Član 156.

Ako se rješenje o prekršaju objavljuje, u zapisnik se unosi izreka rješenja.

Član 157.

Pismeno izrađeno rješenje o prekršaju sastoji se iz uvoda, izreke i obrazloženja.

Uvod rješenja sadrži: naziv općinskog sudijske za prekršaje, ime i prezime lica koja su donijela rješenje i zapisničara, ime i prezime okrivljenog, predstavnika pravnog lica i branoca, odnosno naziv i sjedište okrivljenog pravnog lica, koji je prekršaj predmet postupka i dan donošenja rješenja.

Izreka rješenja kojim se okrivljeni oglašava odgovornim sadrži: lične podatke o okrivljenom, odnosno naziv i sjedište okrivljenog pravnog lica, odluku kojom se okrivljeni oglašava odgovornim za prekršaj i podatke navedene u članu 153. ovog zakona.

U slučaju sticaja prekršaja, u izreci rješenja unose se kazne utvrđene za pojedini prekršaj i ukupna kazna koja se izriče, kao i zaštitne mjere ako su izrečene za jedan ili više prekršaja.

Izreka rješenja o prekršaju kojim se postupak obustavlja sadrži najpotrebnije podatke o okrivljenom, odnosno naziv i sjedište okrivljenog pravnog lica, odluku kojom se prekršajni postupak obustavlja sa pozivom na odgovarajuće propise i odluku o troškovima postupka.

U obrazloženju rješenja iznosi se sažeto koje se činjenice i iz kojih razloga uzimaju kao dokazane ili ne dokazane, koji razlozi su bili odlučni za primjenjivanje pravnih propisa, naročito pri utvrđivanju da li postoji, odnosno ne postoji prekršaj i odgovornost okrivljenog,

koje okolnosti su uzete u obzir pri odmjerenju kazne, odnosno za obustavu prekršajnog postupka, kao i osnov za odluku o troškovima postupka.

Pismeno rješenje o prekršaju mora biti potpisano od sudije koji je donio rješenje i na njemu mora biti stavljen službeni pečat.

Pismeno rješenje o prekršaju koje se dostavlja okrivljenom i drugim licima koja imaju pravo žalbe sadrži i uputstvo o pravu na žalbu.

3. Donošenje rješenja o prekršaju u skraćenom postupku

Član 158.

Rješenje o prekršaju može se donijeti i bez pozivanja i ispitivanja okrivljenog (skraćeni postupak) ako sudija za prekršaje nađe da se na osnovu prijave ovlaštenog podnosioca, koja je sačinjena na osnovu službenih ili drugih podataka ili neposrednog zapažanja, nesumnjivo utvrđuje da je okrivljeni izvršio prekršaj.

Rješenje o prekršaju u skraćenom postupku može se donijeti samo za prekršaje za koje je za pojedinca propisana novčana kazna do 200 KM, a za imaoce radnje odnosno vršioce samostalne djelatnosti i za pravno lice do 2.000 KM.

U skraćenom postupku ne može se izreći zaštitna mjera, osim zaštitne mjere oduzimanja predmeta čija vrijednost ne prelazi iznos od 500 KM i ne može se oduzeti imovinska korist čija vrijednost prelazi iznos od 500 KM.

Rješenje o prekršaju dostavlja se okrivljenom u roku od tri dana od dana donošenja.

Protiv rješenja o prekršaju okrivljeni može u roku od osam dana od dana prijema rješenja izjaviti prigovor. Neblagovremeni i nedopušteni prigovor odbacuje sudija koji je donio rješenje o prekršaju. Protiv rješenja o odbacivanju prigovora okrivljeni ima pravo žalbe Kantonalnom vijeću za prekršaje u roku od osam dana od dana prijema rješenja.

Ako okrivljeni u određenom roku podnese prigovor i prigovor se ne odbaci, sudija koji je donio rješenje o prekršaju staviće van snage to rješenje i nastaviće se redovan postupak.

Rješenje o prekršaju doneseno u redovnom postupku u pogledu kazne ne može za okrivljenog biti nepovoljnije od rješenja koje je povodom njegovog prigovora stavljeno van snage.

Rješenje o prekršaju maloljetnika ne može se donijeti u skraćenom postupku.

Glava XVI

REDOVNI PRAVNI LIJEKOVI

Član 159.

Protiv rješenja o prekršaju donesenog u prvom stepenu može se izjaviti žalba Kantonalnom vijeću za prekršaje.

Žalba se podnosi u roku od osam dana od dana prijema rješenja. Žalba se podnosi organu koji je donio rješenje u prvom stepenu.

Član 160.

Žalbu mogu izjaviti okrivljeni, zakonski zastupnik okrivljenog, odnosno branilac, kao i bračni drug, roditelj i dijete okrivljenog.

Za okrivljeno pravno lice žalbu izjavljuje njegov predstavnik ili branilac.

Žalbu može izjaviti tužilac i drugi podnosilac zahtjeva.

Ako je izrečena zaštitna mjera oduzimanja predmeta čiji vlasnik nije okrivljeni, vlasnik predmeta može izjaviti žalbu samo u pogledu odluke o toj mjeri.

Branilac, bračni drug, roditelj ili dijete okrivljenog mogu izjaviti žalbu i bez posebnog ovlaštenja okrivljenog, ali ne i protiv njegove volje.

Član 161.

Okrivljeni se može odreći prava na žalbu ako je u njegovom prisustvu objavljeno rješenje o prekršaju, a od izjavljene žalbe može odustati do donošenja odluke u drugom stepenu.

Odricanje i odustajanje od žalbe ne može se opozvati.

Član 162.

Podnosilac žalbe je dužan da u žalbi navede u čemu je nezadovoljan rješenjem o prekršaju, ali žalbu ne mora posebno obrazložiti.

U žalbi se mogu iznositi nove činjenice i novi dokazi. Pozivajući se na nove činjenice podnosilac žalbe je dužan da navede dokaze kojima bi se te činjenice imale dokazati.

Ako podnosilac žalbe u žalbi iznosi i nove dokaze, dužan je da obrazloži iz kojih razloga te dokaze ranije nije iznio, kao i da navede činjenice koje pomoću novih dokaza želi da dokaže.

Član 163.

Rješenje o prekršaju može se pobijati:

1. zbog bitne povrede odredaba prekršajnog postupka,
2. zbog povrede materijalnog propisa o prekršaju,
3. zbog pogrešno i nepotpuno utvrđenog činjeničnog stanja,
4. zbog odluke o kazni, ukoru, zaštitnoj mjeri, oduzimanju imovinske koristi i troškovima prekršajnog postupka.

Član 164.

Bitna povreda odredaba prekršajnog postupka postoji:

1. ako je rješenje o prekršaju donio sudija koji se morao izuzeti ili je bio izuzet da vodi postupak,
2. ako okrivljeni nije ispitivan prije donošenja rješenja o prekršaju, osim u slučajevima predviđenim ovim zakonom,
3. ako je okrivljenom ili oštećenom uskraćeno pravo da u postupku upotrebljava svoj jezik,
4. ako organ nije bio stvarno nadležan da rješava u toj stvari,

5. ako je povrijeđen propis prekršajnog postupka po pitanju da li je zahtjev za pokretanje prekršajnog postupka podnesen od ovlaštenog organa ili oštećenog,
6. ako u cijelosti nije odlučeno o zahtjevu za pokretanje prekršajnog postupka ili ako je odlučeno mimo tog zahtjeva,
7. ako se rješenje o prekršaju zasniva na dokazu na kome se po odredbama ovog zakona nije moglo zasnivati osim ako je, s obzirom na druge dokaze, očigledno da bi i bez tog dokaza bilo doneseno isto rješenje,
8. ako je rješenjem o prekršaju povrijeđena odredba člana 158. stav 6. ovog zakona,
9. ako je izreka rješenja o prekršaju nerazumljiva, protivrječna sama sebi ili razlozima rješenja ili ako rješenje uopće nema razloga ili u njemu nisu navedeni razlozi o odlučnim činjenicama ili su ti razlozi potpuno nejasni ili u znatnoj mjeri protivrječni ili ako o odlučnim činjenicama postoji znatna protivrječnost između onoga što se navodi u razlozima rješenja i sadržine isprava ili zapisnika o iskazima datim u prekršajnom postupku i samih tih isprava ili zapisnika.

Bitna povreda prekršajnog postupka postoji i ako sudija u toku postupka ili prilikom donošenja rješenja o prekršaju nije primijenio ili je pogrešno primijenio neku odredbu ovog zakona ili je u postupku povrijeđeno pravo odbrane, a to je bilo ili je moglo biti od uticaja na zakonito i pravilno donošenje rješenja o prekršaju.

Član 165.

Povreda materijalnog propisa o prekršaju postoji ako je povrijeđen taj propis po pitanju:

1. da li je radnja opisana u zahtjevu za pokretanje prekršajnog postupka prekršaj,
2. da li ima okolnosti koje isključuju odgovornost za prekršaj,
3. da li ima okolnosti koje isključuju gonjenje za prekršaj, a naročito da li je nastupila zastarjelost pokretanja i vođenja prekršajnog postupka ili je stvar već pravosnažno riješena,
4. da li je u pogledu prekršaja koji je predmet zahtjeva za pokretanje prekršajnog postupka primijenjen zakon ili drugi propis koji se ne može primijeniti,
5. da li je odlukom o kazni, ukoru, zaštitnoj mjeri ili mjeri oduzimanja imovinske koristi prekoručeno ovlaštenje koje sudija ima po zakonu,
6. da li su povrijeđene odredbe o uračunavanju zadržavanja u kaznu.

Član 166.

Rješenje o prekršaju može se pobijati zbog pogrešno ili nepotpuno utvrđenog činjeničnog stanja kada je neka odlučna činjenica pogrešno utvrđena ili nije utvrđena.

Nepotpuno utvrđeno činjenično stanje postoji i kada na to ukazuju nove činjenice ili novi dokazi.

Član 167.

Rješenje o prekršaju može se pobijati zbog odluke o kazni kada nije prekoračeno zakonsko ovlaštenje, ali službeno lice nije pravilno odmjerilo kaznu s obzirom na okolnosti koje utiču da kazna bude veća ili manja. Odluka o kazni može se pobijati i zbog toga što je sudija primjenio ili nije primjenio odredbe o ublažavanju kazne ili što sudija nije izrekao ukor i ako su za to postojali zakonski uvjeti.

Rješenje o prekršaju u pogledu zaštitne mjere ili oduzimanju imovinske koristi može se pobijati ako ne postoje povrede zakona, ali je sudija nepravilno izrekao ove mjere ili ih nije izrekao, iako su za to postojali zakonski uvjeti.

Rješenje o prekršaju može se pobijati u pogledu odluke o troškovima postupka, kada je ta odluka donesena protivno odredbama ovog zakona.

Član 168.

Neblagovremenu ili nedopuštenu žalbu odbacuje sudija koji je rješenje o prekršaju donio u prvom stepenu. Protiv ovog rješenja može se izjaviti žalba Kantonalnom vijeću za prekršaje u roku od tri dana.

Blagovremenu žalbu sudija, koji je rješenje o prekršaju donio u prvom stepenu, dužan je da bez odlaganja dostavi Kantonalnom vijeću za prekršaje.

Član 169.

Ako sudija koji je donio rješenje o prekršaju u prvom stepenu, povodom žalbe na to rješenje, nađe da je provedeni dokazni postupak bio nepotpun, a to bi moglo da bude od uticaja na pravilno odlučivanje, dopuniće postupak prije dostavljanja žalbe Kantonalnom vijeću za prekršaje.

Ako sudija koji je donio rješenje o prvom stepenu u cjelini usvoji razloge iznesene u žalbi, može izmijeniti rješenje protiv kog je izjavljena žalba, poslije provedene dopune postupka u skladu sa prethodnim stavom.

Član 170.

Kantonalno vijeće za prekršaje odbacuje rješenjem neblagovremenu ili nedopuštenu žalbu, ako je to propustio da učini sudija koji je rješenje o prekršaju donio u prvom stepenu.

Rješavajući o žalbi, Kantonalno vijeće za prekršaje može rješenje o prekršaju potvrditi, ukinuti i preinačiti.

Kantonalno vijeće za prekršaje odbacuje žalbu kao neosnovanu i potvrditi rješenje sudije koji je rješenje o prekršaju donio u prvom stepenu, ako utvrdi da ne postoje razlozi zbog kojih se rješenje pobija, niti bitne povrede prekršajnog postupka, odnosno materijalnog propisa na koje treba paziti po službenoj dužnosti.

Kantonalno vijeće za prekršaje će, uvažavajući žalbu, ukinuti rješenje doneseno u prvom stepenu i predmet vratiti na ponovno rješavanje ako utvrdi da je učinjena bitna povreda odredaba prekršajnog postupka ili nađe da zbog pogrešno ili nepotpuno utvrđenog činjeničnog stanja sudija koji je rješenje o prekršaju donio u prvom stepenu treba da provede novi postupak i da ponovo rješava u istoj stvari.

U obrazloženju rješenja Kantonalno vijeće za prekršaje treba da ocijeni žalbene navode i da ukaže na povrede zakona koje je uzelo u obzir po službenoj dužnosti.

Kad se prvostepeno rješenje o prekršaju ukinu zbog povreda prekršajnog postupka, u obrazloženju rješenja će se navesti koje su povrede učinjene i u čemu se povreda sastoji.

Kad se prvostepeno rješenje ukinu zbog pogrešno ili nepotpuno utvrđenog činjeničnog stanja, navede se u čemu se sastoje nedostaci postupka odnosno zašto su novi dokazi i nove činjenice važni i od uticaja za donošenje pravilne odluke.

Kantonalno vijeće za prekršaje će, uvažavajući žalbu, preinačiti rješenje doneseno u prvom stepenu ako utvrdi da su odlučne činjenice u rješenju pravilno utvrđene, ali da se s obzirom na utvrđeno činjenično stanje a na osnovu pravilne primjene propisa ima donijeti drugačije rješenje. Kantonalno vijeće za prekršaje će preinačiti rješenje doneseno u prvom stepenu i kad nađe da postoje povrede zakona koje se mogu otkloniti i bez ukidanja takvog rješenja ili da pri odmjerenju kazne ili izricanju zaštitne mjere treba drukčije ocijeniti okolnosti koje se uzimaju u obzir.

Kantonalno vijeće za prekršaje može preinačiti rješenje doneseno u prvom stepenu i kad nađe da je sudija koji je rješenje donio pogrešno ocijenio isprave ili druge dokaze koje je sam izveo i na kojima je rješenje zasnovano.

Sudija je dužan da izvede sve radnje i raspravi sva sporna pitanja na koja je ukazalo Kantonalno vijeće za prekršaje u svom rješenju.

Član 171.

Lica čija su prava povrijeđena rješenjem donesenim u prekršajnom postupku, osim rješenja iz člana 155. i 161. ovog zakona mogu izjaviti žalbu uvijek kad u ovom zakonu nije izričito određeno da žalba nije dozvoljena.

Žalba se podnosi u roku od tri dana od dana usmenog saopćenja rješenja, a ako rješenje nije usmeno saopćeno, od dana prijema rješenja.

Na žalbu iz stava 1. ovog člana primjenjuju se odredbe člana 158. do 170. ovog zakona.

U pogledu postupka po žalbi shodno se primjenjuju odgovarajuće odredbe propisa o krivičnom postupku koje se primjenjuju na području Kantona.

Glava XVII**VANREDNI PRAVNI LIJEKOVI****1. Ponavljanje postupka****Član 172.**

Na zahtjev lica kažnjenog za prekršaj ili njegovog branioca, sudija koji je odlučivao u prvom stepenu ponoviti prekršajni postupak:

1. ako se dokaže da je rješenje o prekršaju zasnovano na lažnoj ispravi ili na lažnom iskazu svjedoka ili vještaka,

2. ako se dokaže da je do rješenja o prekršaju došlo usljed krivičnog djela službenog lica koje je provodilo postupak ili je u njemu učestvovalo,
3. ako se utvrdi da je lice koje je kažnjeno za prekršaj za istu radnju već jednom kažnjeno u prekršajnom postupku, krivičnom postupku ili u postupku za privredni prestup,
4. ako se iznesu nove činjenice ili se podnesu novi dokazi koji bi sami za sebe ili veći sa ranijim dokazima doveli do drukčijeg rješenja da su bili poznati u ranijem postupku.

Zahtjev za ponavljanje postupka u slučajevima iz stava 1. tačka 1. do 3. ovog člana može se podnijeti u roku od šest mjeseci od dana pravosnažnosti odluke donesene u krivičnom postupku, prekršajnom postupku, odnosno postupku za privredni prestup.

Zahtjev za ponavljanje postupka u slučaju iz stava 1. tačka 4. ovog člana može se podnijeti u roku od tri mjeseca od dana saznanja za nove činjenice ili nove dokaze, a najkasnije u roku od jedne godine od dana pravosnažnosti rješenja o prekršaju.

Poslije smrti lica koje je kažnjeno za prekršaj, zahtjev za ponavljanje postupka mogu podnijeti njegov bračni drug, djeca, roditelji, staralac ili usvojlac.

Član 173.

Zahtjev za ponavljanje postupka ne odgađa izvršenje rješenja o prekršaju povodom kog se traži ponavljanje postupka, ali ako sudija koji odlučuje o ponavljanju postupka smatra da ima osnova da se zahtjev uvaži, može odgoditi, odnosno prekinuti izvršenje rješenja dok ne odluči o ponavljanju postupka.

Ako se ponavljanje postupka dozvoli, sudija koji odlučuje o ponavljanju postupka odgodit će izvršenje rješenja za koje je dozvolio ponavljanje postupka.

Ako je pravno lice koje je kažnjeno za prekršaj prestalo da postoji, zahtjev za ponavljanje postupka može podnijeti pravno lice koje je preuzelo imovinu pravnog lica kažnjelog za prekršaj.

U ponovljenom postupku rješenje o prekršaju ne može biti izmijenjeno na štetu kažnjelog lica.

Ako se zahtjev za ponavljanje postupka odbije može se izjaviti žalba Kantonalnom vijeću za prekršaje u roku od tri dana od dana prijema rješenja.

U pogledu ponavljanja postupka shodno se primjenjuju odgovarajuće odredbe propisa o krivičnom postupku koje se primjenjuju na području Kantona.

2. Zahtjev za sudsku zaštitu

Član 174.

Zahtjev za sudsku zaštitu dozvoljen je protiv rješenja o prekršaju koje je donijelo Kantonalno vijeće za prekršaje.

Zahtjev za sudsku zaštitu može podnijeti kažnjeni, zakonski zastupnik kažnjelog, odnosno njegov braćulac.

Ako je izrečena zaštitna mjera oduzimanja predmeta čiji vlasnik nije kažnjen i vlasnik predmeta može

podnijeti zahtjev za sudsku zaštitu samo u pogledu odluke o toj mjeri.

O zahtjevu za sudsku zaštitu rješava Kantonalni sud u Zenici (u daljem tekstu: Kantonalni sud).

Zahtjev za sudsku zaštitu ne odgađa izvršenje rješenja, ali na zahtjev kažnjelog Kantonalni sud može narediti Kantonalnom vijeću za prekršaje da odgodi, odnosno prekine izvršenje rješenja dok ne odluči o zahtjevu, ako ima osnova iz kojih može zaključiti da će udovoljiti zahtjevu.

Član 175.

Zahtjev za sudsku zaštitu može se izjaviti protiv rješenja Kantonalnog vijeća za prekršaje donesenog u drugom stepenu kad je izrečena:

- novčana kazna pravnom licu, imaoću radnje i licu koje obavlja samostalnu djelatnost u iznosu preko 1000 KM a odgovornom licu u pravnom licu ili drugom pojedincu preko 500 KM,

- zaštitna mjera zabrane vršenja samostalne djelatnosti,

- zaštitna mjera zabrane upravljanja motornim vozilom vozaču motornog vozila po zanimanju,

- zaštitna mjera oduzimanja predmeta ako vrijednost oduzetog predmeta iznosi preko 3.000 KM,

- zaštitna mjera oduzimanja imovinske koristi, ako oduzeta imovinska korist prelazi iznos od 3.000 KM.

Zahtjev za sudsku zaštitu može se izjaviti iz sljedećih razloga:

1. ako je rješenjem o prekršaju povrijeđen materijalni propis,
2. ako je u prekršajnom postupku učinjena povreda odredaba postupka koja je uticala ili je mogla uticati na zakonito i pravilno donošenje rješenja o prekršaju (bitna povreda postupka),
3. ako je činjenično stanje nepotpuno utvrđeno ili ako je iz utvrđenih činjenica izveden nepravilan zaključak u pogledu činjeničnog stanja.

Član 176.

Zahtjev za sudsku zaštitu podnosi se u roku od osam dana od dana prijema rješenja o prekršaju donesenog u drugom stepenu.

Zahtjev za sudsku zaštitu predaje se pismeno organu koji je donio rješenje o prekršaju u prvom stepenu, koji će bez odlaganja zajedno sa spisima, dostaviti Kantonalnom sudu.

Član 177.

Kantonalni sud odlučuje o zahtjevu za sudsku zaštitu u nejavnoj sjednici, u vijeću sastavljenom od trojice sudija.

Ako je prijavu za pokretanje prekršajnog postupka podnio kantonalni tužilac, ili drugi organ, Kantonalni sud će, prije zakazivanja sjednice vijeća, primjerak zahtjeva za sudsku zaštitu, zajedno sa spisima, dostaviti kantonalnom tužiocu, koji je dužan da ih bez odlaganja razmotri i u roku od 15 dana od dana prijema spisa vrati tom sudu sa svojim pismenim prijedlogom ili obavještenjem da će prijedlog staviti na sjednici vijeća.

Sjednica vijeća može se održati i bez prisustva uredno pozvanog kantonalnog tužioca.

Član 178.

Kantonalni sud će ukinuti rješenje o prekršaju ako utvrdi da je zahtjev za sudsku zaštitu osnovan.

Ako Kantonalni sud utvrdi da je povrijeđen materijalni propis, a utvrđeno činjenično stanje pruža pouzdan osnov za donošenje drukčijeg rješenja, može donijeti odluku kojom preinačava drugostepeno rješenje.

Član 179.

U pogledu postupka za rješavanje o zahtjevu za sudsku zaštitu shodno se primjenjuju odredbe o zahtjevu za vanredno preispitivanje pravosnažne presude prema odgovarajućim propisima o krivičnom postupku koji se primjenjuje na teritoriji Kantona.

3. Zahtjev za zaštitu zakonitosti

Član 180.

Zahtjev za zaštitu zakonitosti može se podići protiv drugostepenog rješenja Kantonalnog vijeća za prekršaje, kojim je povrijeđen zakon ili drugi propis koji predviđa prekršaje.

Zahtjev za zaštitu zakonitosti podiže kantonalni tužilac u roku od tri mjeseca od dana kada je kažnjenom licu uručeno rješenje po žalbi.

Zahtjev za zaštitu zakonitosti ne može se podići ako je Kantonalni sud rješavao po zahtjevu za sudsku zaštitu (član 174.)

Član 181.

O zahtjevu za zaštitu zakonitosti rješava Kantonalni sud u nejavnoj sjednici, u vijeću sastavljenom od trojice sudija.

O nejavnoj sjednici sud će uvijek obavijestiti kantonalnog tužioca.

Član 182.

Zahtjev za zaštitu zakonitosti ne odgoda izvršenje rješenja o prekršaju, ali Kantonalni sud pri rješavanju zahtjeva može narediti nadležnom općinskom sudiji za prekršaje da odgodi, odnosno prekine izvršenje rješenja dok konačno ne odluči o podignutom zahtjevu.

Član 183.

U pogledu postupka za rješavanje o zahtjevu za zaštitu zakonitosti shodno se primjenjuju odgovarajuće odredbe propisa o krivičnom postupku koje se primjenjuju na području Kantona.

Glava XVIII

POSEBNI POSTUPCI

1. Postupak prema maloljetnicima

Član 184.

U prekršajnom postupku prema starijem maloljetniku primjenjuju se odredbe ove glave, a ostale odredbe prekršajnog postupka predviđene ovim zakonom samo ako nisu u suprotnosti sa odredbama ove glave.

Kod preduzimanja radnji prema maloljetnom učiniocu prekršaja u njegovom prisustvu, a naročito pri njegovom ispitivanju, lica koja učestvuju u postupku dužna su da postupaju obazrivo, vodeći računa o duševnoj razvijenosti, osjetljivosti i ličnim svojstvima maloljetnika.

Niko ne može biti oslobođen od dužnosti da svjedoči o okolnostima potrebnim za ocjenjivanje duševne razvijenosti maloljetnika, upoznavanje njegove ličnosti i prilika u kojima živi.

Kad je stariji maloljetnik učestvovao u izvršenju prekršaja zajedno sa punoljetnim licima, postupak prema njemu će se izdvojiti i sprovesti prema odredbama ove glave.

Iz opravdanih razloga može se postupak prema starijem maloljetniku voditi zajedno sa postupkom protiv punoljetnih lica i sprovesti po opštim odredbama ovog zakona.

U postupku prema starijem maloljetniku organ starateljstva i roditelj odnosno staralac maloljetnika imaju pravo da se upoznaju sa tokom postupka, da u toku postupka stavljaju prijedloge i da ukazuju na činjenice i dokaze koji su od važnosti za donošenje pravilne odluke.

Član 185.

Prekršajni postupak prema starijem maloljetniku je hitan.

Sudija može odlučiti da se ne pokrene prekršajni postupak protiv starijeg maloljetnika, ako smatra da ne bi bilo cjelishodno da se postupak vodi s obzirom na prirodu prekršaja i okolnosti pod kojima je prekršaj učinjen, raniji život maloljetnika i njegova lična svojstva.

U slučaju iz prethodnog stava rješenjem će se odbaciti zahtjev za pokretanje prekršajnog postupka sa navođenjem razloga zbog kojih je zahtjev odbačen.

Protiv rješenja o prekršaju donesenog u postupku prema maloljetniku, kojim je maloljetnik oglašen krivim za prekršaj, žalbu mogu izjaviti pored lica iz člana 160. stav 1, 3, 4 i 5. ovog zakona, još i staralac, brać, sestra i hranilac starijeg maloljetnika.

Lica iz prethodnog stava mogu izjaviti, žalbu u korist starijeg maloljetnika i protiv njegove volje.

Član 186.

Zahtjev za sudsku zaštitu u postupku prema starijem maloljetniku može se podnijeti kako u slučaju kad je povrijeđen zakon, tako i kad je nepravilno primijenjena kazna ili zaštitna mjera prema maloljetniku.

Kad sudija utvrdi da maloljetnik, u vrijeme izvršenja prekršaja nije imao navršених 16 godina života, odbaciće zahtjev za pokretanje prekršajnog postupka odnosno obustaviće prekršajni postupak, a maloljetnika će poučiti da ubuduće ne vrši prekršaje.

U slučaju iz prethodnog stava sudija za prekršaje će obavijestiti roditelje odnosno staratelja maloljetnika kao i organ starateljstva o prekršaju koji je učinjen, a po potrebi može to saopćiti i školi odnosno organizaciji ili zajednici u kojoj maloljetnik radi ili u kojoj je smješten.

2. Naplata novčane kazne na licu mjesta

Član 187.

Za lakše prekršaje za koje je propisana novčana kazna u utvrđenom iznosu koji za pravno lice i imaoča radnje ne prelazi 500 KM, a za odgovorno lice i drugog pojedinca ne prelazi 100 KM, mogu se tim propisom ovlastiti određena službena lica kantonalnog odnosno općinskog organa da na licu mjesta naplaćuju novčane kazne u utvrđenom iznosu od lica koja se zateknu u izvršenju prekršaja. O naplaćenju novčanoj kazni izdaje se potvrda.

Protiv naplaćene novčane kazne na licu mjesta ne može se izjaviti žalba ni drugi pravni lijek.

Nije dozvoljeno naplaćivanje novčane kazne na licu mjesta za više prekršaja izvršenih u sticaju.

Ako se novčana kazna ne naplati na licu mjesta ili ako lice koje je učinilo prekršaj novčanu kaznu ne plati odmah, odnosno u roku od petnaest dana, podnijeće se zahtjev organu koji vodi prekršajni postupak. Za taj prekršaj ne može se izreći novčana kazna veća od kazne koja se može naplatiti na licu mjesta.

3. Postupak za povrat novčanih iznosa u slučaju neopravdanog kažnjavanja

Član 188.

Lice kome je u prekršajnom postupku neopravdano izrečena novčana kazna, zaštitna mjera oduzimanja predmeta ili oduzimanje imovinske koristi ima pravo na povrat plaćene novčane kazne, povrat predmeta ili novčane vrijednosti oduzetog predmeta i povrat oduzete imovinske koristi (u daljem tekstu: povrat novčanog iznosa).

Smatra se da je lice neopravdano kažnjeno ako je u slučaju prenačena pravosnažnog rješenja o prekršaju ili ukidanju pravosnažnog rješenja o prekršaju postupak protiv njega pravosnažno obustavljen usljed toga što je utvrđeno da djelo nije prekršaj ili što postoje osnovi koji isključuju odgovornost učinilaca prekršaja ili što nema dokaza da je ono učinilo prekršaj.

Povrat novčanog iznosa ne može zahtijevati kažnjeno lice koje je svojim lažnim priznanjem prouzrokovalo kažnjavanje.

Član 189.

Pravo na povrat novčanog iznosa prestaje ako je zahtjev za povrat podnesen nakon isteka šest mjeseci od dana prijema pravosnažnog rješenja o obustavi postupka.

Zahtjev za povrat novčanog iznosa podnosi se i o zahtjevu odlučuje nadležni prvostepeni organ. Ako u roku od 60 dana od dana prijema zahtjeva prvostepeni organ ne donese rješenje po zahtjevu, može se podnijeti tužba za naknadu štete. Rok za podnošenje tužbe je 30 dana od dana saopštenja rješenja, odnosno 60 dana od dana prijema rješenja.

U pogledu povraćaja novčanih iznosa zbog neopravdanog kažnjavanja shodno se primjenjuju odgovarajuće odredbe propisa o krivičnom postupku koje se primjenjuju na području Kantona.

4. Postupak za oduzimanje predmeta i za oduzimanje imovinske koristi

Član 190.

Rješenje o prekršaju kojim je izrečena zaštitna mjera oduzimanja predmeta koji nije svojina učionica prekršaja ili njima ne raspolaže pravno lice - učinilac prekršaja dostavlja se vlasniku predmeta, ako je vlasnik poznat.

Protiv rješenja iz stava 1. ovog člana vlasnik predmeta ima pravo da izjavi žalbu zbog nepostojanja zakonskog osnova za oduzimanje predmeta.

Imovinska korist postignuta izvršenjem prekršaja utvrđuje se u prekršajnom postupku po službenoj dužnosti.

Sudija je dužan da u toku postupka prikuplja dokaze i izvida okolnosti koje su važne za utvrđivanje imovinske koristi.

Član 191.

Sudija će odmjeriti visinu iznosa imovinske koristi po slobodnoj ocjeni ako bi njeno utvrđivanje bilo vezano sa nesrazmjernim teškoćama ili sa znatnim odugovlačenjem postupka.

Član 192.

Ako je nakon pokretanja prekršajnog postupka okrivljeno pravno lice prestalo da postoji, sudija koji je pokrenuo postupak provešće posebno postupak protiv pravnog lica na koje su prešle obaveze pravnog lica koje je prestalo da postoji. I to samo u pogledu oduzimanja imovinske koristi koja je postignuta izvršenjem prekršaja.

Oduzimanje imovinske koristi može se izreći samo u visini vrijednosti imovine koja je preuzeta od okrivljenog pravnog lica koje je prestalo da postoji.

Protiv rješenja donesenog u skladu sa stavom 1. ovog člana dopuštena je žalba Kantonalnom vijeću za prekršaje u roku od osam dana od dana dostavljanja rješenja.

Član 193.

U pogledu postupka za oduzimanje imovinske koristi shodno će se primjenjivati odgovarajuće odredbe propisa o krivičnom postupku koje se primjenjuju na području Kantona.

Glava XIX

IZVRŠENJE RJEŠENJA O PREKRŠAJU

Član 194.

Rješenje o prekršaju izvršava se kad postane pravosnažno i ako za izvršenje ne postoje zakonske smetnje.

Rješenje o prekršaju kojim je izrečena novčana kazna ili je odlučeno o naknadi troškova postupka, ili je izrečena mjera oduzimanja imovinske koristi, izvršava se kad istekne u rješenju određeni rok za plaćanje kazne, troškova postupka, odnosno imovinske koristi.

233.

Na temelju članka 37. h) Ustava Zeničko-dobojske županije, Skupština Zeničko-dobojske županije na 21. sjednici održanoj dana 30.06.1998. godine, d o n o s i

ZAKON O PREKRŠAJIMA

DIO PRVI

Glava I

TEMELJNE ODREDBE

Članak 1.

Ovim zakonom utvrđuju se opći uvjeti odgovornosti i sankcije koje se propisuju za prekršaje određene županijskim i općinskim propisom, uređuje prekršajni postupak i organi za vođenje prekršajnog postupka.

Članak 2.

Prekršaji su zakonom ili drugim propisom utvrđene povrede javnog poretka za koje su propisane kazne, ukor i zaštitne mjere (u daljem tekstu: sankcije).

Sankcije učinitelju prekršaja može izreći samo nadležni organ za prekršaje u postupku koji je pokrenut i proveden po ovom zakonu.

Članak 3.

Nitko ne može biti kažnjen za radnju koja, prije nego što je učinjena, nije bila zakonom ili drugim propisom određena kao prekršaj i za koju nije bilo propisano kako će se kazniti onaj koji je učinio.

Ako je poslije učinjenog prekršaja izmijenjen zakon ili drugi propis o prekršaju, primjenit će se propis koji je blaži za učinitelja.

Članak 4.

Za prekršaj predviđen županijskim, odnosno općinskim propisom, učinitelj će se kazniti, ako je prekršaj učinjen na teritoriji Županije, odnosno općine.

Pod teritorijom Županije, odnosno općine, podrazumijeva se suhozemna teritorija, vodene površine unutar njenih granica, kao i zračni prostor nad njima.

Članak 5.

Prekršaji se mogu propisivati županijskim zakonom, uredbom i odlukom Vlade Županije (u daljem tekstu: županijski propis) i odlukom općinskog vijeća.

Članak 6.

Prekršaj može biti izvršen činjenjem ili nečinjenjem.

Prekršaj je izvršen nečinjenjem kad je učinitelj propustio da izvrši radnju koju je bio dužan da izvrši.

Članak 7.

Prekršaj je izvršen u vrijeme kada je učinitelj radio ili bio dužan da radi, bez obzira kad je posljedica nastupila.

Članak 8.

Prekršaj je izvršen kako u mjestu gdje je učinitelj radio ili bio dužan da radi, tako i u mjestu gdje je posljedica nastupila, ako propisom o prekršaju nije drugačije određeno.

ODGOVORNOST ZA PREKRŠAJE

Glava II

Članak 9.

Nije odgovoran za prekršaj učinitelj koji u vrijeme izvršenja prekršaja nije mogao shvatiti značaj svoje radnje (činjenja ili nečinjenja) ili nije mogao upravljati svojim postupcima poradi trajne ili privremene duševne bolesti, privremene duševne poremećenosti ili zaostalog duševnog razvoja, (neuračunljivost).

Učinitelj prekršaja čija je sposobnost da shvati značaj svoje radnje ili propuštanja ili sposobnost da upravlja svojim postupcima bila bitno smanjena poradi nekog stanja iz prethodnog stavka, može se blaže kazniti (bitno smanjena uračunljivost).

Okolnost da je prekršaj učinjen pod utjecajem alkohola ili opojnih droga ne isključuje odgovornost učinitelja.

Članak 10.

Za odgovornost je dovoljan nehat učinitelja, ako propisom o prekršaju nije određeno da će se učinitelj kazniti samo ako je prekršaj učinjen sa umišljajem.

Članak 11.

Prekršaj je učinjen sa umišljajem kad je učinitelj bio svjestan svog djela i htio njegovo izvršenje ili kad je bio svjestan da, poradi njegovog činjenja ili nečinjenja, može nastupiti zabranjena posljedica ali je pristao na njeno nastupanje.

Članak 12.

Prekršaj je učinjen iz nehata kad je učinitelj bio svjestan da, poradi njegovog činjenja ili nečinjenja, može nastupiti zabranjena posljedica, ali je olako držao da će je moći spriječiti ili da ona neće nastupiti ili kad nije bio svjestan mogućnosti nastupanja zabranjene posljedice iako je prema okolnostima i prema svojim osobnim svojstvima bio dužan i mogao biti svjestan te mogućnosti.

Član 13.

Nije odgovoran tko učini prekršaj pod utjecajem sile, prijetnje ili prinude, ili tko je u vrijeme izvršenja prekršaja pogrešno shvatio da postoje okolnosti prema kojima bi, da su postojale, njegova radnja bila dozvoljena.

Članak 14.

Nepoznavanje propisa kojima se predviđa prekršaj ne izvinjava.

Članak 15.

Nije prekršaj ona radnja koja je učinjena u nužnoj obrani.

Nužna obrana je ona obrana koja je neophodno potrebna da učinitelj od sebe ili drugog odbije istovremeni protupravni napad.

Članak 16.

Nije prekršaj ona radnja koja je učinjena u krajnjoj nuždi.

Krajnja nužda postoji kad je radnja učinjena radi toga da učinitelj otkloni od sebe ili drugog istovremenu neskrivljenu opasnost koja se na drugi način nije mogla otkloniti, a pri tom učinjeno zlo nije veće od zla koje je prijetilo.

Članak 17.

Ako je učinitelj prekoračio granice nužne obrane odnosno krajnje nužde može se blaže kazniti, a ako je to prekoračenje učinjeno pod osobito olakotnim okolnostima neće odgovarati za prekršaj.

Članak 18.

Tko s umišljajem drugog potakne ili mu pomogne da učini prekršaj kaznit će se kao da ga je sam učinio.

S obzirom na prirodu prekršaja, kao i na način i okolnosti pod kojima je izvršen poticaj ili pomaganje i stupanj odgovornosti poticatelja i pomagača, poticatelj i pomagač mogu se blaže kazniti.

Ako je poticaj ili pomaganje izvršeno pod osobito olakotnim okolnostima ili ako do izvršenja prekršaja nije došlo, poticatelj i pomagač neće odgovarati za prekršaj.

Članak 19.

Za pokušaj prekršaja učinitelj je odgovoran samo ako je to županijskim, odnosno općinskim propisom predviđeno.

Prekršaj je učinjen u pokušaju kad je učinitelj započeo izvršavanje prekršaja ali ga nije dovršio.

Članak 20.

Pravna osoba i odgovorna osoba u pravnoj osobi mogu biti odgovorni za prekršaj samo ako je to propisom o prekršaju predviđeno.

Županija, općina i njihovi organi i drugi organi ne mogu biti odgovorni za prekršaj.

Županijskim zakonom se može propisati da za prekršaj odgovara odgovorna osoba u organu Županije i općine i u drugom organu.

Članak 21.

Pravna osoba je odgovorna za prekršaj ako je do izvršenja prekršaja došlo radnjom ili propuštanjem dužnog nadzora od strane organa upravljanja ili odgovorne osobe ili radnjom druge osobe koja je bila ovlaštena da postupa u ime pravne osobe.

Članak 22.

Pravna osoba koja se nalazi pod stečajem odgovorna je za prekršaj, bez obzira na to da li je prekršaj učinjen prije otvaranja ili u tijeku stečajnog postupka, ali joj se ne može izreći novčana kazna nego samo zaštitna mjera oduzimanja predmeta i oduzimanja imovinske koristi.

Članak 23.

Odgovornost odgovorne osobe postoji ako je do izvršenja prekršaja došlo njenom radnjom ili njenim propuštanjem dužnog nadzora.

Odgovornom osobom, u smislu ovog zakona, smatra se osoba kojoj su u poduzeću ili drugoj pravnoj osobi povjereni određeni poslovi koji se odnose na upravljanje, poslovanje ili proces rada, kao i osoba koja u organu Županije i općine ili drugom organu obnaša određene dužnosti.

Članak 24.

Odgovornost odgovorne osobe za prekršaj ne prestaje zato što joj je prestao radni odnos u pravnoj osobi ili organu Županije i općine ili drugom organu, niti zato što je nastala nemogućnost kažnjavanja pravne osobe poradi njenog prestanka.

Članak 25.

Odgovornost odgovorne osobe za prekršaj ne postoji ako je ona postupala na temelju naredjenja druge odgovorne osobe ili organa upravljanja ili ako je poduzela sve radnje koje je na temelju zakona, drugog propisa ili općeg akta bilo dužna da poduzme da bi spriječila izvršenje prekršaja.

Članak 26.

Ako drukčije nije određeno u propisu kojim je predviđen prekršaj, strana pravna osoba i strana odgovorna osoba kaznit će se za prekršaj ako je prekršaj učinjen na teritoriji Županije i ako strana pravna osoba ima sjedište, odnosno predstavništvo u Županiji.

Članak 27.

Osoba koja je u krivičnom postupku ili u postupku za gospodarske prijestupe pravnosnažno oglašena krivim za djelo koje ima i obilježja prekršaja, neće se kazniti za prekršaj.

Glava III**SANKCIJE****1. Kazne****Članak 28.**

Za prekršaj se može propisati samo novčana kazna. Pod uvjetom predviđenim ovim zakonom, učinitelju prekršaja može se umjesto novčane kazne izreći ukor.

Članak 29.

Zakonom se novčana kazna za pojedinca može propisati u iznosu od 10 do 500 KM, a ostalim propisima od 10 do 300 KM.

Zakonom se za prekršaje pravnih osoba, kao i za prekršaje imalaca radnje odnosno vršitelja samostalne djelatnosti, može propisati novčana kazna od 50 do 5.000 KM, a za odgovornu osobu do 1.000 KM.

Ostalim propisima o prekršajima novčana kazna za prekršaje pravnih osoba i imalaca radnje odnosno vršitelja samostalne djelatnosti, može se propisati u iznosu od 50 do 3.000 KM, a za odgovornu osobu do 800 KM.

Zakonom se može propisati novčana kazna koja se naplaćuje na licu mjesta u fiksnom iznosu (mandatna kazna) i to za pravnu osobu i imaoća radnje odnosno vršitelju samostalne djelatnosti do 500 KM, a za odgovornu osobu i pojedinca do 100 KM, a ostalim propisima o prekršajima za pravnu osobu i imaoća radnje do 300 KM, a za odgovornu osobu i pojedinca do 80 KM.

Pod imaoćem radnje, odnosno vršiteljem samostalne djelatnosti, u smislu ovog zakona, smatra se fizička osoba koja obavlja neku od zakonom dozvoljenih djelatnosti.

Članak 30.

U rješenju o prekršaju određuje se rok plaćanja novčane kazne koji ne može biti kraći od 15 dana ni duži od tri mjeseca od dana pravosnažnosti rješenja.

U opravdanim slučajevima organ koji je donio rješenje o prekršaju u prvom stupnju može dozvoliti da se novčana kazna isplati u otplatama. U tom slučaju organ će odrediti način isplaćivanja i rok isplate, koji ne može biti duži od šest mjeseci, ako županijskim propisom nije drukčije određeno.

Članak 31.

Ako kažnjeni pojedinac, imalac radnje odnosno vršitelj samostalne djelatnosti i odgovorna osoba u pravnoj osobi, u određenom roku ne plati izrečenu novčanu kaznu, kazna će se naplatiti prinudno.

Ako se novčana kazna ne može prinudno naplatiti, zamijenit će se kaznom zatvora. O zamjeni novčane kazne u kaznu zatvora donijet će se posebno rješenje.

Novčana kazna ne može se zamijeniti kaznom zatvora odgovornoj osobi, kao ni mladom časniku, časniku ili vojnom djelatniku u aktivnoj službi oružanih snaga Federacije.

Pri zamjeni novčane kazne kaznom zatvora računaju se svakih započetih 50 KM u jedan dan zatvora, ali tako da kazna zatvora ne može biti duža od 30 dana.

Ako je naplaćen jedan dio novčane kazne, ostatak će se srazmjerno zamijeniti kaznom zatvora uz ograničenja predviđena u stavku 4. ovog članka.

Izvršenje kazne zatvora kojom je zamijenjena novčana kazna prekinut će se ako kažnjeni plati ostatak novčane kazne.

Članak 32.

Iznosi naplaćenih novčanih kazni za prekršaje određene propisima Županije unose se u proračun Županije, a za prekršaje određene odlukom općinskog vijeća unose se u proračun općine.

Članak 33.

Novčana kazna se odmjerava u granicama određenim propisom u kome je prekršaj predviđen, uzimajući u obzir sve okolnosti koje utječu da kazna bude veća ili manja (olakotne i otegotne okolnosti), a naročito težinu učinjenog prekršaja, okolnosti pod kojima je prekršaj učinjen, stupanj odgovornosti, osobne prilike učinitelja i njegovo držanje poslije učinjenog prekršaja.

Pri odmjeravanju novčane kazne uzet će se u obzir i imovno stanje učinitelja, odnosno gospodarsko stanje pravne osobe.

Ako zakonom o prekršaju nije drukčije predviđeno, kao otegotna okolnost za prekršaj ne može se uzeti novčana kazna ni zaštitama mjera ranije izrečena za prekršaj ako je od dana pravosnažnosti rješenja o prekršaju do izvršenja novog prekršaja, proteklo više od dvije godine.

Članak 34.

Ako prekršajem nisu prouzrokovane teže posljedice, a postoje takve olakotne okolnosti koje ukazuju da će se i sa blažom kaznom postići svrha kažnjavanja, propisana novčana kazna može se ublažiti tako da će se izreći novčana kazna ispod najmanje mjere koja je propisana za taj prekršaj, ali ne ispod najmanje zakonske mjere te kazne.

Članak 35.

Ako postoje okolnosti koje u znatnoj mjeri umanjuju odgovornost učinitelja, tako da se može očekivati da će se ubuduće kloniti vršenja prekršaja i bez izricanja propisane novčane kazne, umjesto novčane kazne može se izreći ukor.

Ukor se može izreći i ako se prekršaj sastoji u neispunjavanju propisane obveze ili je prekršajem nanjena šteta, a učinitelj je prije donošenja rješenja o prekršaju ispunio propisanu obvezu, odnosno otklonio ili nadoknadio nanесenu štetu.

Članak 36.

Neće se kazniti učinitelj prekršaja ako je prekršaj prema okolnostima pod kojima je učinjen malog značaja i ako nije prouzrokovao posljedice ili su posljedice neznatne.

Neće se kazniti za prekršaj pravna osoba ako je prekršaj otkrio i prijavio organ te pravne osobe ili djelatnici u toj pravnoj osobi.

Članak 37.

Ako je učinitelj jednom radnjom ili sa više radnji učinio više prekršaja po kojima nije doneseno rješenje o prekršaju, a postupak se vodi pred istim organom, utvrdit će se prethodno novčana kazna za svaki prekršaj i izreći jedna ukupna novčana kazna koja je jednaka zbiru pojedinih utvrđenih novčanih kazni, s tim da ukupna novčana kazna ne može preći dvostruki iznos najveće mjere novčane kazne propisane ovim zakonom.

Na način propisan u stavku 1. ovog članka postupiti će se i kod izricanja zaštitnih mjera, s tim da ukupno trajanje zaštitne mjere ne može prijeći najveću propisanu zakonsku mjeru te vrste zaštitne mjere.

2. Zaštitne mjere

Članak 38.

Županijskim zakonom mogu se uz kaznu za prekršaj propisati sljedeće zaštitne mjere:

1. oduzimanje predmeta,
2. zabrana obavljanja samostalne djelatnosti,
3. zabrana upravljanja motornim vozilom,
4. udaljenje stranaca sa teritorije Županije.

Zaštitne mjere iz st. 1. toč. 1. i 4. ovog članka mogu se, pod uvjetima predviđenim ovim zakonom, izreći i kada nisu propisane za prekršaj.

Zaštitne mjere mogu se izreći i ako kazna za prekršaj nije izrečena, samo ako je takva mogućnost predviđena u zakonu.

Zakonom se mogu propisati i druge zaštitne mjere ako to zahtijeva posebna priroda prekršaja ali se one mogu izricati samo uz kaznu za prekršaj.

Članak 39.

Predmeti koji su upotrebljeni ili su bili namijenjeni izvršenju prekršaja ili su nastali izvršenjem prekršaja, mogu se oduzeti ako su svojina učinitelja prekršaja, odnosno ako njima raspolaže pravna osoba - učinitelj prekršaja.

Predmeti iz prethodnog stavka mogu se oduzeti i kad nisu svojina učinitelja prekršaja ili njima ne raspolaže pravna osoba - učinitelj prekršaja, ako to zahtijevaju interesi opće sigurnosti, čuvanja života i zdravlja ljudi, sigurnost robnog prometa ili razlozi javnog morala, kao i u drugim slučajevima predviđenim zakonom. Oduzimanjem predmeta ne dira se u pravo trećih osoba na naknadu štete od učinitelja.

Organ koji je donio rješenje o prekršaju određuje da li će se oduzeti predmeti uništiti, prodati ili predati zainteresiranom organu, odnosno pravnoj osobi.

Novac dobijen prodajom predmeta koji je svojina učinitelja prekršaja, odnosno prodajom predmeta kojim raspolaže pravna osoba - učinitelj prekršaja, unosi se u proračun Županije odnosno općine.

Ako su prodati predmeti koji nisu svojina učinitelja prekršaja ili njima ne raspolaže pravna osoba - učinitelj prekršaja, novac se predaje osobi čija su svojina ti predmeti, odnosno pravnoj osobi koja raspolaže tim predmetima. Ako je ta osoba nepoznata i ne javi se ni za jednu godinu od dana prodaje, novac dobijen od prodaje takvih predmeta unosi se u proračun Županije odnosno općine.

Članak 40.

Zabrana obavljanja samostalne djelatnosti sastoji se u privremenoj zabrani učinitelju prekršaja da obavlja zanatsku ili drugu djelatnost za koju se izdaje dozvola nadležnog organa.

Ako zakonom nisu posebno propisani uvjeti za izricanje mjere iz stavka 1. ovog članka, ta mjera se može izreći učinitelju prekršaja čije bi dalje bavljenje samostalnom djelatnošću bilo opasno po život ili zdravlje ljudi ili koji je zloporabio samostalnu djelatnost za izvršenje prekršaja.

Zaštitna mjera iz stavka 1. ovog članka može se izreći u trajanju od tri mjeseca do jedne godine. Vrijeme trajanja izrečene mjere teče od dana pravosnažnosti rješenja o prekršaju.

Članak 41.

Zabrana upravljanja motornim vozilom sastoji se u zabrani upravljanja motornim vozilom određene vrste ili kategorije.

Ako zakonom nisu propisani uvjeti za izricanje mjere iz prethodnog stavka, ta mjera može se izreći učinitelju prekršaja koji je učinio težu povredu propisa o bezbjednosti prometa, ili čije ranije kršenje tih propisa pokazuje da je opasno da učinitelj prekršaja upravlja motornim vozilom određene vrste ili kategorije.

Pri odlučivanju da li će se izreći mjera iz prethodnog stavka uzet će se u obzir to da li je učinitelj vozač motornog vozila po zanimanju.

Zaštitna mjera iz stavka 1. ovog članka može se izreći u trajanju od 30 dana do jedne godine.

Ako zakonom nije drukčije određeno, vrijeme trajanja izrečene mjere teče od dana pravosnažnosti rješenja kojim je mjera izrečena i upisuje se u vozačku dozvolu.

Članak 42.

Udaljenje stranaca sa teritorije Županije može se izreći strancu koji je kažnjen za prekršaj zbog koga je nepoželjan njegov dalji boravak u Županiji.

Zaštitna mjera iz stavka 1. ovog članka može se propisati u trajanju od šest mjeseci do tri godine. Vrijeme trajanja izrečene mjere teče od dana pravosnažnosti rješenja o prekršaju.

Glava IV

ODUZIMANJE IMOVINSKE KORISTI PRIBAVLJENE IZVRŠENJEM PREKRŠAJA

Članak 43.

Nitko ne može zadržati imovinsku korist pribavljenu prekršajem.

Imovinska korist oduzet će se rješenjem o prekršaju kojim je utvrđeno izvršenje prekršaja.

Imovinska korist unosi se u proračun Županije, odnosno općine.

Od učinitelja će se oduzeti novac, predmeti od vrijednosti i svaka druga imovinska korist koja je pribavljena prekršajem, a ako oduzimanje nije moguće - učinitelj će se obvezati da plati novčani iznos koji odgovara pribavljenoj imovinskoj koristi.

Ako kažnjeni u određenom roku ne plati novčani iznos iz prethodnog stavka, naplata će se izvršiti prinudnim putem.

Imovinska korist pribavljena prekršajem može se oduzeti od osoba na koje je prenesena bez naknade ili uz naknadu koja ne odgovara stvarnoj vrijednosti, ako su one znale ili mogle znati da je imovinska korist pribavljena prekršajem. Kad je imovinska korist prenesena na bliske srodnike, oduzet će se od njih ako ne dokažu da su kao naknadu dali punu vrijednost.

Glava V**ZASTARJELOST****Članak 44.**

Prekršajni postupak ne može se voditi ako protekne jedna godina od dana kada je prekršaj učinjen.

Iznimno od odredbe prethodnog stavka zakonom se može propisati duži rok zastarjelosti gonjenja, ali ne duži od tri godine.

Članak 45.

Izrečena novčana kazna i zaštitna mjera ne mogu se izvršiti ako je od dana pravosnažnosti rješenja o prekršaju protekla jedna godina.

Članak 46.

Zastarijevanje gonjenja i zastarijevanje izvršenja kazne, odnosno zaštitne mjere za prekršaje ne teče za vrijeme za koje se gonjenje, odnosno izvršenje ne može poduzeti po zakonu.

Zastarijevanje se prekida svakom radnjom nadležnog organa koja se poduzima radi gonjenja učinitelja prekršaja ili radi izvršenja novčane kazne, odnosno zaštitne mjere.

Sa svakim prekidom zastarijevanje počinje ponovo da teče, ali zastarjelost u svakom slučaju nastaje kad protekne dvaput onoliko vremena koliko se po zakonu traži za zastarjelost gonjenja ili izvršenje kazne, odnosno zaštitne mjere.

Glava VI**ODGOVORNOST I KAŽNJAVANJE
MALOLJETNIKA****Članak 47.**

Protiv maloljetnika koji u vrijeme izvršenja prekršaja nije navršio 16 godina života (djete i mladi maloljetnik) ne može se pokrenuti prekršajni postupak.

Maloljetnik koji je u vrijeme izvršenja prekršaja navršio 16 godina, a nije navršio 18 godina života (stariji maloljetnik), odgovoran je za prekršaj samo ako je u vrijeme izvršenja prekršaja, s obzirom na svoju duševnu razvijenost, mogao da shvati značaj svoje radnje i da upravlja svojim postupcima.

Starijem maloljetniku može se izreći ukor i novčana kazna, kao i zaštitne mjere iz članka 38. stavak 1. toč. 1. i 3. ovog zakona.

Ukor se izriče ako je dovoljno da se zbog učinjenog prekršaja maloljetnik samo prekori.

Pri izricanju ukora ukazat će se starijem maloljetniku na štetnost njegovog postupka i predočit će mu se da u slučaju ponovnog izvršenja prekršaja može prema njemu biti izrečena kazna.

Starijem maloljetniku ne može se izreći novčana kazna u većem iznosu od polovine iznosa propisane novčane kazne za prekršaj, kao ni ukupna kazna za prekršaje u stjecanju u većem iznosu od polovine dvostrukog iznosa najveće mjere novčane kazne.

Starijem maloljetniku ne može se novčana kazna zamjeniti kaznom zatvora u trajanju dužem od 15 dana.

Članak 48.

Zakonom i propisom Vlade Županije može se odrediti da će se roditelj, usvojitelj odnosno skrbnik maloljetnika koji je učinio prekršaj kazniti ako je učinjen prekršaj posljedica njihovog propuštanja dužnog skrbništva o maloljetniku, a u mogućnosti su da takav nadzor obavljaju.

DIO DRUGI**PREKRŠAJNI POSTUPAK****Glava VII****Članak 49.**

Organ koji vodi prekršajni postupak dužan je da istinito i potpuno utvrdi činjenice koje su važne za donošenje rješenja i sa jednakom brizljivošću ispita kako okolnosti koje terete okrivljenog tako i okolnosti koje mu idu u korist.

Članak 50.

Prije donošenja rješenja o prekršaju okrivljenom će se pružiti mogućnost da se izjasni o onome što mu se stavlja na teret, osim ako se donosi rješenje po skraćenom postupku.

Ako uredno pozvani okrivljeni ne dode na ispitivanje i ne opravda izostanak, a njegovo ispitivanje nije nužno za utvrđivanje pravog stanja stvari, rješenje o prekršaju može se donijeti i bez ispitivanja okrivljenog.

Članak 51.

Protiv pravne osobe i odgovorne osobe u pravnoj osobi sprovodi se jedinstven prekršajni postupak, osim ako postoje zakonski razlozi da se vodi postupak samo protiv jednog od njih.

Članak 52.

U prekršajnom postupku organ koji vodi postupak dužan je da savjesno ocijeni svaki dokaz pojedinačno i u svezi s ostalim dokazima i da na temelju takve ocjene izvede zaključak da li je neka činjenica dokazana.

Članak 53.

Organ koji vodi prekršajni postupak starat će se da neznanje i neukost okrivljenog i drugih osoba koje učestvuju u postupku ne budu na štetu prava koja im po zakonu pripadaju u postupku.

Članak 54.

Organ koji vodi prekršajni postupak dužan je da postupak sprovede bez odugovlačenja i da onemogućiti svaku zlouporabu prava koja pripadaju osobama koje učestvuju u postupku.

Članak 55.

Prekršajni postupak vodi se na bosanskom i hrvatskom jeziku i latiničnom pismu.

Okrivljeni, svjedoci i druge osobe koje učestvuju u postupku imaju pravo da pri izvođenju pojedinih radnji u prekršajnom postupku ili na usmenom pretresu upotrebljavaju svoj jezik.

Ako se prekršajni postupak, odnosno usmeni pre-tres, ne vodi na jeziku te osobe, obezbjedit će se usmeno prevodenje onog što ona, odnosno drugi iznese, kao i isprava i drugog pismenog dokaznog materijala.

O pravu na prevodenje poučit će se osoba iz stavka 2. ovog članka, koja se može odreći tog prava ako zna jezik na kome se vodi postupak.

U zapisniku se unosi zabilješka, da je data pouka i izjava učesnika.

Prevodenje obavlja tumač koga odredi organ koji vodi postupak.

Članak 56.

Svi organi dužni su da ukazuju pravnu pomoć organu koji vodi prekršajni postupak.

Članak 57.

Prekršajni postupak se ne vodi niti se izriče kazna za prekršaje protiv osoba koje uživaju diplomatski imunitet.

Članak 58.

Ako primjenjivanje propisa o prekršaju zavisi od prethodnog rješenja nekog pravnog pitanja za čije je rješenje nadležan drugi organ, organ koji vodi prekršajni postupak može sam riješiti to pitanje, a može odgoditi donošenje rješenja ako se po tom pitanju već vodi postupak pred drugim organom.

Rješenje prethodnog pitanja u prekršajnom postupku ima djelovanje samo za predmet o kome se u tom postupku rješavalo.

O pitanju postojanja krivičnog djela i krivične odgovornosti učinitelja, organ koji vodi prekršajni postupak vezan je pravosnažnom presudom krivičnog suda kojom je okrivljeni oglašen krivim za krivično djelo.

Članak 59.

Protiv prvostepenog rješenja u prekršajnom postupku može se izjaviti žalba, ako ovim zakonom nije drukčije određeno.

Rješenje o prekršajnom postupku pravosnažno je kad se više ne može pobijati žalbom ili kad žalba nije dozvoljena.

DIO TREĆI

ORGANI ZA VOĐENJE PREKRŠAJNOG POSTUPKA

Glava VIII

1. Opće odredbe

Članak 60.

Prekršajni postupak vodi u prvom stupnju općinski sudac za prekršaje, a u drugom stupnju Županijsko vijeće za prekršaje, ako zakonom nije propisano da postupak u određenim prekršajima vodi drugi organ.

Članak 61.

Postupak u prvom stupnju vodi i rješenje o prekršaju donosi općinski sudac za prekršaje, kao po-jedinac.

Županijsko vijeće za prekršaje odlučuje u vijeću sastavljenom od trojice sudaca od kojih je jedan predsjednik vijeća.

Članak 62.

Općinski sudac za prekršaje je samostalan organ općine i za svoj rad odgovara općinskom vijeću i općinskom načelniku.

Članak 63.

Općinski sudac za prekršaje ima svoj pečat u obliku i sadržini utvrđenim u statutu općine.

Naziv općinskog suca za prekršaje mora biti istaknut na zgradi u kojoj je smješten.

2. Utemeljenje i nadležnosti organa za prekršaje

Članak 64.

Općinskog suca za prekršaje utemeljuje općinsko vijeće.

Broj sudaca za prekršaje utvrđuje se odlukom općinskog vijeća.

Dvije ili više općina mogu zajednički utemeljiti općinskog suca za prekršaje.

Aktom o utemeljenju općinskog suca za prekršaje utvrđuje se sjedište i područje, kao i broj sudaca za prekršaje.

Akt o utemeljenju općinskog suca za prekršaje za dvije ili više općina donose općinska vijeća općina koji utemeljuju općinskog suca za prekršaje. Istim aktom utvrđuje se način financiranja i druga prava i obveze općina utemeljitelja prema općinskom sucu za prekršaje.

Članak 65.

Općinski sudac za prekršaje je nadležan da:

1. odlučuje u prvom stupnju o predmetima prekršaja,
2. odlučuje o zahtjevu za ponavljanje postupka,
3. sprovodi izvršenje odluka donesenih u prekršajnom postupku,
4. pruža pravnu pomoć,
5. vrši i druge poslove određene zakonom.

Članak 66.

Za vođenje prekršajnog postupka u prvom stupnju nadležan je općinski sudac za prekršaje na čijem području je prekršaj učinjen.

Ako je prekršaj učinjen u domaćem zrakoplovu, mjesno je nadležan općinski sudac za prekršaje na čijem se području nalazi zrakoplovno pristanište u kojem se završava putovanje učinitelja prekršaja, a ako je on član posade općinski sudac za prekršaje na čijem se području nalazi matično pristanište zrakoplova.

Članak 67.

Ako se nadležnost općinskog suca za prekršaje iz prethodnog članka ne može odrediti prema mjestu izvršenja prekršaja ili ako je prekršaj izvršen u inozemstvu, nadležnost se određuje prema prebivalištu, odnosno boravištu učinitelja prekršaja, a ako je prekršaj učinila pravna osoba - prema sjedištu pravne osobe.

Članak 68.

Općinski sudac za prekršaje koji je nadležan za učinitelja prekršaja nadležan je i za saučesnika.

Protiv učinitelja prekršaja i saučesnika provodi se jedinstven prekršajni postupak, a ako je to svrshovito, nadležni općinski sudac za prekršaje može odvojeno da vodi postupak protiv pojedinih saučesnika.

Ako su prekršaj kao saučesnici učinili građani i vojna osoba, a za postupak protiv vojne osobe nadležan je vojni organ, postupak će se voditi odvojeno za građanina, a odvojeno za vojnu osobu.

Članak 69.

Općinski sudac za prekršaje je dužan da po službenoj dužnosti pazi na stvarnu i mjesnu nadležnost.

Ako općinski sudac za prekršaje utvrdi da je za vođenje prekršajnog postupka nadležan drugi općinski sudac za prekršaje, ustupit će bez odlaganja predmet tom sucu za prekršaje.

Članak 70.

Općinski sudac za prekršaje može, prije nego što donese rješenje o prekršaju ustupiti predmet općinskom sucu za prekršaje na čijem području učinitelj prekršaja ima prebivalište ili boravište, ako se time olakšava postupak.

Općinski sudac za prekršaje može, u roku od osam dana od dana prijema predmeta, zahtijevati da o opravdanosti ustupanja iz prethodnog stavka odluči Županijsko vijeće za prekršaje, čija je odluka konačna.

U slučaju iz stavka 1. ovog članka može se pod uvjetima uzajamnosti ustupiti gonjenje za prekršaj sudiji za prekršaje na području druge županije na čijem području učinitelj prekršaja ima prebivalište.

Članak 71.

Županijsko vijeće za prekršaje utemeljuje se za područje Županije sa sjedištem u Zenici.

Broj sudaca Županijskog vijeća za prekršaje utvrđuje odlukom Vlada Županije.

Na zgradi u kojoj je smješteno Županijsko vijeće za prekršaje mora biti istaknut naziv i grb Županije.

Županijsko vijeće za prekršaje ima svoj pečat sukladno zakonu.

Članak 72.

Županijsko vijeće za prekršaje je nadležno da:

1. odlučuje u drugom stupnju po žalbama izjavljenim protiv rješenja općinskih sudaca za prekršaje,
2. rješava o sukobu nadležnosti između općinskih sudaca za prekršaje,
3. utvrđuje načelne stavove i načelna pravna shvatanja radi jedinstvene primjene zakona i drugih propisa,
4. pruža stručnu pomoć općinskim sucima za prekršaje,
5. donosi poslovnik o radu opće sjednice,
6. vrši i druge poslove određene zakonom.

Opću sjednicu sačinjavaju predsjednik i svi suci Županijskog vijeća za prekršaje.

Opću sjednicu saziva i njenim radom rukovodi predsjednik Županijskog vijeća za prekršaje.

Za punovažno odlučivanje u općoj sjednici potrebno je da sjednici prisustvuje najmanje dvije trećine sudaca Županijskog vijeća za prekršaje, a zaključci se donose većinom glasova svih sudaca tog vijeća.

Pravno shvatanje usvojeno u općoj sjednici obvezno je za sva vijeća Županijskog vijeća za prekršaje.

Članak 73.

Županijsko vijeće za prekršaje može vršiti pregled rada općinskog suca za prekršaje i od njega tražiti izvješća i podatke.

Članak 74.

Sredstva za rad općinskog suca za prekršaje obezbjeđuju se u proračunu općine, a sredstva za rad Županijskog vijeća za prekršaje u proračunu Županije.

3. Imenovanje suca za prekršaje**Članak 75.**

Suca za prekršaje i predsjednika općinskog suca za prekršaje imenuje i smjenjuje općinsko vijeće na prijedlog općinskog načelnika.

Predsjednik iz stavka 1. ovog članka je ujedno i sudac za prekršaje.

Sudac za prekršaje imenuje se na 4 (četiri) godine i poslije tog roka može biti ponovo imenovan na tu dužnost.

Predsjednik općinskog suca za prekršaje imenuje se na 4 (četiri) godine i može biti imenovan dva puta uzastopno na tu dužnost.

Osobama iz stavka 3. i 4. ovog članka koje ne budu ponovo imenovane na tu dužnost ne prestaje radni odnos, već se raspoređuju na odgovarajuće poslove u organe uprave, koji odgovaraju njihovim stručnim sposobnostima.

Nadležni organ u općini raspisuje natječaj za imenovanje općinskih sudaca za prekršaje.

Članak 76.

Za općinskog suca za prekršaje i predsjednika općinskog suca za prekršaje može biti imenovana osoba koja je državljanin Bosne i Hercegovine, koja ispunjava opće uvjete za zasnivanje radnog odnosa u organu uprave, koja je diplomirani pravnik i ima položen pravosudni ispit ili ispit za suca za prekršaje i najmanje dvije godine radnog iskustva na pravnim poslovima.

Iznimno, za suca za prekršaje može biti imenovana osoba i ako nema ispit za suca za prekršaje, odnosno pravosudni ispit, pod uvjetom da taj ispit položi u roku od šest mjeseci od dana stupanja na dužnost.

Sucu za prekršaje koji u tom roku ne položi ispit prestaje funkcija po sili zakona.

Članak 77.

U općini koja ima jednog suca za prekršaje on je i predsjednik općinskog suca za prekršaje.

U slučaju iz stavka 1. ovog članka općinsko vijeće će imenovati jednog ili više zamjenika suca za prekršaje.

Za zamjenika suca za prekršaje može biti imenovana osoba koja ispunjava uslove iz članka 76. ovog zakona.

Zamjenik suca za prekršaje obnaša dužnost suca za prekršaje kada je sudac za prekršaje zbog izuzeća ili iz drugih razloga privremeno sprječena da obnaša tu dužnost.

Na zamjenika suca za prekršaje shodno se primjenjuju odredbe ovog zakona koje se odnose na suca za prekršaje.

Članak 78.

Bračni drugovi, srodnici u pravoj liniji, odnosno u pobočnoj liniji do drugog stupnja ne mogu obnašati službu suca u istom općinskom sucu za prekršaje, odnosno Županijskom vijeću za prekršaje.

Članak 79.

Prije stupanja na službu sudac za prekršaje i predsjednik daju svečanu izjavu pred predsjedavajućim općinskog vijeća.

Tekst svečane izjave glasi: "Svečano izjavljujem da ću se u obnašanju službe suca za prekršaje - predsjednika pridržavati ustava, zakona i drugih propisa i da ću službu obnašati savjesno i nepristrasno".

Članak 80.

Predsjednik općinskog suca za prekršaje je starješina organa, odgovoran je za zakonito i blagovremeno izvršavanje poslova uprave u organu, podnosi izvješće o radu općinskom načelniku i općinskom vijeću na njihov zahtjev ili po svojoj inicijativi i predstavlja organ prema trećim osobama.

Naredbodavac je za izvršenje finansijskog plana i predračuna sredstava organa.

Članak 81.

Za suca i predsjednika Županijskog vijeća za prekršaje može biti imenovana osoba koja je državljanin Bosne i Hercegovine, koja ispunjava opće uvjete za zasnivanje radnog odnosa u organu uprave, koja je diplomirani pravnik i ima položen pravosudni ispit ili ispit za suca za prekršaje i najmanje tri godine radnog iskustva na pravnim poslovima.

Članak 82.

Suci Županijskog vijeća za prekršaje imenuju se na četiri godine i poslije tog roka mogu biti ponovo imenovani na tu dužnost.

Predsjednik Županijskog vijeća za prekršaje imenuje se na četiri godine i može biti imenovan dva puta uzastopno.

Ministarstvo pravde raspisuje natječaj za imenovanje sudaca Županijskog vijeća za prekršaje.

Članak 83.

Suce Županijskog vijeća za prekršaje i predsjednika tog vijeća imenuje i smjenjuje Vlada Županije, na prijedlog ministra pravde.

Članak 84.

Prije stupanja na službu sudac i predsjednik Županijskog vijeća za prekršaje pred predsjednikom Vlade Županije daju svečanu izjavu.

Svečana izjava glasi: "Svečano izjavljujem da ću se u obnašanju službe suca Županijskog vijeća za prekršaje - predsjednika, pridržavati ustava, zakona i drugih propisa i da ću službu obnašati savjesno i nepristrasno".

Članak 85.

Predsjednik Županijskog vijeća za prekršaje je starješina organa, odgovoran je za zakonito i blagovremeno izvršavanje poslova uprave u organu, podnosi izvješće o radu Vladi i Skupštini Županije na njihov zahtjev ili po svojoj inicijativi i predstavlja organ prema trećim osobama.

Naredbodavac je za izvršenje finansijskog plana i predračuna sredstava organa.

Članak 86.

Općina odnosno Županija odgovara za štetu koju u obnašanju službe nanese sudac za prekršaje građaninu ili pravnoj osobi svojim nepravilnim i nezakonitim radom.

Općina odnosno Županija može od suca za prekršaje zahtijevati naknadu isplaćene svote samo ako je sudac štetu učinio namjerno ili iz krajnje nepažnje.

Zahtjev za naknadu štete iz stavka 2. ovog članka zastarjeva u roku od šest mjeseci od dana isplaćene naknade.

5. Prestanak službe suca za prekršaje

Članak 87.

Sucu za prekršaje, predsjedniku općinskog suca za prekršaje, sucu Županijskog vijeća za prekršaje i predsjedniku Županijskog vijeća za prekršaje služba prestaje smjenjivanjem, udaljenjem od obnašanja službe i podnošenjem ostavke.

Članak 88.

Sudac iz prethodnog članka bit će smijenjen ako bude osuđen za krivično djelo koje ga čini nedostojnim za obnašanje službe suca, ako se utvrdi da je izvršio težu povredu službe, odnosno ugleda službe suca, ako se utvrdi da nije stručno sposoban za obnašanje službe suca ili da kroz duže vrijeme neuredno obnaša službu suca, odnosno da kroz duže vrijeme ne postiže zadovoljavajuće rezultate u radu, ako se utvrdi da je nositelj inokosne funkcije ili član izvršnog tijela političke organizacije ili ako se, na temelju mišljenja zdravstvene ustanove, utvrdi da je trajno izgubio sposobnost za obnašanje službe suca.

Odredba stavka 1. ovog članka odnosi se i na predsjednika općinskog suca za prekršaje i predsjednika Županijskog vijeća za prekršaje.

Članak 89.

Prijedlog za pokretanje postupka za smjenjivanje suca za prekršaje i predsjednika može podnijeti općinski načelnik i predsjednik Županijskog vijeća za prekršaje.

Članak 90.

Prijedlog za pokretanje postupka za smjenjivanje suca i predsjednika Županijskog vijeća za prekršaje može podnijeti ministar pravde.

Članak 91.

U postupku smjenjivanja predsjedniku i sucu za prekršaje će se omogućiti da se izjasne o razlozima smjenjivanja.

Članak 92.

Sudac za prekršaje i predsjednik bit će udaljeni od obnašanja službe ako je protiv njega određen pritvor.

Sudac za prekršaje i predsjednik može biti udaljen od obnašanja službe ako je protiv njega pokrenut krivični postupak za djelo koje ga čini nedostojnim za obnašanje službe suca.

Odluku o udaljenju iz stavka 1. i 2. ovog članka donosi općinski načelnik na prijedlog predsjednika Županijskog vijeća za prekršaje.

Članak 93.

Sudac i predsjednik Županijskog vijeća za prekršaje bit će udaljen od obnašanja službe ako je protiv njega određen pritvor.

Sudac i predsjednik Županijskog vijeća za prekršaje može biti udaljen od obnašanja službe ako je protiv njega pokrenut krivični postupak koji ga čini nedostojnim za obnašanje službe suca.

Odluku o udaljenju iz stavka 1. i 2. ovog članka donosi Vlada Županije, na prijedlog ministra pravde.

Članak 94.

Sudac za prekršaje i predsjednik podnose ostavku na obnašanje službe općinskom načelniku, a sudac i predsjednik Županijskog vijeća za prekršaje podnose ostavku Vladi Županije.

Sucu – predsjedniku prestaje obnašanje službe sljedećeg dana od dana kada je ostavka primljena.

6. Javnost rada sudaca za prekršaje**Članak 95.**

Rad suca za prekršaje je javan.

Javnost rada obezbjeđuje se naročito: javnim raspravljanjem pred sucem, davanjem obavještenja u tijeku postupka zainteresovanim osobama pod uvjetima predviđenim zakonom, omogućavanjem javnosti da se putem sredstava javnog informiranja upozna sa radom suca za prekršaje i obavještavanjem općinskog vijeća.

Suci za prekršaje mogu, suglasno zakonu, isključiti javnost u raspravljanju radi čuvanja tajne, zaštite morala, interesa maloljetnika i radi zaštite drugih posebnih interesa maloljetnika.

Članak 96.

Suci za prekršaje i suci Županijskog vijeća za prekršaje prate i proučavaju društvene odnose i pojave koje su zapazili u svom radu, a koji su od interesa za zaštitu javnog poretka i o zapaženim pojavama obavještavaju općinsko vijeće odnosno Vladu Županije na njihov zahtjev ili po vlastitoj inicijativi.

Suci za prekršaje i suci Županijskog vijeća za prekršaje mogu ukazati na potrebu donošenja ili izmjene propisa i poduzimanja mjera radi sprečavanja pojava koje ugrožavaju javni poredak.

Članak 97.

Suci za prekršaje su dužni jedni drugima pružati pravnu pomoć.

Svi organi, organizacije, poduzeća i druge organizacije i zajednice dužni su pružati pomoć sucima za prekršaje u obnašanju službe suca.

Članak 98.

Ako se stranoj državi, na temelju međunarodnog ugovora ustupa gonjenje i kažnjavanje za prekršaj iz nadležnosti suca za prekršaje, koji je na teritoriji Županije izvršio strani državljanin čije je prebivalište u stranoj državi, odluku o ustupanju donosi Županijsko vijeće za prekršaje.

Ako strana država predloži da se u Županiji poduzme gonjenje i kažnjavanje za prekršaj koji je u stranoj državi izvršio državljanin BiH sa prebivalištem u Županiji, odluku o preuzimanju gonjenja donosi Županijsko vijeće za prekršaje.

Glava IX**UNUTARNJA ORGANIZACIJA I
RADNI ODNOSI****Članak 99.**

Unutarnja organizacija u organima za prekršaje osim broja sudaca utvrđuje se pravilnikom o unutarnjoj organizaciji.

Pravilnik o unutarnjoj organizaciji donosi predsjednik općinskog suca za prekršaje uz suglasnost općinskog načelnika, odnosno predsjednik Županijskog vijeća za prekršaje, uz suglasnost ministra pravde.

Članak 100.

Za obnašanje stručnih i administrativno tehničkih poslova općinski sudac za prekršaje i Županijsko vijeće za prekršaje ima potreban broj službenika i namještenika sa odgovarajućom spremom.

Organi za prekršaje iz stavka 1. ovog članka mogu imati potreban broj stručnih suradnika i pripravnika – diplomiranih pravnika.

Članak 101.

Propisi o sredstvima za rad i radnim odnosima funkcionera, njihovih zamjenika, rukovodećih službenika i službenika i namještenika u organima uprave, shodno se primjenjuju i na predsjednike, suce za prekršaje, rukovodeće i druge službenike i namještenike općinskog suca za prekršaje odnosno Županijskog vijeća za prekršaje, ako ovim zakonom nije drukčije određeno.

Glava X IZUZEĆE

Članak 102.

Sudac koji vodi prekršajni postupak izuzet će se:

1. ako je oštećen prekršajem,
2. ako mu je okrivljeni, predstavnik pravne osobe, branitelj okrivljenog, oštećeni ili njegov zastupnik, braćni drug ili srodnik u pravoj liniji do četvrtog, a po tazblni do drugog stupnja,
3. ako je u istom predmetu bio predstavnik pravne osobe, branitelj okrivljenog, zastupnik ili punomoćnik oštećenog, svjedok ili vještak,
4. ako postoje druge okolnosti koje izazivaju sumnju u njegovu nepristrasnost.

Izuzete su od donošenja rješenja u drugom stupnju osobe koje su učestvovala u donošenju rješenja o prekršaju u prvom stupnju.

Članak 103.

Sudac koji učestvuje u prekršajnom postupku dužan je da sam traži svoje izuzeće čim sazna da za to postoji razlog.

Zahtjev za izuzeće može podnijeti i okrivljeni, odnosno predstavnik okrivljene pravne osobe, do donošenja rješenja o prekršaju. Sudac čije se izuzeće traži može do donošenja rješenja o izuzeću poduzimati samo radnje koje ne trpe odlaganje.

O izuzeću suca za prekršaje rješava predsjednik općinskog suca za prekršaje, odnosno predsjednik Županijskog vijeća za prekršaje ako se traži izuzeće predsjednika općinskog sudije za prekršaje, a o izuzeću predsjednika Županijskog vijeća za prekršaje ministar pravde.

Prije donošenja rješenja o izuzeću uzet će se izjava od osoba čije je izuzeće u pitanju.

Protiv rješenja kojim se usvaja zahtjev za izuzeće nije dozvoljena žalba, a rješenje kojim se zahtjev za izuzeće odbija može se pobijati samo žalbom protiv rješenja o prekršaju.

Glava XI

OKRIVLJENI I OŠTEĆENI

Članak 104.

Okrivljeni je osoba protiv koje je pokrenut prekršajni postupak.

Okrivljeni ima pravo da se brani sam ili uz stručnu pomoć branitelja.

Članak 105.

Za okrivljenu pravnu osobu u prekršajnom postupku učestvuje njegov predstavnik, koji je ovlašten da poduzima sve radnje koje može da poduzima sam okrivljeni.

Članak 106.

Predstavnik pravne osobe je osoba koja je ovlaštena da predstavlja pravnu osobu na temelju zakona ili drugog propisa, općeg akta ili drugog akta pravne osobe.

Predstavnik pravne osobe mora da ima pismeno ovlaštenje organa upravljanja. Predstavnik pravne osobe može biti samo jedna osoba.

Članak 107.

Predstavnik strane pravne osobe je osoba koja upravlja pravnom osobom ili predstavništvom te pravne osobe u Županiji, ako za predstavnika nije određena druga osoba.

Članak 108.

Predstavnik pravne osobe ne može biti osoba koja je u istoj stvari svjedok.

Predstavnik pravne osobe ne može biti ni odgovorna osoba protiv koje se vodi postupak za isti prekršaj, a koja ističe da je postupala na temelju naređenja druge odgovorne osobe ili organa upravljanja (članak 25.)

Više okrivljenih pravnih osoba mogu imati kao predstavnika istu osobu samo ako to nije u suprotnosti sa interesima njihove obrane.

U slučajevima iz st. 1. do 3. ovog članka sudac koji vodi prekršajni postupak dužan je da obavlja pravnu osobu radi određivanja drugog predstavnika.

Sudac za prekršaje je dužan da uvijek upozori pravnu osobu ako je predstavnik pravne osobe u isto vrijeme i odgovorna osoba protiv koje se vodi prekršajni postupak.

Za stranu pravnu osobu obavještenje i upozorenje iz st. 4. i 5. ovog članka upućivat će se pravnoj osobi, odnosno predstavništvu strane pravne osobe u Županiji.

Članak 109.

Ako pravna osoba na poziv suca koji vodi prekršajni postupak ne odredi svog predstavnika, kaznit će se rješenjem suca novčanom kaznom od 250 KM. Ako i poslije izricanja kazne pravna osoba ne odredi svog predstavnika, kaznit će se za svako dalje neodazivanje pozivu novčanom kaznom od 500 KM.

Članak 110.

Okrivljena pravna osoba i okrivljena odgovorna osoba mogu imati svaka svog branitelja ili zajedničkog branitelja.

Članak 111.

Oštećena je osoba čije je kakvo osobno ili imovinsko pravo prekršajem povrijeđeno ili ugroženo.

Oštećeni ima pravo da predlaže dokaze, da stavlja druge prijedloge i da ostvaruje druga prava predviđena ovim zakonom.

Ako je učinjenim prekršajem šteta nanesena pravnoj osobi koju po zakonu zastupa pravobranilaštvo, o tome će se uvijek obavijestiti nadležno pravobranilaštvo.

Zakonski zastupnik oštećenog obnaša prava koja po ovom zakonu ima oštećeni.

Oštećeni može svoja prava obnašati i preko punomoćnika.

Članak 112.

Okrivljeni, predstavnik pravne osobe, branitelj okrivljenog, oštećeni i zastupnik oštećenog imaju pravo da razmatraju spise predmeta. Ako je prekršajni postupak u tijeku, razmatranje i prepisivanje spisa dozvoljava sudac koji vodi postupak.

Razmatranje spisa može se uskratiti ako bi se time ometalo pravilno vođenje postupka. Poslije izvedenih dokaza, osobama iz stavka 1. ovog članka, kao i svakoj drugoj osobi koja ima opravdan interes, ne može se uskratiti razmatranje i prepisivanje spisa.

Glava XII**DONOŠENJE I SAOPĆAVANJE ODLUKA I POVRAT U PRIJAŠNJE STANJE****Članak 113.**

Odluka u prekršajnom postupku donosi se u obliku rješenja, ako u ovom zakonu za pojedinu odluku nije predviđeno da se donosi u obliku naredbe.

U pogledu načina donošenja odluke, shodno se primjenjuju odgovarajuće odredbe propisa o krivičnom postupku koje se primjenjuju na teritoriji Županije.

Članak 114.

Odluka se saopćava okrivljenom i drugim zainteresiranim osobama usmeno ako su prisutni, a dostavljanjem ovjerenog prepisa ako su odsutni.

Ako je odluka usmeno saopćena, to će se naznačiti u zapisniku ili na spisu.

Zainteresiranoj osobi dostavlja se ovjereni prepis usmeno saopćene odluke samo ako se protiv te odluke može izjaviti žalba.

Prepis odluke protiv koje je dozvoljena žalba dostavlja se sa naputkom o pravu na žalbu.

Članak 115.

Poziv za saslušanje i poziv za prisustvovanje na usmenom pretresu, kao i sve odluke od čijeg dostavljanja teče rok za žalbu, dostavljaju se osobno osobi kojoj su upućene.

Članak 116.

U pogledu dostavljanja, shodno se primjenjuju odgovarajuće odredbe propisa o krivičnom postupku koje se primjenjuju na teritoriji Županije.

Članak 117.

Okrivljenom koji iz opravdanih razloga propusti rok za izjavu prigovora ili žalbe na rješenje o prekršaju dozvolit će se povrat u prijašnje stanje ako u roku od tri dana od dana prestanka razloga zbog kojih je propustio rok podnese molbu za povrat u prijašnje stanje i ako istovremeno s tom molbom preda prigovor, odnosno žalbu.

Nakon isteka 30 dana od dana propuštanja roka ne može se tražiti povrat u prijašnje stanje.

Za rješavanje o povratu u prijašnje stanje, zbog propuštanja roka za žalbu, nadležno je Županijsko vijeće za prekršaje, a zbog propuštanja roka za prigovor, sudac za prekršaje nadležan za donošenje rješenja o prekršaju u prvom stupnju.

Ako Županijsko vijeće za prekršaje, odnosno sudac za prekršaje dozvoli povrat u prijašnje stanje, odlučit će o tome rješenjem o žalbi, odnosno prigovoru.

Članak 118.

Molba za povrat u prijašnje stanje predaje se općinskom sucu za prekršaje protiv čijeg je rješenja trebalo izjaviti žalbu, odnosno prigovor.

Molba ne zadržava izvršenje rješenja, ali sudac može odlučiti da se zastane sa izvršenjem do donošenja odluke po molbi.

Protiv rješenja donesenog o molbi za povrat u prijašnje stanje nije dozvoljena žalba.

Glava XIII**TROŠKOVI PREKRŠAJNOG POSTUPKA****Članak 119.**

Troškovi prekršajnog postupka obuhvaćaju stvarne izdatke učinjene radi vođenja postupka, i to:

1. troškove svjedoka, vještaka, tumača i uvidaja,
2. podvozne troškove okrivljenog,
3. izdatke za privođenje okrivljenog,
4. prevozne i putne troškove službenih osoba,
5. nužne izdatke oštećenog, ako je podnosilac zahtjeva,
6. paušalni iznos.

Ako je rješenje doneseno u skraćenom postupku visina paušalnog iznosa može se utvrditi u iznosu od 5 do 25 KM, ali ne u većem iznosu od izrečene novčane kazne.

Članak 120.

Troškovi prekršajnog postupka padaju na teret osobe kažnjene za prekršaj.

Troškove prekršajnog postupka za prekršaj po kome je postupak obustavljen snosi općinski sudac za prekršaje koji je vodio taj postupak.

Naplaćeni troškovi prekršajnog postupka prihod su proračuna općine.

Predstavnik okrivljene pravne osobe i okrivljena odgovorna osoba snose troškove postupka koje su prouzrokovali svojom krivicom.

Osoba koja je svjesno podnijela neistinitu prijavu za prekršaj snosi troškove postupka.

U rješenju o prekršaju odredit će se tko snosi troškove i u kom iznosu. Ako za utvrđivanje visine troškova nema dovoljno podataka, donijet će se naknadno posebno rješenje o troškovima.

Članak 121.

Okrivljeni može biti oslobođen od obveza da naknadi u cjelosti ili samo djelimično troškove postupka, ako bi njihovim plaćanjem bilo dovedeno u pitanje njegovo izdržavanje ili izdržavanje osoba koje je on dužan da izdržava.

Troškovi prekršajnog postupka iz točke 1 do 4. stavka 1. članka 120. ovog zakona isplaćuju se unaprijed iz sredstava općinskog suca za prekršaje koji vodi prekršajni postupak, a naplaćuju se od osoba koje su dužne da ih nadoknade po odredbama ovog zakona.

Ako osoba koja je dužna da nadoknadi troškove prekršajnog postupka, u ostavljenom roku to ne učini, troškovi će se naplatiti prinudnim putem.

Glava XIV

POKRETANJE I TLJEK PREKRŠAJNOG POSTUPKA

1. Pokretanje postupka

Članak 122.

Prekršajni postupak pokreće sudac za prekršaje na temelju zahtjeva za pokretanje prekršajnog postupka.

Zahtjev za pokretanje prekršajnog postupka može podnijeti ovlašten organ i oštećeni (u daljem tekstu: podnositelj zahtjeva). Ovlašteni organ su tužilac i drugi županijski, odnosno općinski organi, ovlašten inspektor ili ovlaštene osobe koje vrše inspekcijske poslove, kao i poduzeća i druga pravna osoba koja vrši javna ovlaštenja u čiju nadležnost spada neposredno izvršavanje ili nadzor nad izvršavanjem propisa koji je prekršajem povrijeđen.

Članak 123.

Zahtjev za pokretanje prekršajnog postupka sadrži: osnovne podatke za učinitelja prekršaja (ime i prezime, ime jednog roditelja, mjesto i datum rođenja, mjesto stanovanja, matični broj i zanimanje), odnosno naziv i sjedište pravne osobe, a za odgovornu osobu u pravnoj osobi i funkciju koju ta osoba obavlja, činjenični opis iz kojeg proizilaze pravna obilježja prekršaja, vrijeme i mjesto izvršenja i druge okolnosti potrebne da se prekršaj što bliže odredi, pravnu ocjenu prekršaja i prijedlog o dokazima koje treba izvesti u tijeku postupka.

Ako zahtjev za pokretanje prekršajnog postupka ne sadrži podatke iz stavka 1. ovog članka vratit će se podnositelju da u određenom roku otkloni nedostatke. U slučaju da podnositelj zahtjeva ne otkloni nedostatke u roku koji ne može biti kraći od tri ni duži od osam dana, a nedostaci su takvi da sprečavaju dalje vođenje postupka, smatrat će se da je od zahtjeva odustao pa će sudac takav zahtjev odbaciti.

Članak 124.

Ako sudac ocijeni da postoje uvjeti za pokretanje prekršajnog postupka, provede će postupak i donijeti rješenje o prekršaju.

O pokretanju prekršajnog postupka donosi se rješenje.

Ako je učinitelj prekršaja nepoznat, sudac može i prije donošenja rješenja o pokretanju prekršajnog postupka poduzeti one radnje koje ne trpe odlaganje.

O pokretanju postupka protiv vojne osobe sudac će obavijestiti vojnu postrojbu, odnosno vojnu ustanovu kojoj ta osoba pripada.

Članak 125.

Zahtjev za pokretanje prekršajnog postupka sudac će odbaciti rješenjem ako je utvrdio:

1. da radnja opisana u zahtjevu nije prekršaj,
2. da postoje temelji koji isključuju odgovornost za prekršaj,

3. da je nastupila zastarjelost gonjenja za prekršaj,
 4. da je zahtjev podnio neovlašteni organ, odnosno osoba,
 5. da su se stekli drugi zakonski razlozi zbog kojih se postupak ne može pokrenuti ni voditi.
- Rješenje iz stavka 1. ovog članka dostavit će se podnositelju zahtjeva.

Članak 126.

Ako sudac ne odbaci zahtjev za pokretanje prekršajnog postupka, donijet će rješenje kojim se prekršajni postupak pokreće.

Rješenje iz prethodnog stavka sadrži označenje osobe protiv koje se pokreće prekršajni postupak i pravnu kvalifikaciju prekršaja. Ako je zahtjev podnesen protiv više osoba ili za više prekršaja, u rješenju se moraju naznačiti sve osobe i pravna kvalifikacija za sve prekršaje. Nakon donošenja rješenja o pokretanju prekršajnog postupka, postupak se dalje vodi po službenoj dužnosti.

Rješenje o pokretanju prekršajnog postupka ne dostavlja se podnositelju zahtjeva ni okrivljenom.

Protiv rješenja iz prethodnog stavka žalba nije dozvoljena.

Postupak se vodi samo u pogledu onog prekršaja i protiv onog okrivljenog na koji se odnosi rješenje o pokretanju prekršajnog postupka.

Ako se u tijeku postupka dokaže da postupak treba proširiti na koji drugi prekršaj ili protiv druge osobe, sud će o tome obavijestiti ovlašteni organ.

Sudac nije vezan za pravnu kvalifikaciju datu u zahtjevu za pokretanje prekršajnog postupka, odnosno u rješenju o pokretanju prekršajnog postupka.

2. Mjere za obezbjeđenje prisustva okrivljenog i drugih osoba u prekršajnom postupku i jamstvo

Članak 127.

Osoba čije je osobno prisustvo u prekršajnom postupku potrebno poziva se, po pravilu, pismenim pozivom. U pozivu će se naznačiti naziv općinskog suca za prekršaje koji poziva, vrijeme i mjesto dolaska, predmet zbog koga se poziva i u kom svojstvu (kao okrivljeni, predstavnik okrivljene pravne osobe, svjedok, vještak itd.). Ako se oštećeni poziva kao svjedok, to u pozivu mora da se naznači.

U pozivu za okrivljenog naznačit će se zašto se okrivljuje i da li mora osobno da pristupi radi saslušanja ili može svoju odbranu da podnese pismeno. Kad se poziva da osobno pristupi, okrivljeni će se u pozivu upozoriti da se u slučaju neodazivanja pozivu, može narediti njegovo privođenje. Ako za utvrđivanje činjeničnog stanja prisustvo okrivljenog nije neophodno, u pozivu će se okrivljeni upozoriti da će se, u slučaju njegovog neodazivanja, rješenje o prekršaju donijeti i bez njegovog ispitivanja.

Odredbe st. 1. i 2. ovog članka shodno se primjenjuju i na pozivanje predstavnika okrivljene pravne osobe. Ako sucu nije poznato tko je određen za predstavnika okrivljene pravne osobe, zatražit će od pravne osobe da odredi i uputi svog predstavnika.

U pozivu svjedocima i vještacima naznačit će se da se, u slučaju neopravdanog izostanka, može narediti njihovo privođenje.

Ako je pozivanje izvršeno usmeno, to će se u spisima zabilježiti.

Članak 128.

Ako se osoba koja je uredno pozvana ne odazove pozivu i svoj izostanak ne opravda, a njeno je prisustvo neophodno radi utvrđivanja činjeničnog stanja, naredit će se njeno privođenje.

Privođenje okrivljenog može se narediti i bez prethodnog pismenog poziva, ako okrivljeni ne može da dokaže svoj identitet ili nije poznato njegovo prebivalište.

Privođenje oštećenog može se narediti samo ako je pozvan kao svjedok.

Privođenje se naređuje pismenom naredbom čije se izvršenje povjerava policiji. U naredbi mora biti naznačeno ime i prezime i adresa osobe koja se ima privesti i razlog privođenja. Naredba mora biti ovjerena službenim pečatom i potpisom službene osobe suca koji vodi prekršajni postupak.

Protiv vojnih osoba i pripadnika policije neće se izdavati naredba za privođenje nego će se od njihove komande, odnosno komande policije zatražiti da ih privede.

Članak 129.

Okrivljeni može biti zadržan:

1. ako se ne može utvrditi njegov identitet ili ako nema prebivališta, a postoji utemeljena sumnja da je izvršio prekršaj i da će pobjeći,
2. ako namjerava da napusti Županiju, tako da postoji mogućnost da osujeći vodenje prekršajnog postupka,
3. ako je zatečen u vršenju teškog prekršaja, a zadržavanje je potrebno da bi se spriječilo dalje izvršenje prekršaja.

O zadržavanju okrivljenog, sudac koji vodi prekršajni postupak donosi naredbu u kojoj će naznačiti dan i sat kad je zadržavanje započeto. Okrivljeni svojim potpisom potvrđuje da mu je naredba saopćena.

Izvršenje naredbe o zadržavanju povjerit će se policiji.

Zadržavanje može trajati najduže dvadeset i četiri sata. U tom roku okrivljeni mora biti saslušan i mora se donijeti rješenje o prekršaju.

Vrijeme za koje je okrivljeni zadržan prije donošenja rješenja o prekršaju uračunava se u izrečenu kaznu. Pri uračunavanju u kaznu, zadržavanje koje je trajalo duže od dvanaest sati računa se kao 50 KM novčane kazne.

Članak 130.

Na molbu okrivljenog koji ne živi stalno u Županiji i Federaciji, a želi da ga prije okončanja prekršajnog postupka napusti, sudac može dozvoliti da okrivljeni položi jamstvo kao obezbjeđenje za ispunjenje obveza koje mogu biti određene u rješenju o prekršaju.

Sudac može zahtijevati da okrivljeni, pored polaganja jamstva, odredi punomoćnika koji će u njegovo ime primati pismena i zastupati ga u postupku ako su u pitanju njegova imovinska prava.

Jamstvo se ne može odrediti prije nego što je okrivljeni saslušan.

Jamstvo uvijek glasi na novčani iznos koji se određuje s obzirom na težinu prekršaja, visinu propisane kazne i veličnu štetu nanесene oštećenoj osobi. Jamstvo se sastoji u polaganju gotovog novca, vrijednosnih papira ili dragocjenosti.

Ako bude doneseno rješenje o obustavljanju postupka, položeno jamstvo se vraća.

Ako osoba koja je kažnjena za prekršaj po pravosnažnosti rješenja o prekršaju ne plati izrečenu kaznu ili imovinsku korist, iz položenog jamstva će se naplatiti ti iznosi i troškovi postupka, a ostatak će se vratiti kažnjenoj osobi.

3. Ispitivanje okrivljenog

Članak 131.

Ispitivanje okrivljenog vrši se, po pravilu, usmeno.

Ako sudac nađe da neposredno usmeno ispitivanje nije potrebno, s obzirom na značaj prekršaja i podataka kojima raspolaže, pozvat će okrivljenog da svoju obranu da pismeno. U takvom slučaju okrivljeni može zahtijevati da bude ispitivan.

Članak 132.

Kad se okrivljeni prvi put ispituje, uzet će se od njega osobni podaci: ime i prezime, ime jednog roditelja, zanimanje, dan, mjesec, godina i mjesto rođenja, adresa, obiteljske prilike, državljanstvo i narodnost, školska sprema, imovinsko stanje, da li je i kad osuđivan ili kažnjavan za prekršaj, a ako je maloljetan tko mu je zakonski zastupnik.

Poslije uzimanja osobnih podataka, okrivljenom se saopćava zašto se okrivljuje i pozvat će se da iznese svoju obranu.

Ako se ispituje predstavnik okrivljene pravne osobe, prethodno se utvrđuje njegov identitet i da li je ovlašten da predstavlja okrivljenu pravnu osobu.

U pogledu ispitivanja okrivljenog, suočenja i učestvovanja tumača, shodno se primjenjuju odgovarajuće odredbe propisa o krivičnom postupku koje se primjenjuju na području Županije.

4. Saslušanje svjedoka

Članak 133.

Svjedoci se saslušavaju kad je to potrebno za utvrđivanje činjenica.

SVAKA osoba koja je pozvana kao svjedok dužna je da se odazove pozivu i da svjedoči. Osobe koje se zbog iznemoglosti ili bolesti ne mogu da odazovu pozivu saslušat će se u svom stanu.

Članak 134.

Svjedok koji, i pored upozorenja na posljedice, bez opravdanog razloga odbije da svjedoči, kaznit će se novčanom kaznom do 30 KM.

Ako svjedok ne plati novčanu kaznu sudac može narediti da se kazna naplati prinudno.

Žalba na rješenje o novčanoj kazni ne zadržava izvršenje rješenja.

Članak 135.

U pogledu oslobođanja od dužnosti svjedočenja, načina saslušanja svjedoka, suočenja i učestvovanja tumača, shodno se primjenjuju odgovarajuće odredbe propisa o krivičnom postupku koje se primjenjuju na području Županije.

Članak 136.

Ako svjedok koji je uredno pozvan ne dođe a izostanak ne opravda, ili se bez odobrenja ili opravdanog razloga udalji sa mjesta gdje treba da bude saslušan, može se kazniti novčanom kaznom do 20 KM.

Rješenje o kazni unosi se u zapisnik.

Žalba na rješenje o novčanoj kazni ne zadržava izvršenje rješenja.

5. Uvidaj i vještačenje**Članak 137.**

Ako je za utvrđivanje i razrješenje kakve važne činjenice potrebno osobno i neposredno opažanje izvršiti, će se uvidaj.

Sudac koji je naredio uvidaj određuje koja će se osoba pozvati da prisustvuje uvidaju.

Članak 138.

Ako je za utvrđivanje ili za ocjenjivanje neke činjenice neophodno stručno znanje kojim ne raspolaže sudac određuje se vještak radi vještačenja. Vještačenje se može povjeriti i stručnoj ustanovi (bolnici, kemijskoj laboratoriji i dr.).

U slučaju odbijanja vještačenja shodno će se primjenjivati odredbe članka 134. do 136. ovog zakona.

Članak 139.

Okrivljeni, podnosilac zahtjeva i oštećeni mogu zahtijevati izuzeće vještaka.

O zahtjevu iz prethodnog stavka rješava sudac za prekršaje koji vodi postupak.

Žalba na rješenje kojim se odbija zahtjev za izuzeće vještaka odlaže izvršenje vještačenja, ukoliko ne postoji opasnost zbog odlaganja.

U pogledu izuzeća vještaka i načina vještačenja, shodno se primjenjuju odgovarajuće odredbe propisa o krivičnom postupku koje se primjenjuju na području Županije.

6. Pretresanje prostorija i osoba**Članak 140.**

Pretresanje stana i drugih prostorija, kao i pretresanje osoba, može se poduzeti samo u slučaju težih prekršaja, ako ima dovoljno temelja da će se u prostorijama ili kod pojedinih osoba naći predmeti ili tragovi koji bi mogli biti bitni za prekršajni postupak.

Pretresanje u vojnim ustanovama i vojnim postrojbama, kao i pretresanje vojnih osoba, može obavljati samo ovlašteni vojni organ.

Pretresanje prostorija koje pripadaju osobama koje uživaju imunitet u međunarodnom pravu nije dopušteno.

Članak 141.

Pretresanje određuje pismenom naredbom sudac koji vodi prekršajni postupak.

U slučaju potrebe, izvršenje naredbe o pretresu povjerit će se policiji.

Prije početka pretresanja naredba o pretresanju predaje se osobi na koju se odnosi. Ta osoba će se pozvati da dobrovoljno preda ono što se pretresanjem traži.

Pretresanje se obavlja danju, a noću samo kad treba da se nastavi pretresanje započeto danju.

Članak 142.

Držalac stana ili prostorija, a u njegovom odsustvu jedan od odraslih članova kućanstva, pozvat će se da prisustvuje pretresanju. Ako se pretresanje obavlja u poduzeću ili drugoj pravnoj osobi pozvat će se ovlašteni predstavnik te pravne osobe da prisustvuje pretresanju.

Pretresanju prisustvuju dva punoljetna građanina.

O svakom pretresanju sastavlja se zapisnik u kome se navodi naredba o pretresanju, kao i predmeti koji su oduzeti prilikom pretresanja. Zapisnik potpisuju sve osobe koje obavezno prisustvuju pretresanju.

Osobi kod koje je pretresanje izvršeno izdaje se prepis zapisnika o pretresanju.

7. Privremeno oduzimanje predmeta**Članak 143.**

Predmeti mogu biti privremeno oduzeti i prije donošenja rješenja o prekršaju.

Privremeno oduzimanje predmeta određuje naredbom sudac za prekršaje. Prijepis te naredbe mora se predati osobi od koje se predmeti oduzimaju.

Osobi od koje se predmeti privremeno oduzimaju izdaje se potvrda sa tačnim naznačenjem i opisom oduzetih predmeta.

Ako je predmet podlozan kvaru ili ako njegovo čuvanje iziskuje nesrazmjerne troškove, sud će odrediti da se takav predmet proda.

Sudac može, povodom prigovora zainteresirane osobe ili po službenoj dužnosti, privremeno oduzete predmete vratiti vlasniku.

Službena osoba organa inspekcije ili drugog organa, koja je na temelju zakona ovlaštena da privremeno oduzme predmete u svezi sa izvršenim prekršajem, dužna je da te predmete odmah preda sucu za prekršaje.

8. Prekid prekršajnog postupka**Članak 144.**

Sudac rješenjem prekida postupak:

1. ako ne zna prebivalište ili boravište okrivljenog ili je okrivljeni u bijegu ili inače nije dostupan nadležnim organima ili se nalazi u inozemstvu na neodređeno vrijeme.
2. ako je kod okrivljenog nastupilo privremeno duševno oboljenje ili privremena duševna poremećenost.

Prije nego što se postupak prekine, prikupiti će se svi dokazi o prekršaju i odgovornosti okrivljenog do kojih se može doći.

Prekinuti postupak nastaviti će se kad prestanu smetnje koje su ga izazvale.

O prekidu i nastavljanju postupka obavijestiti će se oštećeni.

9. Usmeni pretres**Članak 145.**

Sudac koji vodi prekršajni postupak odredit će usmeni pretres ako je to potrebno radi boljeg razjašnjenja stvari.

Na usmeni pretres pozivaju se okrivljeni i njegov branitelj, a po potrebi, svjedoci i vještaci. Ako je okrivljeni pravna osoba, na usmeni pretres poziva se predstavnik pravne osobe.

O danu, satu i mjestu usmenog pretresa obavještava se i oštećeni ako se pozivanjem postupak ne bi odugovlačilo.

Članak 146.

Sudac može odlučiti da se usmeni pretres održi u odsustvu okrivljenog koji je uredno pozvan, ako je ranije saslušan, a sudac nada da prisustvo okrivljenog nije nužno za pravilno utvrđivanje stanja stvari. Pod istim uvjetima usmeni pretres može se održati i u odsustvu uredno pozvanog predstavnika okrivljene pravne osobe.

Usmeni pretres će se održati i ako ne dode uredno pozvani branitelj okrivljenog.

Članak 147.

Usmeni pretres je javan.

Sudac može odlučiti da se pretres ili jedan njegov dio održi bez prisustva javnosti, ako to zahtjeva opći interes ili razlozi morala.

Ako se postupak vodi samo protiv maloljetnika, usmeni pretres će se uvijek održati bez prisustva javnosti.

Članak 148.

Usmeni pretres počinje objavljivanjem glavne sadržine zahtjeva po kome se vodi postupak, a nakon toga se pristupa saslušavanju okrivljenog. Ako su okrivljeni pravna osoba i odgovorna osoba, prvo se sasluša predstavnik pravne osobe, a poslije njega odgovorna osoba. Nakon saslušanja okrivljenog provodi se dokazni postupak saslušavanjem svjedoka i vještaka i izvođenjem drugih dokaza.

Članak 149.

Okrivljeni i njegov branitelj, predstavnik i branitelj pravne osobe i oštećeni imaju pravo da u tijeku pretresa predlažu dokaze i stavljaju druge prijedloge, a po odobrenju suca mogu da postavljaju i pitanja osobama koje se ispituju odnosno saslušavaju.

Na usmenom pretresu posljednja riječ uvijek pripada okrivljenom, odnosno predstavniku okrivljene pravne osobe.

10. Povreda reda u prekršajnom postupku**Članak 150.**

Osoba koja se pred sucom, i pored opomene, nepristojno ponaša ili na drugi način omela rad organa, kaznit će se novčanom kaznom do 30 KM.

Žalba na rješenje iz prethodnog stavka ne zadržava izvršenje rješenja.

Glava XV**RJEŠENJE O PREKRŠAJU****1. Donošenje rješenja o prekršaju****Članak 151.**

Prekršajni postupak završava se donošenjem rješenja o prekršaju.

Rješenje o prekršaju zasniva se na izvedenim dokazima i činjenicama koje su utvrđene u postupku.

Rješenjem o prekršaju obustavlja se prekršajni postupak ili se okrivljeni oglašava odgovornim i kažnjava za prekršaj.

Ako se prekršajni postupak vodi zbog više prekršaja, u rješenju će se navesti za koje se prekršaje postupak obustavlja, a za koje se okrivljeni oglašava odgovornim i kažnjava.

Članak 152.

Rješenje kojim se prekršajni postupak obustavlja donijet će se:

1. ako je u pitanju radnja koja nije predviđena kao prekršaj,
2. ako je okrivljeni za isti prekršaj pravosnažno kažnjen ili je prekršajni postupak bio obustavljen,
3. ako okrivljeni uživa pravo imuniteta po pravilima međunarodnog prava,
4. ako nastupi zastarjelost za vođenje prekršajnog postupka,
5. ako nema dokaza da je prekršaj učinio okrivljeni,
6. ako u tijeku postupka okrivljeni umre ili okrivljena pravna osoba prestane da postoji,
7. ako postoje okolnosti koje po ovom zakonu isključuju odgovorost za prekršaj, odnosno prolu-pravnost radnje,
8. ako podnosilac odustane od zahtjeva prije pravosnažnosti rješenja,
9. ako postoje druge okolnosti koje isključuju vođenje prekršajnog postupka.

Članak 153.

U rješenju o prekršaju kojim se okrivljeni oglašava odgovornim, izreći će se:

1. za koji se prekršaj okrivljeni kažnjava, uz naznačenje činjenica i okolnosti iz kojih protizlaze obilježja prekršaja,
2. koji su propisi o prekršaju primijenjeni,
3. kojom kaznom se okrivljeni kažnjava,
4. odluka o zaštitnim mjerama i o oduzimanju imovinske koristi,
5. odluka o uračunavanju mjere zadržavanja,
6. odluka o troškovima postupka.

U rješenju o prekršaju naznačava se i rok u kome se novčana kazna ima platiti i upozorava se da će se, u slučaju neplaćanja novčane kazne u tom roku, naplata izvršiti prinudno, odnosno da će se novčana kazna zamijeniti kaznom zatvora.

Ako je izrečena zaštitna mjera oduzimanja predmeta, u rješenju se određuje i kako će se sa oduzetim predmetima postupiti. Ako tom mjerom nisu ubuhvaćeni predmeti koji su privremeno oduzeti, u rješenju se određuje da se takvi predmeti vrate vlasniku.

2. Objavljivanje, izrada i dostavljanje rješenja o prekršaju

Članak 154.

Rješenje o prekršaju objavljuje se ako je okrivljeni prisutan.

Ako okrivljeni nije prisutan, rješenje o prekršaju se pismeno izrađuje u roku od osam dana od dana okončanja svih radnji u prekršajnom postupku i dostavlja se okrivljenom.

Članak 155.

Rješenje o prekršaju koje je objavljeno u prisustvu okrivljenog dostavlja mu se u ovjerenom prepisu osim ako on to ne zahtijeva i ako se odrekao prava na žalbu.

Na zahtjev okrivljenog, ovjereni prijepis rješenja o prekršaju dostavlja se branitelju okrivljenog.

Ostalim osobama koje po ovom zakonu imaju pravo na žalbu protiv rješenja o prekršaju prijepis rješenja o prekršaju se dostavlja samo na njihov zahtjev.

Svim podnositeljima zahtjeva za pokretanje prekršajnog postupka dostavlja se rješenje o prekršaju.

Članak 156.

Ako se rješenje o prekršaju objavljuje, u zapisnik se unosi izreka rješenja.

Članak 157.

Pismeno izrađeno rješenje o prekršaju sastoji se iz uvoda, izreke i obrazloženja.

Uvod rješenja sadrži: naziv općinskog suca za prekršaje, ime i prezime osoba koje su donijele rješenje i zapisničara, ime i prezime okrivljenog, predstavnika pravne osobe i branitelja, odnosno naziv i sjedište okrivljene pravne osobe, koji je prekršaj predmet postupka i dan donošenja rješenja.

Izreka rješenja kojim se okrivljeni oglašava odgovornim sadrži: osobne podatke o okrivljenom, odnosno naziv i sjedište okrivljene pravne osobe, odluku kojom se okrivljeni oglašava odgovornim za prekršaj i podatke navedene u članku 153. ovog zakona.

U slučaju sticaja prekršaja, u izreči rješenja unose se kazne utvrđene za pojedini prekršaj i ukupna kazna koja se izriče, kao i zaštitne mjere ako su izrečene za jedan ili više prekršaja.

Izreka rješenja o prekršaju kojim se postupak obustavlja sadrži najpotrebnije podatke o okrivljenom, odnosno naziv i sjedište okrivljene pravne osobe, odluku kojom se prekršajni postupak obustavlja sa pozivom na odgovarajuće propise i odluku o troškovima postupka.

U obrazloženju rješenja iznosi se sažeto koje se činjenice i iz kojih razloga uzimaju kao dokazane ili ne dokazane, koji razlozi su bili odlučni za primjenjivanje pravnih propisa, naročito pri utvrđivanju da li postoji, odnosno ne postoji prekršaj i odgovornost okrivljenog, koje okolnosti su uzete u obzir pri odmičavanju kazne, odnosno za obustavu prekršajnog postupka, kao i temelj za odluku o troškovima postupka.

Pismeno rješenje o prekršaju mora biti potpisano od suca koji je donio rješenje i na njemu mora biti stavljen službeni pečat.

Pismeno rješenje o prekršaju koje se dostavlja okrivljenom i drugim osobama koje imaju pravo žalbe sadrži i nalog o pravu na žalbu.

3. Donošenje rješenja o prekršaju u skraćenom postupku

Članak 158.

Rješenje o prekršaju može se donijeti i bez pozivanja i ispitivanja okrivljenog (skraćeni postupak) ako sudac za prekršaje nađe da se na temelju prijave ovlaštenog podnosioca, koja je sačinjena na temelju službenih ili drugih podataka ili neposrednog zapažanja, nesumnjivo utvrđuje da je okrivljeni izvršio prekršaj.

Rješenje o prekršaju u skraćenom postupku može se donijeti samo za prekršaje za koje je za pojedinca propisana novčana kazna do 200 KM, a za imaoća radnje odnosno vršitelja samostalne djelatnosti i za pravnu osobu do 2.000 KM.

U skraćenom postupku ne može se izreći zaštitna mjera, osim zaštitne mjere oduzimanja predmeta čija vrijednost ne prelazi iznos od 500 KM i ne može se oduzeti imovinska korist čija vrijednost prelazi iznos od 500 KM.

Rješenje o prekršaju dostavlja se okrivljenom u roku od tri dana od dana donošenja.

Protiv rješenja o prekršaju okrivljeni može u roku od osam dana od dana prijema rješenja izjaviti prigovor. Neblagovremeni i nedopušteni prigovor odbacit će sudac koji je donio rješenje o prekršaju. Protiv rješenja o odbacivanju prigovora okrivljeni ima pravo žalbe županjskom vijeću za prekršaje u roku od osam dana od dana prijema rješenja.

Ako okrivljeni u određenom roku podnese prigovor i prigovor se ne odbaci, sudac koji je donio rješenje o prekršaju staviće van snage to rješenje i nastaviti će se redovan postupak.

Rješenje o prekršaju doneseno u redovnom postupku glede kazne ne može za okrivljenog biti nepovoljnije od rješenja koje je povodom njegovog prigovora stavljeno van snage.

Rješenje o prekršaju maloljetnika ne može se donijeti u skraćenom postupku.

Glava XVI

REDOVNI PRAVNI LJEEKOVI

Članak 159.

Protiv rješenja o prekršaju donesenog u prvom stupnju može se izjaviti žalba Županijskom vijeću za prekršaje.

Žalba se podnosi u roku od osam dana od dana prijema rješenja. Žalba se podnosi organu koji je donio rješenje u prvom stupnju.

Članak 160.

Žalbu mogu izjaviti okrivljeni, zakonski zastupnik okrivljenog, odnosno branitelj, kao i braćni drug, roditelj i dijete okrivljenog.

Za okrivljenu pravnu osobu žalbu izjavljuje njen predstavnik ili branitelj.

Žalbu može izjaviti tužitelj i drugi podnosilac zahtjeva.

Ako je izrečena zaštitna mjera oduzimanja predmeta čiji vlasnik nije okrivljeni, vlasnik predmeta može izjaviti žalbu samo glede odluke o toj mjeri.

Branitelj, braćni drug, roditelj ili dijete okrivljenog mogu izjaviti žalbu i bez posebnog ovlaštenja okrivljenog, ali ne i protiv njegove volje.

Članak 161.

Okrivljeni se može odreći prava na žalbu ako je u njegovom prisustvu objavljeno rješenje o prekršaju, a od izjavljene žalbe može odustati do donošenja odluke u drugom stupnju.

Odricanje i odustajanje od žalbe ne može se opozvati.

Članak 162.

Podnosilac žalbe je dužan da u žalbi navede u čemu je nezadovoljan rješenjem o prekršaju, ali žalbu ne mora posebno obrazložiti.

U žalbi se mogu iznositi nove činjenice i novi dokazi. Pozivajući se na nove činjenice podnosilac žalbe je dužan da navede dokaze kojima bi se te činjenice imale dokazati.

Ako podnosilac žalbe u žalbi iznosi i nove dokaze, dužan je da obrazloži iz kojih razloga te dokaze ranije nije iznio, kao i da navede činjenice koje pomoću novih dokaza želi da dokaže.

Članak 163.

Rješenje o prekršaju može se pobijati:

1. zbog bitne povrede odredaba prekršajnog postupka,
2. zbog povrede materijalnog propisa o prekršaju,

3. zbog pogrešno i nepotpuno utvrđenog činjeničnog stanja,
4. zbog odluke o kazni, ukoru, zaštitnoj mjeri, oduzimanju imovinske koristi i troškovima prekršajnog postupka.

Članak 164.

Bitna povreda odredaba prekršajnog postupka postoji:

1. ako je rješenje o prekršaju donio sudac koji se morao izuzeti ili je bio izuzet da vodi postupak,
2. ako okrivljeni nije ispitan prije donošenja rješenja o prekršaju, osim u slučajevima predviđenim ovim zakonom,
3. ako je okrivljenom ili oštećenom uskraćeno pravo da u postupku upotrebljava svoj jezik,
4. ako organ nije bio stvarno nadležan da rješava u toj stvari,
5. ako je povrijeđen propis prekršajnog postupka po pitanju da li je zahtjev za pokretanje prekršajnog postupka podnesen od ovlaštenog organa ili oštećenog,
6. ako u cijelosti nije odlučeno o zahtjevu za pokretanje prekršajnog postupka ili ako je odlučeno mimo tog zahtjeva,
7. ako se rješenje o prekršaju temelji na dokazu na kome se po odredbama ovog zakona nije moglo temeljiti osim ako je, s obzirom na druge dokaze, očigledno da bi i bez tog dokaza bilo doneseno isto rješenje,
8. ako je rješenjem o prekršaju povrijeđena odredba članka 158. stavka 6. ovog zakona,
9. ako je izreka rješenja o prekršaju nerazumljiva, proturječna sama sebi ili razlozima rješenja ili ako rješenje uopće nema razloga ili u njemu nisu navedeni razlozi o odlučnim činjenicama ili su ti razlozi potpuno nejasni ili u znatnoj mjeri proturječni ili ako o odlučnim činjenicama postoji znatna proturječnost između onoga što se navodi u razlozima rješenja i sadržine isprava ili zapisnika o iskazima datim u prekršajnom postupku i samih tih isprava ili zapisnika.

Bitna povreda prekršajnog postupka postoji i ako sudac u tijeku postupka ili prilikom donošenja rješenja o prekršaju nije primijenio ili je pogrešno primijenio neku odredbu ovog zakona ili je u postupku povrijeđeno pravo obrane, a to je bilo ili je moglo biti od utjecaja na zakonito i pravilno donošenje rješenja o prekršaju.

Članak 165.

Povreda materijalnog propisa o prekršaju postoji ako je povrijeđen taj propis po pitanju:

1. da li je radnja opisana u zahtjevu za pokretanje prekršajnog postupka prekršaj,
2. da li ima okolnosti koje isključuju odgovornost za prekršaj,
3. da li ima okolnosti koje isključuju gonjenje za prekršaj, a naročito da li je nastupila zastarjelost pokretanja i vođenja prekršajnog postupka ili je stvar već pravosnažno riješena,

4. da li je glede prekršaja koji je predmet zahtjeva za pokretanje prekršajnog postupka primijenjen zakon ili drugi propis koji se ne može primijeniti,
5. da li je odlukom o kazni, ukoru, zaštitnoj mjeri ili mjeri oduzimanja imovinske koristi prekoračeno ovlaštenje koje sudac ima po zakonu,
6. da li su povrijeđene odredbe o uračunavanju zadržavanja u kaznu.

Članak 166.

Rješenje o prekršaju može se pobijati zbog pogrešno ili nepotpuno utvrđenog činjeničnog stanja kada je neka odlučna činjenica pogrešno utvrđena ili nije utvrđena.

Nepotpuno utvrđeno činjenično stanje postoji i kada na to ukazuju nove činjenice ili novi dokazi.

Članak 167.

Rješenje o prekršaju može se pobijati zbog odluke o kazni kada nije prekoračeno zakonsko ovlaštenje, ali službena osoba nije pravilno odmjerila kaznu s obzirom na okolnosti koje utječu da kazna bude veća ili manja. Odluka o kazni može se pobijati i zbog toga što je sudac primijenio ili nije primijenio odredbe o ublažavanju kazne ili što sudac nije izrekao ukor i ako su za to postojali zakonski uvjeti.

Rješenje o prekršaju glede zaštitne mjere ili oduzimanja imovinske koristi može se pobijati ako ne postoje povrede zakona, ali je sudac nepravilno izrekao ove mjere ili ih nije izrekao, iako su za to postojali zakonski uvjeti.

Rješenje o prekršaju može se pobijati glede odluke o troškovima postupka, kada je ta odluka donesena protivno odredbama ovog zakona.

Članak 168.

Neblagovremenu ili nedopuštenu žalbu odbacit će sudac koji je rješenje o prekršaju donio u prvom stupnju. Protiv ovog rješenja može se izjaviti žalba Županijskom vijeću za prekršaje u roku od tri dana.

Blagovremenu žalbu sudac, koji je rješenje o prekršaju donio u prvom stupnju, dužan je da bez odlaganja dostavi Županijskom vijeću za prekršaje.

Članak 169.

Ako sudac koji je donio rješenje o prekršaju u prvom stupnju, povodom žalbe na to rješenje, nađe da je provedeni dokazni postupak bio nepotpun, a to bi moglo da bude od utjecaja na pravilno odlučivanje, dopunit će postupak prije dostavljanja žalbe Županijskom vijeću za prekršaje.

Ako sudac koji je donio rješenje o prvom stupnju u cjelini usvoji razloge iznesene u žalbi, može izmijeniti rješenje protiv kog je izjavljena žalba, poslije provedene dopune postupka sukladno prethodnom stavku.

Članak 170.

Županijsko vijeće za prekršaje odbacit će rješenjem neblagovremenu ili nedopuštenu žalbu, ako je to propustio da učini sudac koji je rješenje o prekršaju donio u prvom stupnju.

Rješavajući o žalbi, Županijsko vijeće za prekršaje može rješenje o prekršaju potvrditi, ukinuti i preinačiti.

Županijsko vijeće za prekršaje odbacit će žalbu kao neutemeljenu i potvrditi rješenje suca koji je rješenje o prekršaju donio u prvom stupnju, ako utvrdi da ne postoje razlozi zbog kojih se rješenje pobija, niti bitne povrede prekršajnog postupka, odnosno materijalnog propisa na koje treba paziti po službenoj dužnosti.

Županijsko vijeće za prekršaje će, uvažavajući žalbu, ukinuti rješenje doneseno u prvom stupnju i predmet vratiti na ponovno rješavanje ako utvrdi da je učinjena bitna povreda odredaba prekršajnog postupka ili nađe da zbog pogrešno ili nepotpuno utvrđenog činjeničnog stanja sudac koji je rješenje o prekršaju donio u prvom stupnju treba da provede novi postupak i da ponovo rješava u istoj stvari.

U obrazloženju rješenja Županijsko vijeće za prekršaje treba da ocijeni žalbene navode i da ukaže na povrede zakona koje je uzelo u obzir po službenoj dužnosti.

Kad se prvostepeno rješenje o prekršaju ukine zbog povreda prekršajnog postupka, u obrazloženju rješenja će se navesti koje su povrede učinjene i u čemu se povreda sastoji.

Kad se prvostepeno rješenje ukida zbog pogrešno ili nepotpuno utvrđenog činjeničnog stanja, navest će se u čemu se sastoje nedostaci postupka odnosno zašto su novi dokazi i nove činjenice važni i od utjecaja za donošenje pravilne odluke.

Županijsko vijeće za prekršaje će, uvažavajući žalbu, preinačiti rješenje doneseno u prvom stupnju ako utvrdi da su odlučne činjenice u rješenju pravilno utvrđene, ali da se s obzirom na utvrđeno činjenično stanje a na osnovu pravilne primjene propisa ima donijeti drugačije rješenje. Županijsko vijeće za prekršaje će preinačiti rješenje doneseno u prvom stupnju i kad nađe da postoje povrede zakona koje se mogu otkloniti i bez ukidanja takvog rješenja ili da pri odmičavanju kazne ili izricanju zaštitne mjere treba drukčije ocijeniti okolnosti koje se uzimaju u obzir.

Županijsko vijeće za prekršaje može preinačiti rješenje doneseno u prvom stupnju i kad nađe da je sudac koji je rješenje donio pogrešno ocijenio ispravu ili druge dokaze koje je sam izveo i na kojima je rješenje utemeljeno.

Sudac je dužan da izvede sve radnje i raspravi sva sporna pitanja na koja je ukazalo Županijsko vijeće za prekršaje u svom rješenju.

Članak 171.

Osobe čija su prava povrijeđena rješenjem donesenim u prekršajnom postupku, osim rješenja iz članka 155. i 161. ovog zakona, mogu izjaviti žalbu uvijek kad u ovom zakonu nije izričito određeno da žalba nije dozvoljena.

Žalba se podnosi u roku od tri dana od dana usmenog saopćenja rješenja, a ako rješenje nije usmeno saopćeno, od dana prijema rješenja.

Na žalbu iz stavka 1. ovog članka primjenjuju se odredbe članka 158. do 170. ovog zakona.

Glede postupka po žalbi shodno se primjenjuju odgovarajuće odredbe propisa o krivičnom postupku koje se primjenjuju na području Županije.

Glava XVII

IZVANREDNI PRAVNI LJJEKOVI

1. Ponavljanje postupka

Članak 172.

Na zahtjev osobe kažnjene za prekršaj ili njegovog branitelja, sudac koji je odlučivao u prvom stupnju ponoviti će prekršajni postupak:

1. ako se dokaže da je rješenje o prekršaju utemeljeno na lažnoj ispravi ili na lažnom iskazu svjedoka ili vještaka,

2. ako se dokaže da je do rješenja o prekršaju došlo poradi krivičnog djela službene osobe koja je provodila postupak ili je u njemu učestvovala,

3. ako se utvrdi da je osoba koja je kažnjena za prekršaj za istu radnju već jednom kažnjena u prekršajnom postupku, krivičnom postupku ili u postupku za gospodarski prijestup,

4. ako se iznesu nove činjenice ili se podnesu novi dokazi koji bi sami za sebe ili u svezi sa ranijim dokazima doveli do drukčijeg rješenja da su bili poznati u ranijem postupku.

Zahtjev za ponavljanje postupka u slučajevima iz stavka 1. točka 1. do 3. ovog članka može se podnijeti u roku od šest mjeseci od dana pravosnažnosti odluke donesene u krivičnom postupku, prekršajnom postupku, odnosno postupku za gospodarski prijestup.

Zahtjev za ponavljanje postupka u slučaju iz stavka 1. točka 4. ovog članka može se podnijeti u roku od tri mjeseca od dana saznanja za nove činjenice ili nove dokaze, a najkasnije u roku od jedne godine od dana pravosnažnosti rješenja o prekršaju.

Poslije smrti osobe koja je kažnjena za prekršaj, zahtjev za ponavljanje postupka mogu podnijeti njen bračni drug, djeca, roditelji, skrbnik ili usvojitelj.

Članak 173.

Zahtjev za ponavljanje postupka ne odgoda izvršenje rješenja o prekršaju povodom kog se traži ponavljanje postupka, ali ako sudac koji odlučuje o ponavljanju postupka smatra da ima temelja da se zahtjev uvaži, može odgoditi, odnosno prekinuti izvršenje rješenja dok ne odluči o ponavljanju postupka.

Ako se ponavljanje postupka dozvoli, sudac koji odlučuje o ponavljanju postupka odgoditi će izvršenje rješenja za koje je dozvolio ponavljanje postupka.

Ako je pravna osoba koja je kažnjena za prekršaj prestala da postoji, zahtjev za ponavljanje postupka može podnijeti pravna osoba koja je preuzela imovinu pravne osobe kažnjene za prekršaj.

U ponovljenom postupku rješenje o prekršaju ne može biti izmijenjeno na štetu kažnjene osobe.

Ako se zahtjev za ponavljanje postupka odbije, može se izjaviti žalba Županijskom vijeću za prekršaje u roku od tri dana od dana prijema rješenja.

Glede ponavljanja postupka shodno se primjenjuju odgovarajuće odredbe propisa o krivičnom postupku koje se primjenjuju na području Županije.

2. Zahtjev za sudsku zaštitu

Članak 174.

Zahtjev za sudsku zaštitu dozvoljen je protiv rješenja o prekršaju koje je donijelo Županijsko vijeće za prekršaje.

Zahtjev za sudsku zaštitu može podnijeti kažnjeni, zakonski zastupnik kažnjenog, odnosno njegov branitelj.

Ako je izrečena zaštitna mjera oduzimanja predmeta čiji vlasnik nije kažnjen i vlasnik predmeta može podnijeti zahtjev za sudsku zaštitu samo glede odluke o toj mjeri.

O zahtjevu za sudsku zaštitu rješava Županijski sud u Zenici (u daljem tekstu: Županijski sud).

Zahtjev za sudsku zaštitu ne odgoda izvršenje rješenja, ali na zahtjev kažnjenog Županijski sud može narediti Županijskom vijeću za prekršaje da odgodi, odnosno prekine izvršenje rješenja dok ne odluči o zahtjevu, ako ima temelja iz kojih može zaključiti da će udovoljiti zahtjevu.

Članak 175.

Zahtjev za sudsku zaštitu može se izjaviti protiv rješenja Županijskog vijeća za prekršaje donesenog u drugom stupnju kad je izrečena:

- novčana kazna pravnoj osobi, imaoću radnje i osobi koja obavlja samostalnu djelatnost u iznosu preko 1000 KM a odgovornoj osobi u pravnoj osobi ili drugom pojedincu preko 500 KM,
- zaštitna mjera zabrane obnašanja samostalne djelatnosti,
- zaštitna mjera zabrane upravljanja motornim vozilom vozaču motornog vozila po zanimanju,
- zaštitna mjera oduzimanja predmeta ako vrijednost oduzetog predmeta iznosi preko 3.000 KM,
- zaštitna mjera oduzimanja imovinske koristi, ako oduzeta imovinska korist prelazi iznos od 3.000 KM.

Zahtjev za sudsku zaštitu može se izjaviti iz sljedećih razloga:

1. ako je rješenjem o prekršaju povrijeđen materijalni propis,
2. ako je u prekršajnom postupku učinjena povreda odredaba postupka koja je utjecala ili je mogla utjecati na zakonito i pravilno donošenje rješenja o prekršaju (bitna povreda postupka),
3. ako je činjenično stanje nepotpuno utvrđeno ili ako je iz utvrđenih činjenica izveden nepravilan zaključak glede činjeničnog stanja.

Članak 176.

Zahtjev za sudsku zaštitu podnosi se u roku od osam dana od dana prijema rješenja o prekršaju donesenog u drugom stupnju.

Zahtjev za sudsku zaštitu predaje se pismeno organu koji je donio rješenje o prekršaju u prvom stupnju, koji će bez odlaganja, zajedno sa spisima, dostaviti Županijskom sudu.

Članak 177.

Županijski sud odlučuje o zahtjevu za sudsku zaštitu u nejavnoj sjednici, u vijeću sastavljenom od trojice sudaca.

Ako je prijavu za pokretanje prekršajnog postupka podnio županijski tužitelj, ili drugi organ, Županijski sud će, prije zakazivanja sjednice vijeća, primjerak zahtjeva za sudsku zaštitu, zajedno sa spisima, dostaviti županijskom tužitelju, koji je dužan da ih bez odlaganja razmotri i u roku od 15 dana od dana prijema spisa vrati tom sudu sa svojim pismenim prijedlogom ili obavještenjem da će prijedlog staviti na sjednici vijeća.

Sjednica vijeća može se održati i bez prisustva uredno pozvanog županijskog tužitelja.

Članak 178.

Županijski sud će ukinuti rješenje o prekršaju ako utvrdi da je zahtjev za sudsku zaštitu utemeljen.

Ako Županijski sud utvrdi da je povrijeđen materijalni propis, a utvrđeno činjenično stanje pruža pouzdan temelj za donošenje drukčijeg rješenja, može donijeti odluku kojom prelaćava drugostepeno rješenje.

Članak 179.

Glede postupka za rješavanje o zahtjevu za sudsku zaštitu shodno se primjenjuju odredbe o zahtjevu za izvanredno preispitivanje pravosnažne presude prema odgovarajućim propisima o krivičnom postupku koji se primjenjuju na teritoriji Županije.

3. Zahtjev za zaštitu zakonitosti**Članak 180.**

Zahtjev za zaštitu zakonitosti može se podići protiv drugostepenog rješenja Županijskog vijeća za prekršaje, kojim je povrijeđen zakon ili drugi propis koji predviđa prekršaje.

Zahtjev za zaštitu zakonitosti podiže županijski tužitelj u roku od tri mjeseca od dana kada je kažnjenoj osobi uručeno rješenje po žalbi.

Zahtjev za zaštitu zakonitosti ne može se podići ako je Županijski sud rješavao po zahtjevu za sudsku zaštitu (članak 174.)

Članak 181.

O zahtjevu za zaštitu zakonitosti rješava Županijski sud u nejavnoj sjednici, u vijeću sastavljenom od trojice sudaca. O nejavnoj sjednici sud će uvijek obavijestiti županijskog tužitelja.

Članak 182.

Zahtjev za zaštitu zakonitosti ne odgoda izvršavanje rješenja o prekršaju, ali Županijski sud pri rješavanju zahtjeva može narediti nadležnom općinskom sucu za prekršaje da odgod, odnosno prekine izvršenje rješenja dok konačno ne odluči o podignutom zahtjevu.

Članak 183.

Glede postupka za rješavanje o zahtjevu za zaštitu zakonitosti, shodno se primjenjuju odgovarajuće odredbe propisa o krivičnom postupku koje se primjenjuju na području Županije.

Glava XVIII**POSEBNI POSTUPCI****1. Postupak prema maloljetnicima****Članak 184.**

U prekršajnom postupku prema starijem maloljetniku primjenjuju se odredbe ove glave, a ostale odredbe prekršajnog postupka predviđene ovim zakonom samo ako nisu u suprotnosti sa odredbama ove glave.

Kod poduzimanja radnji prema maloljetnom učinitelju prekršaja u njegovom prisustvu, a naročito pri njegovom ispitivanju, osobe koje učestvuju u postupku dužne su da postupaju obazrivo, vodeći računa o duševnoj razvijenosti, osjetljivosti i osobnim svojstvima maloljetnika.

Nitko ne može biti oslobođen od dužnosti da svjedoči o okolnostima potrebnim za ocjenjivanje duševne razvijenosti maloljetnika, upoznavanje njegove ličnosti i prilika u kojima živi.

Kad je stariji maloljetnik učestvovao u izvršenju prekršaja zajedno sa punoljetnim osobama, postupak prema njemu će se izdvojiti i sprovesti prema odredbama ove glave.

Iz opravdanih razloga može se postupak prema starijem maloljetniku voditi zajedno sa postupkom protiv punoljetnih osoba i sprovesti po općim odredbama ovog zakona.

U postupku prema starijem maloljetniku organ starateljstva i roditelj odnosno skrbnik maloljetnika imaju pravo da se upoznaju sa tijekom postupka, da u tijeku postupka stavljaju prijedloge i da ukazuju na činjenice i dokaze koji su od važnosti za donošenje pravilne odluke.

Članak 185.

Prekršajni postupak prema starijem maloljetniku je hitan.

Sudac može odlučiti da se ne pokrene prekršajni postupak protiv starijeg maloljetnika, ako smatra da ne bi bilo cjelishodno da se postupak vodi s obzirom na prirodu prekršaja i okolnosti pod kojima je prekršaj učinjen, raniji život maloljetnika i njegova osobna svojstva.

U slučaju iz prethodnog stavka rješenjem će se odbaciti zahtjev za pokretanje prekršajnog postupka sa navođenjem razloga zbog kojih je zahtjev odbačen.

Protiv rješenja o prekršaju donesenog u postupku prema maloljetniku, kojim je maloljetnik oglašen krivim za prekršaj, žalbu mogu izjaviti pored osoba iz članka 160. stavak 1, 3, 4 i 5. ovog zakona, još i skrbnik, brat, sestra i hranitelj starijeg maloljetnika.

Osobe iz prethodnog stavka mogu izjaviti žalbu u korist starijeg maloljetnika i protiv njegove volje.

Članak 186.

Zahtjev za sudsku zaštitu u postupku prema starijem maloljetniku može se podnijeti kako u slučaju kad je povrijeđen zakon, tako i kad je nepravilno primijenjena kazna ili zaštitna mjera prema maloljetniku.

Kad sudac utvrdi da maloljetnik, u vrijeme izvršenja prekršaja nije imao navršenih 16 godina života, odbacit će zahtjev za pokretanje prekršajnog postupka odnosno obustavit će prekršajni postupak, a maloljetnika će poučiti da ubuduće ne vrši prekršaje.

U slučaju iz prethodnog stavka sudac za prekršaje će obavijestiti roditelje odnosno skrbnika maloljetnika kao i organ skrbništva o prekršaju koji je učinjen, a po potrebi može to saopćiti i školi odnosno organizaciji ili zajednici u kojoj maloljetnik radi ili u kojoj je smješten.

2. Naplata novčane kazne na licu mjesta

Članak 187.

Za lakše prekršaje za koje je propisana novčana kazna u utvrđenom iznosu koji za pravnu osobu i imaoca radnje ne prelazi 500 KM, a za odgovornu osobu i drugog pojedinca ne prelazi 100 KM, mogu se tim propisom ovlastiti određene službene osobe županijskog odnosno općinskog organa da na licu mjesta naplaćuju novčane kazne u utvrđenom iznosu od osoba koje se zateknu u izvršenju prekršaja.

O naplaćenju novčane kazne izdaje se potvrda.

Protiv naplaćene novčane kazne na licu mjesta ne može se izjaviti žalba ni drugi pravni lijek.

Nije dozvoljeno naplaćivanje novčane kazne na licu mjesta za više prekršaja izvršenih u slučaju.

Ako se novčana kazna ne naplati na licu mjesta ili ako osoba koja je učinila prekršaj novčanu kaznu ne plati odmah, odnosno u roku od petnaest dana, podnjet će se zahtjev organu koji vodi prekršajni postupak. Za taj prekršaj ne može se izreći novčana kazna veća od kazne koja se može naplatiti na licu mjesta.

3. Postupak za povrat novčanih iznosa u slučaju neopravdanog kažnjavanja

Članak 188.

Osoba kojoj je u prekršajnom postupku neopravdano izrečena novčana kazna, zaštitna mjera oduzimanja predmeta ili oduzimanje imovinske koristi ima pravo na povrat plaćene novčane kazne, povrat predmeta ili novčane vrijednosti oduzetog predmeta i povrat oduzete imovinske koristi (u daljem tekstu: povrat novčanog iznosa).

Smatra se da je osoba neopravdano kažnjena ako je u slučaju preinačenja pravosnažnog rješenja o prekršaju ili ukidanju pravosnažnog rješenja o prekršaju postupak protiv nje pravosnažno obustavljen poradi toga što je utvrđeno da djelo nije prekršaj ili što postoje temelji koji isključuju odgovornost učinitelja prekršaja ili što nema dokaza da je ona učinila prekršaj.

Povrat novčanog iznosa ne može zahtijevati kažnjena osoba koja je svojim lažnim priznanjem prouzrokovala kažnjavanje.

Članak 189.

Pravo na povrat novčanog iznosa prestaje ako je zahtjev za povrat podnesen nakon isteka šest mjeseci od dana prijema pravosnažnog rješenja o obustavi postupka.

Zahtjev za povrat novčanog iznosa podnosi se i o zahtjevu odlučuje nadležni prvostupanjski organ. Ako u roku od 60 dana od dana prijema zahtjeva prvostupanjski organ ne donese rješenje po zahtjevu, može se

podnijeti tužba za naknadu štete. Rok za podnošenje tužbe je 30 dana od dana saopćenja rješenja, odnosno 60 dana od dana prijema rješenja.

Glede povraćaja novčanih iznosa zbog neopravdanog kažnjavanja, shodno se primjenjuju odgovarajuće odredbe propisa o krivičnom postupku koje se primjenjuju na području Županije.

4. Postupak za oduzimanje predmeta i za oduzimanje imovinske koristi

Članak 190.

Rješenje o prekršaju kojim je izrečena zaštitna mjera oduzimanja predmeta koji nije svojina učinitelja prekršaja ili njima ne raspolaže pravna osoba - učinitelj prekršaja dostavlja se vlasniku predmeta, ako je vlasnik poznat.

Protiv rješenja iz stavka 1. ovog članka vlasnik predmeta ima pravo da izjavi žalbu zbog nepostojanja zakonskog temelja za oduzimanje predmeta.

Imovinska korist postignuta izvršenjem prekršaja utvrđuje se u prekršajnom postupku po službenoj dužnosti.

Sudac je dužan da u tijeku postupka prikuplja dokaze i izvida okolnosti koje su važne za utvrđivanje imovinske koristi.

Članak 191.

Sudac će odmjeriti visinu iznosa imovinske koristi po slobodnoj ocjeni ako bi njeno utvrđivanje bilo vezano sa nesrazmjernim teškoćama ili sa znatnim odugovlačenjem postupka.

Članak 192.

Ako je nakon pokretanja prekršajnog postupka okrivljena pravna osoba prestala da postoji, sudac koji je pokrenuo postupak provest će posebno postupak protiv pravne osobe na koju su prešle obveze pravne osobe koja je prestala da postoji, i to samo glede oduzimanja imovinske koristi koja je postignuta izvršenjem prekršaja.

Oduzimanje imovinske koristi može se izreći samo u visini vrijednosti imovine koja je preuzeta od okrivljene pravne osobe koja je prestala da postoji.

Protiv rješenja donesenog sukladno stavku 1. ovog članka dopuštena je žalba Županijskom vijeću za prekršaje u roku od osam dana od dana dostavljanja rješenja.

Članak 193.

Glede postupka za oduzimanje imovinske koristi shodno će se primjenjivati odgovarajuće odredbe propisa o krivičnom postupku koje se primjenjuju na području Županije.

Glava XIX

IZVRŠENJE RJEŠENJA O PREKRŠAJU

Članak 194.

Rješenje o prekršaju izvršava se kad postane pravosnažno i ako za izvršenje ne postoje zakonske smetnje.

Rješenje o prekršaju kojim je izrečena novčana kazna ili je odlučeno o naknadi troškova postupka, ili je izrečena mjera oduzimanja imovinske koristi, izvršava se kad istekne u rješenju određeni rok za plaćanje kazne, troškova postupka, odnosno imovinske koristi.

